

LITERARY FINDINGS

A PEER REVIEWED INTERNATIONAL JOURNAL OF RESEARCH - ISSN: 2278-2311

ISSN 2278-2311

JANUARY - 2023

KONGUNADU PUBLICATIONS
INDIA PRIVATE LIMITED

ISSN : 2278-2311

22782311

visit us : www.kongunadupublications.com

லிட்ஃடெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN : 2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

இலக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் (LITERARY FINDINGS) என்னும் பொருள் கொண்ட இவ்விதழை இந்திய புத்தக சந்தையில் வளர்ந்து வரும் நிறுவனமான கொங்குநாடு பப்ளிகேஷன்ஸ் (இந்தியா) பி.லிட் வெளியிட்டு வருகிறது.

2012 ஆம் ஆண்டு முதல் தொடர்ந்து வெளிவரும் இவ்விதழில் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில இலக்கியம், மொழியியல், இலக்கணம், வரலாறு, பண்பாடு மற்றும் கல்வி தொடர்பான ஆய்வு கட்டுரைகள் இடம் பெற்று வருகின்றன.

LFS (LITERARY FINDINGS) is a bilingual INTERNATIONAL JOURNAL OF MULTIDISCIPLINARY RESEARCH (English & Tamil) is being published from the house of KONGUNADU PUBLICATIONS (INDIA) PRIVATE LIMITED, Erode, Tamil Nadu, with ISSN from 2012 (ISSN: 2278 2311).

This journal is mainly devoted to research and scholarly views on broad issues in the field of Literature, Language, Linguistics, Grammar, History, Culture & Education. The journal provides specialized opinion in the field of Arts & Humanities and will also bring out meaningful notes and research papers.

JOURNAL BROAD DISCIPLINE

இலக்கியம்	–	Literature
மொழியியல்	–	Linguistics
இலக்கணம்	–	Grammar
வரலாறு	–	History
பண்பாடு	–	Culture
கல்வி	–	Education

FOCUS SUBJECT :

நவீன இலக்கியம்	–	Modern Literature
சங்க இலக்கியம்	–	Sangam Literature
குழந்தைகள் இலக்கியம்	–	Child Literature
அறிவியல் தமிழ்	–	Scientific Tamil
பள்ளி கல்வி	–	School Education

EDITOR

ஆசிரியர்

முனைவர் சி.தியாகராசன்

Dr.C.THIYAGARAJAN

Professor Head

Dept. of Scientific Tamil Tamil Development

The Tamil University, Thanjavur – 613 010

Mobile No: 9443622933

Email ID: mcthiyagu@gmail.com

EDITORIAL BOARD

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் மனோன்மணி

Dr.MANONMANI

Professor & Head, Dept of Languages and Communication,

Sultan Idris Education University, 35900, Tanjung Malim, Perak, Malaysia

Mobile No: +60 12 5275943

Email ID: samjabarose@yahoo.com.my

முனைவர் செல்லத்துரை சுதர்சன்

Dr.SELLATHURAI SUTHARSAN

Senior Professor, Dept of Tamil, University of Peradeniya,

Peradeniya, Kandy, Srilanka

Mobile No: +94 772323743

Email ID: sellathuraisutharsan@gmail.com

முனைவர் சீதாலட்சுமி

Dr.SEETHA LAKSHMI

Associate Professor, Department of Asian Language & Culture,

Nanyang Technological University, Singapore.

Mobile No: +65 67903521

Email ID: seetha.lakshmi@nie.edu.sg

முனைவர் K. விசாகரூபன்

Dr.K.VISAKARUBAN

Professor, Dept of Tamil, Faculty of Arts, University of Jaffna,

Thirunelvely, Srilanka

Mobile No: 0094 21 2227421

Email ID: kvisakaruban@yahoo.com

முனைவர் சிவபிள்ளை

Dr. SIVA PILLAI

Goldsmiths College, University of London VL,
Tamil Academy of Language Arts Principal Examiner for Edexcel
Exam Board for Tamil Language, 15 Bowmead, Mottingham,
London SE9 3NL, UK.

Mobile No: 00 91 9003220463 /00 44 7951476706

Email ID: pillaisiva@gmail.com

முனைவர் இரா.குறிஞ்சிவேந்தன்

Dr.R. KURINJIVENDEN

Professor and Head, The Tamil University, Thanjavur 613 010

Mobile No: 9629662507

Email ID: kurinjivenden@gmail.com

முனைவர் தி நெல்லையப்பன்

Dr.D. NELLAIYAPPAN

Associate Professor, Madurai Kamaraj University, Madurai

Mobile No: 9364554666

Email ID: drnellai008@gmail.com

முனைவர் சா.இரவி

Dr.S. RAVI

Professor and Head Central University, Thiruvavur

Mobile No: 9865777065 / 9940919624

Email ID: raviarchgeologist@gmail.com

முனைவர் தனலட்சுமி

Dr. V. DHANALAKSHMI

Associate Professor, Subramania Bharathi School of Tamil Language &
Literature, Central University, Pondicherry

Mobile No: 9994373355

Email ID: dhanagiri@gmail.com, dhanagiri@pondiuni.ac.in

முனைவர் ப.சங்கர் கணேஷ்

Dr.P.SANKAR GANESH

Assistant Professor, Bharathiyar University, covai - 46

Mobile No: 9095509152

Email ID: sankarganeshbu@gmail.com

முனைவர் வ.கணபதி இராமன்

Dr.V.GANAPATHI RAMAN

Associate Professor, Annamalai University, chidambaram 608002

Mobile No: 9442370980

Email ID: ramanrevathy1998@gmail.com

முனைவர் ஜெ.சந்திரகலா

Dr. J. CHANDRAKALA

Office : Associate Professor, Department of Tamil Studies,
Bharathidasan University, Tiruchirappalli –620024, Tamil Nadu, INDIA

Mobile No: 94872 52302 / 86674 57809

Email ID: dceseyon@gmail.com

முனைவர் க.மைதிலி

Dr.G.MYTHILI

Associate Professor, Periyar University, Salem 636011

Mobile No: 9994385788

Email ID: tamilmythili@periyaruniversity.ac.in

முனைவர் சு.அரங்கநாதன்

Dr. S. ARANGANATHAN, Associate Editor

Assistant Professor, School of Tamil and Cultural Studies

Tamilnadu Open University, Saidapet, Chennai-600015

Mobile No: 9894621706

Email ID: arangantnou@gmail.com

PUBLISHER

பதிப்பாளர்

நல் நடராசன்

N.M. Nall Natarajan

KONGUNADU PUBLICATIONS INDIA PRIVATE LIMITED

118, Mettur Road, Kalyan Silks Oppsite, Erode – 638 011.

E-mail : kongunadupublications@gmail.com Web : <https://kongunadupublications.com/>

Ph : 0424 2251545 / 3558055 Mob: 97919 51549 / 94422 51549

AUTHORS GUIDELINES

ஆய்வாளர்களுக்கான வழிமுறைகளும் விதிமுறைகளும்

- சங்க இலக்கியம் முதல் நவீன இலக்கியம் வரையிலான இலக்கிய ஆய்வுகள், நாட்டுப்புறவியல், இலக்கணம், மொழியியல் ஆய்வுகள் மற்றும் தமிழோடு தொடர்புடைய கலை இலக்கிய வரலாற்றுப் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் அனைத்தும் ஆய்வுப் பொருளாகலாம்.
- Literary studies from Sangam literature to modern literature, folklore, grammar, linguistic studies and art, literature, historical and cultural studies related to Tamil can all be the subject of study.
- தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணாக்கர்கள் மற்றும் தமிழ் ஆர்வலர்கள் யாவரும் கட்டுரை அனுப்பலாம்.
- Tamil professors, scholars, researchers, doctoral students and Tamil enthusiasts can all submit articles.
- ஆயுத எழுத்து இதழுக்கு கட்டுரை அனுப்பும் ஆய்வாளர்கள் கீழ்காணும் வழிமுறைகளையும் விதிமுறைகளையும் அவசியம் பின்பற்ற வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாத கட்டுரைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்து கொள்ளப்படமாட்டாது.
- Analysts who submit an article to Armed Writing Magazine must follow the instructions and rules below. Articles that do not do so will not be considered.
- ஆய்வுக்கட்டுரைகள் Ms Word இல், A4 அளவில் 1.5 வாக்கிய இடை வெளியில் (lining Space) அமைய வேண்டும்.
- The Research paper should be in Ms Word, A4 size 1.5 lining space.
- கட்டுரைகள் 5 பக்கங்களுக்கு குறையாமலும் 10 பக்கங்களுக்கு மிகாமல் இருத்தல் வேண்டும்.
- Articles should not be less than 5 pages and not more than 10 pages.
- பாமினி அல்லது யுனிகோடு (Bamini or Unicode Fonts) எழுத்துரு ஏற்றது . வேறு எழுத்துருவில் தட்டச்சு செய்ய நேரிட்டால் அந்த எழுத்துருவை ஆய்வுக்கட்டுரையுடன் சேர்த்து அனுப்ப வேண்டும்.எழுத்தளவு 12 புள்ளி .(Point Size) போதுமானது.
- Bamini or Unicode Fonts font suitable. If you have to type in another font, you should send that font along with the research paper. 12 Point Size is enough.
- ஆய்வுக்கட்டுரையானது தமிழிலோ ஆங்கிலத்திலோ இருக்கலாம். ஆய்வுக் கட்டுரையில், அ.கட்டுரைத் தலைப்பு ஆ.ஆசிரியர் பெயர், பணி, பயிலும் கல்வி நிறுவன முகவரி இ.ஆய்வுச்சுருக்கம், ஈ.முன்னுரை, உ.கட்டுரை, ஊ.முடிவுரை, எ.அடிக்குறிப்பு ஆகியன வரிசைப்படி இடம் பெறுதல் வேண்டும்.
- The dissertation may be in Tamil or English. In the research article, a. Title of the article, b. Author Name, Designation, Study and Educational Institution Address, c. Abstract (Summary of the study), d. Foreword, e. Essay, f. Conclusion, g. Footnotes Should be placed in order.
- ஆய்வுச்சுருக்கம் தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் 100 வார்த்தைகளுக்கு குறையாமலும் 250 வார்த்தைகளுக்கு மிகாமலும் இருத்தல் வேண்டும்.
- Synopsis should be not less than 100 words and not more than 250 words in Tamil and English.

- அடிக்குறிப்புகளுக்கு எண்களின் வரிசை கொடுத்து கட்டுரையின் முடிவில் பட்டியலிடப்பட வேண்டும்.
- Footnotes should be numbered and listed at the end of the article.
- மேற்கோள்களுக்கான துணைநூற்பட்டியல் பொருத்தமானதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- The bibliography for quotes should be relevant.
- கட்டுரைகள் இலக்கண பிழையின்றி இருத்தல் வேண்டும்.
- Research Papers should be grammatically correct.
- கட்டுரைகள் வேறு எந்த ஒரு ஆய்விதழிலோ பத்திரிகையிலோ ஏற்கனவே பதிப்பிக்கப்பட்டதாக இருத்தல் கூடாது.
- Articles should not already be published in any other Journal or Magazine.
- பதிப்பிக்கப்படாத ஆய்வுக்கட்டுரையாயினும் வேறு இதழ்களுக்கு ஏற்கனவே அனுப்பி வைக்கப்பட்டவற்றை அனுப்ப வேண்டாம். அவ்வாறே, இவ்விதழுக்கு அனுப்பிய கட்டுரையை எங்களுக்கு ஆசிரியர் குழு முடிவு தெரிவிக்கும் வரை வேறு இதழ்களுக்கும் அனுப்ப வேண்டாம்.
- Do not send articles that have already been sent to other journals, even if they are unpublished research articles. Similarly, articles sent to this Journal should not be sent to other magazines until our editorial board announces the results.
- கட்டுரைகள் அசல் தன்மையுடனும் (Originality), வேறு ஆய்வுக்கட்டுரைகளைத் தழுவாமலும், கருத்துக் களவு (Plagiarism) 15 விழுக்காட்டிற்கு மிகாமலும் இருத்தல் வேண்டும்.
- Essays should be original, original, non-adaptable, and plagiarism should not exceed 15 percent.
- கட்டுரையின் இறுதியில் இதழ் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழில் தொலைபேசி எண்ணுடன் இடம் பெற வேண்டும்.
- At the end of the article the address to which the Journal should be sent should be in English and Tamil with the telephone number.
- ஆய்வாளர்கள், பதிப்பிக்கப் பெற்ற தங்களது கட்டுரைகளை www.kongunadupublications.com என்ற இணையத்தளத்தில் இலவசமாகப் பதிவிறக்கம் செய்து கொள்ளலாம்.
- Researchers can download their published papers for free at www.kongunadupublications.com
- லிட்டெரி :பைண்டிங்ஸ் இதழில் தங்கள் கட்டுரை வெளியான இதழின் அச்சப்பிரதி (Hardcopy) அதற்குரிய சான்றிதழ் (Certificate) மற்றும் குறுந்தகடு (CD) பெற விரும்புவோர் உரிய தொகையைச் செலுத்தி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
- Those who wish to obtain a hard copy of the Journal in which their article was published in the Armed Writing Journal and the relevant Certificate (CD) and CD (CD) can obtain it by paying the appropriate amount.

PUBLICATION POLICIES

பதிப்பு கொள்கைகள்

- லிட்டெரி ஃபெண்டிங்ஸ் – சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ் கோப் திறந்த அணுகல் (COPE – Open Access Policy) கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறது. ஆசிரியர்கள் அல்லது வாசகர்கள் எங்கள் இணையதளத்தில் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகளை எந்த வரம்புகளும் இல்லாமல் பார்க்கலாம், படிக்கலாம், பதிவிறக்கம் செய்யலாம், மேற்கோள் காட்டலாம்.
- **Literary Findings** – International Journal of Tamil Studies follows COPE Open Access Policy, Authors or readers can view, download, cite or link the articles published on our website without any limitations.
- ஆசிரியர்கள் தங்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை **kongunadupublications@gmail.com** என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு மென்மை நகலாக (softcopy) மட்டுமே அனுப்ப வேண்டும்
- Authors should make their paper submissions by sending a soft copy of the paper through e-mail at **kongunadupublications@gmail.com**.
- **மதிப்பாய்வு – Peer Review:** மதிப்பாய்வு என்பது பதிப்பு கொள்கையின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். இது கட்டுரையின் தரத்தை மேம்படுத்த உதவுகிறது.
- **Peer Review:** Review is an important part of version policy. This helps to improve the quality of the article.
- **கட்டுரை தேர்வு முறை – Article selection procedure :** கட்டுரைகளை பிரசுரத்திற்கு தேர்வு செய்ய ஆயுத எழுத்து 2 நிலை மதிப்பாய்வு முறையை (Two Step Review) பின்பற்றுகிறது.
- **Article Selection Procedure:** Article selection procedure follows the Two Step Review method of selecting articles for publication.
- **முதல் நிலை – ஆசிரியர் மதிப்பாய்வு – First Step – Editor Review:** பெறப்பட்ட கட்டுரைகள் முதலில் ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியர் குழுவின் பரிசீலிக்கப்படும். கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் தரமுள்ளதாக இருந்தால் அது 2 ஆம் நிலை மதிப்பாய்வுக்கு (Peer Review Board) அனுப்பப்படும். இல்லையெனில், கட்டுரையில் திருத்தங்கள் செய்து அனுப்ப வேண்டி ஆய்வாளர்களுக்கு தெரிவிக்கப்படும்.
- **First Step – Editor Review:** Articles received will first be considered by the editor and editorial board. If the content of the article is of good quality it will be sent to the Peer Review Board for Level 2 Review. Otherwise the researchers will be notified to make corrections to the article and send.
- **இரண்டாம் நிலை மதிப்பாய்வு – Second Step – Double Blind Peer Review:** இந்நிலையில், கட்டுரையின் ஆசிரியர் பெயர், பணி, முகவரி, தொடர்பு எண்கள் போன்றவை ஏதும் இல்லாமல் துறை வல்லுநர்கள் இருவர் தனித்தனியே கட்டுரையை மதிப்பாய்வு செய்து ஆசிரியர் குழுவிற்கு அறிக்கை அனுப்புவர்.
- **Second Step – Double Blind Peer Review:** In this case, the two experts in the field will review the article separately and send a report to the editorial board, regardless of the author's name, job, address, contact numbers, etc. of the article.
- **கட்டுரை தேர்வு:** இரு அறிக்கைகளும் கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரி இருக்கும் பட்சத்தில் அக்கட்டுரையானது பதிப்பிற்கு ஏற்று கொள்ளப்படும். அவ்வாறு இல்லாமல் அறிக்கையில் பெருமளவு மாறுபாடு காணப்பட்டால் இவர்கள் தெரிவித்த திருத்தங்கள் பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இக்கட்டுரை பதிப்பிற்கு தகுதியாக்கப்படும்.

- **Article selection:** If both statements are almost identical, the article will be accepted for edition. If there is a large discrepancy in the report without doing so, the corrections and recommendations made by them will be accepted and the article will be eligible for publication.
- எந்தவொரு கட்டுரையையும் திருத்தவோ, சுருக்கவோ, தேர்வு செய்வதற்கோ நிராகரிப்பதற்கோ ஆசிரியர்களுக்கு முழு உரிமை உண்டு.
- Chief Editor have the full right to edit, summarize, select or reject any article.
- **நெறிமுறைக் கொள்கை – Ethics Policy :**
பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின் எந்த ஒரு விதிமுறைகளையும் மீறக்கூடாது என்பதில் கவனமாக இருக்குமாறு ஆசிரியர்கள் அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள்.
- Authors are advised to be careful not to violate any provisions of the Copyright Act
- கட்டுரை எழுதுவதற்கு பயன்படுத்திய நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், இணையத் தளங்கள் ஆகியவை பதிப்புரிமை பெற்றிருந்தால் அவர்களிடமிருந்து இசைவு பெற்று அக்கடிதத்தினை ஆய்வாளர் தமது கட்டுரையுடன் இணைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.
- If the texts, articles, dissertations, and websites used to write the article are copyrighted, the researcher is requested to obtain their consent and attach the letter to their article.
- கட்டுரை பிரசுரத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் கட்டுரையாசிரியர் பதிப்புரிமை பரிமாற்ற படிவத்தை பூர்த்தி செய்து இதழுக்கு வழங்க வேண்டும்.
- If the article is selected for publication, the author must fill out a copyright transfer form and submit it to the magazine.
- ஆவணங்கள், ஆய்வேடுகள், நூல்கள், இணையதளங்கள் போன்றவற்றில் கட்டுரை எழுதுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் தரவுகள், கருத்துக்கள் குறித்து ஆய்வாளர் தரப்பில் செய்யப்படும் எந்த ஒரு விதி மீறல்களுக்கும் ஆயுத எழுத்து ஒரு போதும் பொறுப்பேற்காது.
- Armed writing is never responsible for any violations made on the part of the researcher regarding the data and opinions used to write the article in documents, research papers, texts, websites, etc.
- 15% விழுக்காட்டிற்கும் குறைவான கருத்து களவு கொண்ட கட்டுரைகள் மட்டுமே பிரசுரத்திற்கு ஏற்று கொள்ளப்படுகின்றன.
- Articles having below 15% plagiarism only allowed for publication.
- கட்டுரை ஏற்றுக்கொள்ளும் கடிதம் ‘கட்டுரைத் தேர்வு நடைமுறை’ முடிந்ததும், கட்டுரை வெளியிடப்படும் தொகுதி மற்றும் மாதம் குறித்த தகவல்களுடன் தொடர்புடைய ஆசிரியரின் மின் அஞ்சல் முகவரிக்கு தெரிவிக்கப்படும்.
- Article Acceptance Letter will be issued only after the completion ‘Article Selection Procedure’ with Volume and Issue in which article published sent to the Corresponding Author mail address.
- இதழுக்கு சந்தா கட்டணம் செலுத்துவதை அடிப்படையாக கொண்டு கட்டுரைகளை பிரசுரிக்க முன்னுரிமை அளிக்கப்பட மாட்டாது.
- Journal orders and subscription made by authors will never bind us to publish their articles.
- கட்டுரை தேர்வு முறையானது , முற்றிலும் தரம் மற்றும் தகுதி அடிப்படையில் மட்டுமே நடைபெறுகிறது.
- Article selection procedure is purely on quality and merit basis.

- கட்டுரைகளை பிரசுரத்திற்கு தேர்ந்தெடுப்பதில் ஆசிரியர் குழுவின் முடிவே இறுதியானது.
- For the publication article Editorial Board decision is final.
- கட்டுரை வெளியீடு தொடர்பாக எந்த பரிந்துரையும் தகவல் தொடர்புகளும் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை.
- No recommendation and communication allowed regarding article publication.
- பிரசுரிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தரம் குறித்த விமர்சனங்களையும் ஆலோசனைகளையும் லிட்டெரி ஃபைண்டிங்ஸ் திறந்த மனதுடன் வரவேற்கிறது.
- Literary Findings would welcome comments and suggestions on the published papers.

SUBSCRIPTION

சந்தா

SUBSCRIPTION FEE

o Single Copy Price	Rs. 450/-
o Annual Subscription Fee for Individuals	Rs. 4500/-
o Annual Subscription Fee for Institution	Rs. 6000/-

MODE OF PAYMENT

Payment can be made by DD in favour of **KONGUNADU PUBLICATIONS INDIA PRIVATE LIMITED** payable at **ERODE** and address to **KONGUNADU PUBLICATIONS (INDIA) PRIVATE LIMITED** REGD OFF: 118/E, METTUR ROAD, KALYAN SILKS (OPP), ERODE – 638 011. Payments can also be made via net banking. **A/c Name: KONGUNADU PUBLICATIONS INDIA PVT.LTD. A/C Type: CA, A/C No: 1619135000005931, Bank: KVB, V.Chatram, ERODE – 638 003. IFSC: KVBL0001619** and the same may be intimated.

CONTENT

பொருளடக்கம்

1. திருமந்திரத்தில் அணுவியல் கூறுகள்		
*முனைவர் போ.சத்தியமூர்த்தி	-	1
2. அக இலக்கியத்தில் இல் இருத்தல்		
* முனைவர் ஜெ.கூர்யா	-	6
3. சங்க இலக்கியங்களில் பெண்ணிய ஆளுமை		
* முனைவர் செ.கவிதா	-	9
4. கவிஞர் வாலியின் 'பாண்டவர் பூமி' காட்டும் சமுதாயம்		
*முனைவர் தா.க.அனுராதா	-	12
5. ஊர்த்தெய்வத் தோற்றமும் வழிபாட்டு முறையும்		
*முனைவர் ப.ஆனந்த நாயகி	-	16
6. நோயும் மருத்துவமும்		
*இரா.செல்வகுமார்	-	19
7. நெய்தல் நிலத்துத் தொழில் வாழ்வியல்		
*முனைவர் செ.பொன்மலர்	-	23
8. ஐம்பெருங்காப்பியங்களின் அமைப்பியல்		
*முனைவர் இரா.மலர்விழி	-	28
9. ஐங்குறுநூற்றுத் தலைவனின் மனப்போராட்டம்		
*முனைவர் தேவனன்	-	33
10. சிலப்பதிகாரத்தில் கைம்மை நோன்பு - பெண் இருப்பு		
*முனைவர் சு.அரங்கநாதன்	-	37
11. A REVIEW OF RECENT RESEARCHES ON EMPLOYEE ENGAGEMENT: A CONCEPTUAL STUDY		
* S.R.Venkatachary	-	42
12. AUVAIYAR, THE INTELLECTUAL GIANT		
* Dr. M.Kala	-	46
13. DEVADASI SYSTEM		
* Atula B Aier	-	52

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN :2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

திருமந்திரத்தில் அணுவியல் கூறுகள்

ATOMIC COMPONENTS THIRUMANDHRA

**Dr.P.Sathyamoorthy*

Abstract

Every literature contains the context of the society in which it originates. Scholars also say that literature is a mirror that reflects society and the twentieth century can be said to be the age of science. Scientific discoveries and achievements are not counted. Thirumool's scientific knowledge and consciousness, especially his opinion and thinking about nuclear reaction, amazes us at a time when there is no trace of the scientific thought of today's Menatu. Today, science, physics, chemistry, biology, and medical physics have expanded into many fields.

Key Words: *Literature, Originates, Scientific, Discoveries, Achievements, Scientific Knowledge.*

***முனைவர் போ.சத்தியமூர்த்தி**

தலைவர், தமிழியல்துறை

தமிழியற்புலம், மதுரை காமராசர்

பல்கலைக்கழகம், மதுரை - 625021.

முன்னுரை:

ஒவ்வொரு இலக்கியமும் தான் தோன்றிய சமுதாயத்தை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு திகழ்கிறது. அறிஞர்களும், இலக்கியம் என்பது சமுதாயத்தைப் பிரதி பலிக்கும் கண்ணாடி என்கிறார்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டை அறிவியல் யுகம் என்று கூறலாம். அறிவியல் கண்டு பிடிப்புகளும் சாதனைகளும் கணக்கில் அடங்காது.

“இன்றைய மேனாட்டு அறிவியல் சிந்தனையின் சுவடு கூடப்படாத காலக் கட்டத்தில் திருமூலரின் அறிவியல் அறிவும் உணர்வும், அதிலும் குறிப்பாக அணுவியைப் பற்றிய கருத்தும் சிந்தனையும் நம்மை வியக்க வைக்கிறது. இன்றைய நிலையில் அறிவியல், இயற்பியல், வேதியியல், உயிரியல், மருத்துவ இயல் என்று பல்துறைகளாகப் பல்கி பெருகியுள்ளன. இவ்வறிவியல் சிந்தனைகளை நோக்கும் முன்பு திருமூலரின் அறிவியல் பார்வை திருமந்திரம் மூலம் வெளிப்பட்ட நிலையினை உணர்தல் இன்றியமையாததாகும்.

எது அறிவியல்:

‘அறிவியல் என்பது அனுபவப் பூர்வமானது விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதது. அறிவியல் என்பது முறையாகத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுவது. அது தெளிவாகச் சொல்ல வந்தவற்றை குழப்பமின்றிச் சொல்லும். அறிவியல் தர்க்கப் பூர்வமானது. அறிவியல் விளக்கம் அளிக்கும். அதனாலேயே அது பின்னால் என்ன நடக்கக்கூடும் என்பதைப் பற்றி கிட்டத்தட்ட துல்லியமாக அனுமானம் செய்கிறது. ‘அறிவியல் தன்னைத்தானே மிகக் கடுமையாக விமரிசனம் செய்து கொள்ளும். சோதனைகளைப் பொறுத்தே அதன் முடிவுகள் அமையும்.

அறிவியலின் அடிப்படை நேர்மை. தனது தவறை ஒப்புக்கொள்ளாத யாரும் அறிவியல் அறிஞனாக இருக்க முடியாது.’ எதையும் சந்தேகப்பட்டுச் சோதனைக்கு உள்ளாக்குவதே அறிவியல். ஒரு கருத்து அறிவியலாளனுக்குத் தோன்றினால், அவன் அதற்குச் சாதகமான சான்றுகளைத் தேடுவதற்கு முன்னால் எதிரான சான்றுகளைத்தான் தேடுவான். அறிவியல் மக்களுக்குச் சொந்தம். அறிவியல் வழிமுறைகள், சோதனைகள், முடிவுகள், விவாதங்கள் போன்றவை எல்லோருக்கும் சொந்தமானவை.

திருமுலரின் அறிவியல்

திருமுலர் இயற்கை அறிவியல், சமூக அறிவியல், முறைசார் அறிவியல் மூலம் அரிய பல கருத்துக்களை பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருமந்திரத்தில் கூறி வைத்துள்ளார்கள். பெருவெடிப்புக் கொள்கையின்படி அண்டவெளியில் உள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் மிக அதிகமான அடர்த்தியுடன் கூடிய, சிறிய அளவினதான, தீப்பிழம்பாக இருந்திருக்கிறது.

தீப்பிழம்பானது ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் மிக வேகமாக விரிவடையத் தொடங்கி ஒரு பெரு வெடிப்பு (Big-Bang) ஏற்பட்டது. இவ்வெடிப்பின் காரணமாக ஏற்பட்ட சங்கிலித் தொடர் செயல்முறையின் விளைவாக, அணுக்களும், வாயுக்களும் தோன்றி பின் அணுக்கரு பிளவு மற்றும் அணுக்கரு ஒன்றிப்பின் மூலமாகத் திடப்பொருள்களும் சூரியனும், அதைச் சுற்றியுள்ள கோள்களும், விண்மீன் கூட்டங்களும் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

விரிவடைந்து கொண்டே செல்லும் பிரபஞ்சம், ஒரு கட்டத்திற்குப் பின் சுருங்கத் தொடங்கும். அது ஒரு எல்லைவரை சுருங்கிய பின் மீண்டும் விரியத் தொடங்கும். இவற்றுள் பெருவெடிப்புக் கோட்பாடே இன்று பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றது. இப்பெரு வெடிப்புக் கொள்கையை திருமுலர் பின்வரும் பாடலில் கூறியுள்ளார்.

மானின்கண் வானாகி வாயு வளர்ந்திடும்

கானின்கண் நீருங் கலந்து கடினமாய்த்

தேனின்கண் ஐந்துஞ் செறிந்தைந்து பூதமாய்ப்

பூவின்கண் நின்று பொருந்தும் புவனமே! ¹

நம் பெருமானிடம் இருந்து முதலில் வானம் தோன்றியது, வானத்தில் இருந்து காற்று தோன்றியது. காற்று வளர்த்தத் தீயில் இருந்து நீர் தோன்றியது. பிறகு கடினத்தன்மை கொண்ட நிலம் தோன்றியது. இந்தப் பிரபஞ்சம் என்னும் பூவில் உள்ள தேனாகிய படைப்புக்கள் அனைத்தும் ஐந்து பூதங்களால் ஆனவையே என்கிறார் திருமுலர்.

ஒரு அணுவின் நேர்மறையும் மற்றொரு அணுவின் நேர்மறையும் மோதும்போது அங்கே ஒலியும் ஒளியும் பிறக்கிறது. இவ்வாறாக கணக்கிலடங்காத அணுக்களின் மோதலால் மிகப்பெரிய நெருப்பு பிண்டம் உருவானது. பின்பு அணுக்களின் மோதலின் ஆற்றலை தாளாமல் அங்கு பெருவெடிப்பு உண்டாகிறது. இதனைத் திருமுலரே தெளிவாக விவரிக்கிறார்.

அறிந்திடும் சக்கர மாதி யெழுத்து

விரிந்திடும் சக்கர மேலெழுத் தம்மை

பிரிந்திடும் சக்கரம் பாரங்கி நாலும்

குவிந்திடும் சக்கரம் கூறலு மாமே”²

ஏரொளிச் சக்கரத்திக்கு முதல் எழுத்து ‘அ’கரமாகும். அதன் மேல் எழுத்தான அம்மை எழுத்து ‘உ’கரம். இந்தச் சக்கரத்தில் மாயா செயலான நிலம், நீர், நெருப்பு, வாயு என்னும் நான்கு பூதங்களும் பொருந்தி நிற்கும்.

திருமுலர் கூறியது போன்று பெருவெடிப்பானது பேரொளியாய் சக்கர வடிவில்தான் ஆற்றலோடு பயணித்தது. அத்தகைய ஆற்றலால் தூக்கி எரியப்பட்ட கோள்கள் நிலம், நீர், நெருப்பு, வாயு ஆகிய நான்கு பூதங்கள் அடங்கியதாக இருந்தது. திடப்பொருளான நிலம் இல்லாத நெருப்பு மாண்டு போகும். வாயு இல்லாமல் நெருப்பிற்கு பிராணம் கிடைப்பதில்லை. நீர் இன்றி நெருப்பிற்கு உஷ்ணம் கிடைப்பதில்லை. ஆக இந்த நான்கு பூதங்கள் சேர்ந்தே உருவாக்கம் நிகழ்கிறது. இவ்வாறாக ஏற்பட்ட பெருவெடிப்பில் எந்த கோளில் பஞ்ச பூதமும் சீராக செயல்படுகிறதோ அங்கே உயிர்கள் ஜனிக்கிறது.

அண்டமே பிண்டம் பிண்டமே அண்டம் என்பார் திருமுலர். எங்கே ஒலியும் ஒளியும் இணைகிறதோ அங்கே ஒரு உருவாக்கம் நிகழும். அப்படித்தான் இந்த பிரபஞ்சமும் உருவானது. பெருவெடிப்பின் போது ஏற்பட்ட ஒளியின் நிறத்தை திருமுலர் அழகாகத் தருகிறார்.

**இல்லது சத்தி இடம்தனில் உண்டாக்கிக்
கல்லுளி போலக் கலந்து உள் இருந்திடும்
வல்லது ஆக வழி செய்த அப்பொருள்
சொல்லாது சொல்விடில் தாராதி தாரமே” ³**

தத்துவங்கள் தோன்றுவதற்கு இடமாகிய சக்தி பராசக்தியிடமாய்த் தோன்றி நவமணிகள் போன்ற ஒளியுடன் ஆவியில் கலந்து பரவி நிற்கும். ஆற்றலொடு தொழில் செய்கின்ற அந்தச் சக்தியின் பெருமையைச் சொல்லப் புகுந்தால் அளவிடும் தன்மை உடையதாகுமோ.

நவமணிகளான கோமேதகம், நீலம், பவளம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, புப்பராகம், வைரீரியம், வைரம் ஒன்பதும் சேர்ந்து ஒளிரக்கூடிய வண்ணம் ஊதா, கருநீலம், நீலம், பச்சை, மஞ்சள், செம்மஞ்சள், சிகப்பு.

பெருவெடிப்பின்போது ஒரு அணுவின் இன்னொரு அணு மோதுவதால் ஏற்படும் வண்ணங்களான மேலே சொன்ன வண்ணமே தோன்றிற்று. இன்று நமது அண்ட சராசரம் இந்த வண்ணங்களாலேயே மின்னிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நவமணிகளின் ஒளி அலைகளும் அணுக்களின் செயல்பாட்டாலேயே நிகழ்கிறது. நமது உடலில் உள்ள 7 சக்கரங்களையும் இந்த 7 வண்ணங்கள் கொண்டே வர்ணிக்கிறார்கள். அதனால்தான் திருமூலர் அண்டமே பிண்டம் பிண்டமே அண்டம் என்கிறார்.

அணு பற்றிய சிந்தனைகள்:

“அணு என்பதைக் கண்ணால் பார்க்க முடியாது, தொட்டு உணர முடியாது, நுகரவும் முடியாது. அப்படிப் பார்க்க முடியாத, உணர முடியாத, நுகர முடியாத அணுக்களால் தான் நமது உடல், நாம் உண்ணும் உணவு, உடுத்தும் உடை, குடிக்கும் தண்ணீர், நம்மைத் தாங்கும் நிலம், மரம், செடி, கொடி மற்றும் எல்லா முமாக உருவாகி இருக்கிறது. அணுக்களுக்குள் உப அணுக்கள் மறைந்திருக்கிறது.

கண்ணுக்குத் தெரியும் பால் வெளி முழுவதும் அணுச்சக்தியின் வெளிப்பாடே, இந்த அணு தான் பால்வெளியின் தோற்றத்திற்கும், பரிணாமத்திற்கும், உருவ அமைப்பிற்கும் தொடர்புடைய மறைப்பிற்கும், மற்றும் பல கேள்விகளுக்கும் விடையாகும் என்கிறார் ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன்.

பழந்தமிழர்கள் அணுவை பற்றி ஆராய்ந்துள்ளனர். சிவனின் அடிப்படை தாத்தாய்மே அணு என்று சொல்கிறார்கள். அணுவை விளங்கிக்கொள்ள உருவாக்கிய வரைபடம் லிங்க உருவம் என்று சொல்லுவதும் மிகையிலலை.

இயற்பியலில் ஒரு பிரிவாக விளங்குவது அணுவியல்.. முதலில் அணுவைப் பிளக்க இயலாது என்ற கொள்கை தோன்றியது. பின்னர் ஓர் அறிஞர் அணுவைப் பிளக்க இயலும் என்ற புதிய கருத்தை வெளியிட்டார். இக்கொள்கையுடைய தமிழ்ச் சான்றோர்கள் சிலர் இருந்தமையை இலக்கியத்தில் காணலாம்.

“அணுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தரித்த குறள்” ⁴

என்று அணுவாகிய துகளைப் பிளக்க இயலும் என்ற சிந்தனையை ஒளவையார் நம்முன் வைத்துள்ளார். இரணியன் பிரகலாதனிடம் ‘உன் இறைவன் எங்கு உள்ளான்? என்று வினவினான். அப்போது பிரகலாதன் ஓர் எளிய அணுவை நூறு பங்காகச் செய்தால் அந்தச் சிறு பகுப்பில் அமைத்து உள்ளான் என விடை கூறுகிறான். “சாணினு முளனோர் தன்மை அணுவினைச் சத கூறிட்ட கோணினு முளன்.....”⁵ என்ற பாடலில் அணுவைப் பற்றிய கம்பரின் கருத்து மிளர்கிறது.

அணுவின் சக்தியை அவோகாட்ரோ கண்டுபிடித்தார் ஆங்கிலத்தில் மாலிக்யூல் என்பது லத்தீன் வார்த்தை மாஸ்லிருந்து எடுத்தெழுதினார். மூலக்கூறின் எடை எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை அறுதியிட்டு கணக்கிட்டார்.

22 லிட்டர் வாயுவில் 602 பில்லியன் டிரில்லியன் மாலிக்யூல்ஸ் உள்ளது. சுருக்கமாக இதை 6.023 x 10 இன் மடங்கு 23 என்று எழுதினார். இதுவரை இந்த மாநிலி தான் அடிப்படை. நியூட்ரான்கள் மூலம் அணுவின் உட்கருவை துளைக்கும் போது மேலும் நியூட்ரான்களை சிதறடித்து அவை அண்மை அணுக்களை துளைத்து தகர்க்க இந்த சங்கிலி ரியாக்சனில் அபரிமிதமான சக்தி வெளிப்படுவதுதான் அணு சக்தி. ஐன்ஸ்டீன் அணுவை யுரேனியத்தில் இருந்து பிரித்தெடுத்து அதிலிருந்து பெரும் சக்தி கிடைக்கும் என்ற கருத்தை அறிவித்தார். ஜெனீவா, ஃப்ரான்ஸ் எல்லைப்பகுதியில் 27 கி.மீ சுற்றளவில் லார்ஜ் ஹாட்ரான் கொலைடர் என்ற துகள் முடக்கி சோதனைச்சாலை அமைந்துள்ளது. இதில் அணுவின் அடிப்படை துகள்களை (ப்ரோட்டான் => குவார்க் => க்ளுவான்) கட்டமைக்கும் “பரமானு அதாவது கடவுள் துகள் எது? என்பதை கண்டறிய சோதனை பல ஆண்டுகளாக நடந்தது.

லார்ஜ் ஹாட்ரான் கொலைடரில் அணுவின் அடிப்படைத்துகளான ப்ரோட்டான்களை (நேர்மங்களை) கிட்டத்தட்ட ஒளியின் வேகத்தில் (வினாடிக்கு 300000கி.மீ) ஒன்றோடொன்று மோதவிட்டு, பிறகு வெளிப்படும் துகள்களில் “அணுவின் அடிப்படைத் துகள்களையே (ப்ரோட்டான் =, குவார்க் =, க்ளுவான்) கட்டமைக்கும் பரமானு அதாவது கடவுள் துகள் (Higgs boson) ஏதேனும் வெளிப்படுகின்றதா என்று சோதனை செய்யப்பட்டு வெற்றியும் கண்டனர்.

திருமந்திரத்தில் அணு :

திருமூலர் தன்னுடைய திருமந்திரத்தில் அணு பற்றிய சிந்தனைகளைப் பதிவு செய்கிறார்.

அணுவில் அணுவினை ஆதிப் பிராணை
அணுவில் அணுவினை ஆயிரங் கூறிட்டு
அணுவில் அணுவை அணுகவல் லார்க்கு
அணுவில் அணுவை அணுகலு மாமே ⁶

தவயோகி தன் உயிரின் அணுவை அதில் மறைந்து இயங்கும் ஆதிப் பிராணின் அணுவை அணுக முயல்கிறான். தன் அக ஆராய்ச்சியில் உயிர் அணுவை தன் நுண் அறிவால் ஆயிரம் கூறு இட்டு துளைத்து ஆராய்ந்து ஆன்மாவில் சிவத்தின் தன்மையை அணுக வல்லமை கொள்கிறான். இங்ஙனம் ஆராய்ச்சி கொண்டவர்க்கு தன் ஆன்ம அணுவில் மூல அணுவோடு அணுகலாம்.

அண்டம் முழுதும் பரவியிருக்கும் பொருட்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படை அணுவே. அணுவிற்குள் இருக்கும் எலக்ட்ரான்கள், புரோட்டான்கள், நியூட்ரான்களின் எண்ணிக்கைகளைக் கொண்டே பொருட்களின் தன்மைகள் மாறுபடுகின்றன. அதேநேரம் மொத்த பேரண்டம் என்பது பருப் பொருட்களால் மட்டுமே ஆனது அல்ல. பருப்பொருட்கள் அல்லாத அறியப்படாத ஆற்றல்களால் சூழப்பட்டதே பேரண்டம். இவைகளை அறிய வேண்டுமென்றால் ஒரு அணுவுக்குள் என்ன இருக்கிறது என்பது அறியப்படாத வேண்டும்.

அறிவியலில் ஒரு ஹைட்ரோஜென் அணுவின் சுற்றளவு என்பது, 0.000000212 nm - ஹைட்ரோஜென் திருமூலர் கூற்றுப்படி கணக்கிட்டால். ஒரு மனிதனின் முடியானது 40 -80 மைக்ரோன் ஆக உள்ளது. பசுவின் முடியானது சிறிது அடர்த்தியாகவே இருக்கும்.பசு மயிரின் சுற்றளவு = 100 மைக்ரோன் அப்படியானால் 100 மைக்ரோன் = 0.1 மில்லிமீட்டர்.

“நுண்மையான சீவனுக்குள்ளேயும், அதி நுண்மையான அணுவுக்குள்ளும் அணுவாக ஆண்டவன் விளங்குகிறான்” அணுவுக்கும் அணுவான அடிப்படைத் துகள்களை ஆயிரம் துண்டாக்கி, அதில் ஒரு துண்டுக்குள், நுண்ணியதாக உள்ள பரமானு நெருங்கக் கூடியவர்களுக்கு; பரம்பொருளை அடைதலும் கைகூடும் என்கிறார் திருமூலர்.

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடி
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது ஆயிரம் ஆயினால்
ஆவியின் கூறுநா நாரயிரத்து ஒன்றே ⁷

சிவனுடைய வடிவைச் சொல்ல வேண்டுமாயின் ஒரு பசுவின் முடியை எடுத்து அதை நூறாகக் கூறிட்டு, பின்பு அதில் ஒன்றை எடுத்து ஆயிரமாகப் பிரித்து, பின் அதில் ஒன்றை நான்காயிரமாக பிரித்தால் அதில் ஒன்றே சிவனின் வடிவு என்று கூறி இருக்கிறார்.

ஒரு முடியை நூறாக பிரித்தால் $0.1/100 = 0.001$ மில்லிமீட்டர். அதில் ஒன்றை ஆயிரத்தில் வகுத்தால் $0.001/1000 = 0.000001$ மில்லிமீட்டர் நமக்குக் கிடைத்த பதிலை நான்காயிரத்தால் வகுத்தால் சிவனின் உருவத்தின் அளவைக் காணலாம். $0.000001/4000 = 0.00000000025$ மில்லிமீட்டர் ஆகவே, திருமூலர் கடவுளின் அளவாக குறிப்பிடுவது சராசரியாக 0.00000000025 மில்லிமீட்டர்.

கடவுள் எனக் கருதப்படும் அளவானது, நாம் அறிவியல் ஆய்வாளர்களால் அளக்கப்பட்ட ஹைட்ரோஜென் (hydrogen) அணுவைவிட பன்மடங்கு சிறியதாக உள்ளது ஒரு அரிய உண்மையை பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த திருமூலர் சொல்லியிருக்கிறார்.

அவனின்றி ஒரு அணுவும் அசையாது. அணு தனியாகச் செயல்படவில்லை. அணுவுக்குள் அணு அதாவது பரமானுஒன்று உள்ளது.

பரமானு தான் காட்ஸ் பார்ட்டிகள் என்னும் போசோன் கண்டுபிடிப்பு. அதன் அளவு இன்னும் அறியப்படவில்லை. ஹிக்க்ஸ் போசோன் உருவம் என்ன? சிவனின் அளவைச் சொன்ன திருமூலர் சிறிய சிவனின் உருவம் எப்படி இருக்கும் என்கிறார்.

கரந்துங் கரந்திலன் கண்ணுக்குங் தோன்றான்
பரந்த சடையான் பசும்பொன் நிறத்தான்
அருந்தவர்க் கல்லால் அணுகலு மாகான்
விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதி யானே ⁸

அனைத்திலும் கலந்தும், கலக்காமலும் இருப்பவன், கண்ணனுக்குத் தெரியாதவன், பரந்த சடையுடையவன், பசும்பொன்னிறத்தில் இருப்பவன், நினைப்பவர்க்கெல்லாம் கிடைக்காதவன், அனைவரையும் மயக்கும் வெண்ணிலவானவன் என்கிறார்

சிவபெருமான் பொன்னிறத்தில் சடாமுடியுடன் காட்சியளிப்பான். இப்பொழுது திருமூலர் கூறியவாறு அந்த உருவத்தை கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் சிறியதாக ஒரு அணு என்கிறார்

ஹிக்க்ஸ் போசோன் பார்ட்டிகள் தங்க நிறத்தில் படர்ந்த முடி போல காட்சி அளிக்கும் அந்த வடிவு தான் ஹிக்க்ஸ் போசோன் பார்ட்டிகள் என்றால், அதை பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே சொன்னவர் திருமூலர்.

திருமூலர் அணுவில் இறைவனும், இறைவனில் அணுவும் இரண்டறக் கலந்திருப்பதைப் பெரும்பாலோர் உணர்வதில்லை. இணையில்லாத ஈசன் அப்படி பிரபஞ்சம் முழுதும் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான் என்று சொல்கிறார்.

அணுவள் அவனும் அவனும் அணுவும்

கணுஅற நின்ற கலப்பது உணரார்

இணையிலி ஈசன் அவன்எங்கும் ஆகித்

தணிவற நின்றான் சராசரம் தானே.⁹

சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் அணுவை ருத்ர:போர்டு பிளந்து பார்த்தபோது உள்ளே எலக்ட்ரான், நியூட்ரான், ப்ரோட்டான் துகள்களும் பிரம்மாண்டமான வெட்டவெளியும் இருப்பதைக் கண்டார். அணுவின் உள்ளே துகள்கள் சில சமயங்களில் துகள்களாகவும், சில சமயங்களில் அலைகளாகவும் மாறி பெரிய அளவில் சக்தி வெளிப்பாடுகள் இருப்பதையும் கண்டார். அந்த சக்தி தான் மனிதனை இயக்கும் வித்து என்பதனை

அதுவித்திலே நின்று அங்கு அண்ணிக்கும் நந்தி

இதுவித்திலே உளவாற்றை யுணரார்

மதுவித்திலே மலர் அன்ன மதாகிப்

பொதுவித்திலே நின்ற புண்ணியன் தானே.¹⁰

வித்தாகிய அண்டம் பேரண்டம் ஆகியவை தோன்றுதற்கு மூல பரவித்தாகத் தோன்றி, அதன் வழி அப்பாலுக்கு அப்பால் நிற்கும் தூரம் போக்கி ஆன்மாக்களின் அறிவிற்கு நெருங்கி வரும் பரசிவன், உயிர்களை பிண்டப்பொருளாக ஓர் உடம்போடு எழும் ஒன்றாக தோன்றுதற்கு மூலமாக இருக்கும் பிண்டவித்தாக உள்ள ஆற்றலைப் பலர் உணரார். காமவின்பம் போன்ற இன்பப் புசிப்புகளுக்கு மூலமாக இருக்கின்ற குண்டலினி தரும் பலவகையான புசிப்புகளுக்கு காரணமாய் இருப்பவன், எல்லாமும் தோன்றுதற்கு மூலமாக இருக்கும் பொதுவித்தாகிய குடலையில் இலங்குகின்ற அப்புண்ணியனேயாகும், அவன்வேறல்ல என்கிறார்.

முடிவுரை:

திருமூலர் “ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்...” என்று பாடி பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய நல்லிணக்கச் செய்திகளைத் திருமந்திரத்தில் அழகாக விளக்கியிருக்கிறார். ஆன்மிகம், மருத்துவம், விஞ்ஞானம், தத்துவம், உளவியல் எனத் திருமூலர் தொடராத துறைகளே இல்லை.

திருமூலர் ஆன்மிகத்தையும் அறிவியலையும் ஒன்றாகக் காண்கிறார். ஆன்மிகத்தின் மூலம் தான்பெற்ற அறிவியல் கருத்துக்களை விதைத்தார். குறிப்பாக அணு அறிவியலுக்கு முன்னோட்டமாகப் பல வியத்தகு அறிவியல் அற்புதங்களை விளக்கியமை புலனாகின்றது.

இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்ட செய்திகள் யாவும் திருமூலரின் அறிவியல் பார்வை அணு பற்றிய சிந்தனை இவைகளை விளக்குவனவாக அமைந்தன. தற்கால விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தால் நமக்கு பல அரிய நூல்களும், விளக்க உரைகளும் எளிதில் கிடைக்கின்றன. ஆனால் திருமந்திரம் காலம் கடந்து இந்த அறிவியல் யுகத்திலும் பரிணமிக்கின்றதைக் காண முடிகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள் :

1. திருமூலர், திருமந்திரம். 385
2. மேலது., 1284
3. மேலது., 383
4. ஓளவையார், திருவள்ளுவமாலை, பா.53
5. கம்பர், கம்பராமாயணம், இரணியவதைப்படலம், பா.253.
6. திருமூலர், திருமந்திரம், பா.2008
7. மேலது., 2011
8. மேலது., 1628
9. மேலது., 2010
10. மேலது., 1931

துணைநூற்கள்:

1. ஜி.வரதராஜன், திருமந்திரம் விரிவுரை (2012),
2. இராமநாதன் பிள்ளை - திருமந்திரம்
3. இராஜா ராம். துரை, திருமூலர் வாழ்வும் வாக்கும்
4. செல்வக்கணபதி. இரா. சைவசமயக் கலைக் களஞ்சியம் பத்து தொகுதிகள்
5. தி.மகாலட்சுமி, திருமந்திரமும் யோகமும்
6. Somasundaram pillai, L.M. SHIVA-NATARAJA
7. திருவள்ளுவமாலை, விக்கிபீடியா
8. கம்பர், கம்பராமாயணம் (உ.ஆ.), வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியன்

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN : 2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

அக இலக்கியத்தில் இல் இருத்தல்

BEING IN INTERNAL LITERATURE

**Dr.J.Surya*

Abstract

Life is for the leader and the leader to live in harmony. When the husband and wife get married in the presence of their parents, no problems will arise between them before marriage. But in social life, a leader or a leader has to face many problems before getting married with mutual love. In internal literature, beginning from the Sangam period and up to this time, the leader and the wife who are caught in such a love life face problems and obstacles in various ways. This article talks about the condition of being imprisoned in the house in order to protect the leader.

Key Words: *Life, Leader, Harmony, Marriage, Literature, Obstacles.*

***முனைவர் ஜெ.சூர்யா**

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழாய்வுத்துறை, தலைச்சுமி
சீனிவாசன் மகளிர் கலை மற்றும்
அறிவியல் கல்லூரி(தன்னாட்சி)
பெரம்பலூர்.

தலைவனும் தலைவியும் இயைந்து வாழ்வதே வாழ்க்கையாகும். தலைவனும் தலைவியும் பெற்றோர்கள் முன்னிலையில் திருமணம் செய்து கொள்ளும்போது அவர்களுக்கிடையில் எந்த பிரச்சினைகளும் திருமணத்திற்குமுன் நிகழப்போவதில்லை. ஆனால் சமூகவாழ்வில் ஒரு தலைவனோ தலைவியோ மனம் ஒத்து அன்பு கொண்டு திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு முன் அவர்கள் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அக இலக்கியங்களில் சங்ககாலம் தொடங்கி இக்காலம்வரை இத்தகைய அன்பு வாழ்க்கையில் அகப்படும் தலைவன் தலைவி பல்வேறு வகையில் பிரச்சினைகளையும், இடையூறுகளையும் சந்திக்க நேரிடுகின்றது. இல் இருத்தல் எனப்படுவது தலைவனைச் சந்திக்கவிடாது தலைவியைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு இல்லத்தில் சிறை வைக்கும் நிலையை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இல் இருத்தல்:

ஒத்த அன்புடைய தலைவனும் தலைவியும் தங்களது இல்லத்திற்குத் தெரியாது தனிமையில் சந்தித்துக் கொள்வதே களவு வாழ்க்கையாகக் கருதப்படுகின்றது. தலைவனும் தலைவியும் அன்பு

வயப்பட்டபின் சந்தித்துக் கொள்வது இயல்பானதாகும். சங்க காலம் முதல் இன்று வரையில் அவை தொடர்கின்றது. இருப்பினும் இவற்றுக்கு பல்வேறு வகையில் இடையூறுகள் இருக்கின்றன. தலைவனைப் பொறுத்தவரை அஃது பெரிய அளவில் பாதிப்பைத் தருவதில்லை. சமுதாயத்தில் தலைவிக்கு உரிய மதிப்பீட்டைக் கருத்தில் கொண்டு அதிகமான இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் இல்லிருத்தல் ஒன்று.

களவொழுக்கத்தைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்து மிகுகின்ற காம நோயிலே தலைவி துன்புறுவதனை, ஊரில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் ஆராவாரத்துடன் அலர் தூற்றுவதை,

“நெய்தல் அம் புது மலர் மாந்தும்

கைதை அம் படப்பை எம் அழுங்கல் ஊரே”

என்ற அகநானூற்று பாடலின் வழி காணமுடிகின்றது.

இல் இருத்தலின் நோக்கம்:

இல் இருத்தல் எனப்படுவது தலைவனைச் சந்திக்கவிடாது தலைவியைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு இல்லத்தில் சிறை வைத்தல் போன்றதாகும். அன்பு மிகுதியால் தலைவனும் தலைவியும் கூடிச் சென்றுவிட்டால், தம் குலத்துக்கு கேடு விளையும் எனப் பெற்றோர்கள் நினைப்பதே இல்லிருத்தல் எழுவதற்குரிய காரணமாகின்றது. இன்றைய சூழலில் தலைவனும் தலைவியும் நட்பாக பழகுவது இயல்பாக இருக்கின்றது. சங்க காலத்தில் வேற்று ஆடவன் ஒரு பெண்ணைச் சந்திப்பது என்பதே கடினமாக இருந்தது. அவ்வகையில் சந்தித்தால் அவர்கள் ஒன்றிணைந்து விடுவர் என்ற பய உணர்ச்சி மேலோங்கி இருந்தது. எனவே வேற்று ஆடவர் தமது பெண்களைப் பார்ப்பதே குற்றமெனக் கருதினர். இந்நிலையில் அவர்களின் விருப்பத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதால் அன்பு மேலும் பலப்படுகின்றது. எனவே அவர்களை அறிவுறுத்தும் பொருட்டு இல் இருத்தல் எழுந்ததாக சங்க அகஇலக்கியங்கள் உரைக்கின்றன.

பகற்பொழுதில் தலைவியைப் பார்க்கும் தலைவன், தலைவியை வீட்டுக்காவலில் வைப்பதால் அவள் படும் துன்பத்தை நீக்குமாறு, தம்மை விரைவில் மணந்து கொள்வேன் என்று சூளுரை செய்ததை,

“அறம் புணையாகத் தேற்றிப் பிறங்குமலை

மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழுது

ஏழுறு வஞ்சினம் வாய்மையிற் போற்றி

அந்தீந் தெண்ணீர் குடித்தலின்”

என்ற குறிஞ்சிப் பாடல் வரிகளின் வழி புலப்படுகின்றது.

இல் இருத்தல் தோன்றுவதற்கான காரணம்:

தலைவியானவள் தலைவனை விரைந்து திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அவளின் தோழியாலும், பெற்றோர்களாலும், மற்றவர்களாலும் அவளுக்கு இற்செறிப்பு என்பது ஏற்படும். அதாவது அவர்கள் மேற்கொள்ளும் அன்பு அன்பாகவே இறுதிவரை இருந்துவிடக்கூடாது. ஏனெனில் மக்களின் வாழ்வியலில் பண்பாடு என்பது போற்றுதற்குரிய ஒன்றாகும். களவில் அன்புகொள்ளும் தலைவன் தலைவியின் வாழ்க்கை கற்பில் முடிந்தால்தான் வாழ்வியலின் இலக்கணம் சிறக்கும். அப்படி இல்லையெனில் அதில் பொய்யும் குற்றமும் தோன்றிவிடும். ஆகையால் இவைகள் தோன்றாமல் இருக்கப் பிறரறியாது அன்பு கொண்டு, அவ்வன்பு பலரறிய திருமணத்தில் முடிவதற்குக் காரணமாக இற்செறிப்பு விளங்குகின்றதை,

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது.”

என்ற திருக்குறளின் வழி இல்லற வாழ்க்கை பற்றி அறியமுடிகின்றது. இவ்வுலகில் இல்லற வாழ்க்கையானது, பெற்றோர்கள் அன்றியும், தாமாக மனமொத்தவர்கள் காதலித்து திருமணம் செய்து கொண்டு இல்லறம் நடத்துவதை அக இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகின்றது.

களவு நீட்டித்தல்:

அன்பு வாழ்வில் தலைவன் தலைவி இருவரும் சந்தித்துக் கொள்வது பலமுறை நிகழும். அந்நிகழ்வு அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும். தலைவன் தலைவியைப் புணர்வதற்குப் பல்வேறு புகழ் மொழிகளையும், வர்ணனைகளையும் கூறுவான். அவர்களின் சந்திப்பு குறிகளின் அடிப்படையில் கூட நிகழும். களவு வாழ்க்கை விரைவில் முடிய வேண்டும் எனத் தலைவனும் தலைவியும் எண்ணுவதுண்டு. ஆனால் அவற்றைத் தலைவன் உடனடியாகச் செயல்படுத்தமாட்டான். எனவே களவினை நீட்டிக்கும் தலைவனிடம், தலைவியின் நிலையை எடுத்துரைப்பதும் நிகழும். தலைவன் களவினைத் தொடர்ந்து நீட்டிக்கும் நிலையில் தோழியானவள் தலைவியை இற்செறிப்பு செய்வதும் நடைபெறும்.

தோழி வரைந்து கொள்ளாமல் இருக்கும் தலைவனை நோக்கி,

“சாயல் மார்பின் பாயல் மாற்றி

கைதைஅம் படுசினைக் கடுந்தேர் விலங்கச்

செலவு அரிது என்னும் என்பது

பலகேட் டனமால் - தோழி நாமே”

என்ற அகநானூற்று பாடலின் வழி நடு இரவில் தலைவன் நின் தோளினை நினைத்து இங்கு வரும்போது உன்னை பலவாறு பாராட்டிப் புகழ்வான்.

நெறியோடு வாழ்தல்:

இந்நெறிப்பினால் வாழ்க்கையில் பல்வகையான நெறிமுறைகளைத் தலைவன் தலைவி ஆகியோர் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். தாம் விரும்புகின்றோம் அதனால் எதை வேண்டுமானாலும் வாழ்வில் செய்யலாம் என்று நினைக்கவில்லை. பெற்றோரையோ, மற்றவரையோ, உற்றோரையோ குறை கூறவில்லை. தம் காதல் வாழ்வில் ஏற்படும் இடையூறுகளுக்கு அவர்கள் மனம் வருந்தினார்களே தவிர, மாற்றத்திற்காக நெறி அல்லாத பிறசெயல்களை செய்யவில்லை. பொய் பேசல், புறம் கூறல், வஞ்சகம் கொள்ளுதல், பழி வாங்குதல் போன்ற எண்ணங்கள் அவ்வாழ்வில் ஏற்படவில்லை. மாறாக தம்மையும், விதியையும்தான் நொந்து கொள்வார்கள்.

ஊர் மக்கள் அலர் தூற்றும்போது கூட அவற்றையும் காதலுக்காக ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். அன்பு, பண்பு, வாய்மை, தூய்மை, ஒப்புரவு போன்ற பல உயர்வான நெறிகளையும் கடைபிடித்து வாழ்வார்கள். வாழ்க்கையின் நெறிமுறைகளைக் கடைபிடித்து வாழ்பவர்கள் தெய்வத்திற்கு இணையாக எண்ணப்படுவார்கள் என்பதை வள்ளுவர்,

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்

தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.”

என்று கூறுகின்றார். ஆகையால் மனம் ஒத்து விரும்பும் தலைவனும் தலைவியும் வாழ்க்கையைப்பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல், அன்புடன் வாழ்க்கையை நடத்துதல், உயரிய கொள்கைகளை கடைபிடித்தல் போன்ற நெறிமுறைகளை கற்றுக் கொள்வதனை சங்க அகஇலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன.

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN :2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

சங்க இலக்கியங்களில் பெண்ணிய ஆளுமை

FEMINIST PERSONALITY IN SANGAM LITERATURE

**Dr.S.Kavitha*

Abstract

Avvaiyar said that it is rare to be born as a monitarai. Even in such a human birth, to be born as a mangaiyara, do you have to perform Madhavam! Kavimani further exalted Apparavi in the lines. This femininity was filled with gentleness and culture. There is nothing more to it than that. Tamil Nadu has been proud of women since the Sangha period till now. The purpose of this article is to study the personality of women from the work to be done in the Arumani to the political work.

Key Words: *Avvaiyar, Human Birth, Gentleness, Culture, Personality, Political Work.*

***முனைவர் செ.கவிதா**

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

ஸ்ரீ பாரதி மகளிர் கலை அறிவியல்
கல்லூரி

கைக்குறிச்சி, புதுக்கோட்டை
மாவட்டம்.

அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது என்றார் ஓளவையார். அத்தகைய மனிதப் பிறவியிலும் மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே மாதவம் செய்திட வேண்டுமம்மா! என்ற வரிகளில் அப்பிறவியை இன்னும் மேன்மைப்படுத்தினார் கவிமணி. இப்பெண்மை மென்மையோடும் பண்பாட்டுத் தன்மையும் கொண்டு திகழ்ந்தது. எளில் அதற்கு மிகையேதும் இல்லை. சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை அப்பெண்மையால் பெருமை பெற்று வருகிறது தமிழகம். அருமனைக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணி தொடங்கி அரசியல் பணி வரை பெண்களின் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும் விதமாக ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

இல்லறம் போற்றிய சங்கப் பெண்களின் ஆளுமை

பழந்தமிழர் விருந்தோம்பலையே சிறந்த பண்பாடாகக் கொண்டிருந்தனர். அன்புடைய தன் கணவனுடன் இணைந்து விருந்தினரைப் போற்றி ஒத்த உணர்ச்சியுடையவராய் இருந்தனர் என்பதற்குச் சங்கப் பாடல்களில் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. தன் கணவன் இல்லத்தில் இல்லையாயினும், தன் மக்களோடு இணைந்து வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினரின் மனம் கோணாது, தனித்து நின்று விருந்தினரை உபசரிக்கும் ஆளுமையில் சிறந்து விளங்கினர். இதனை,

‘அல்லிலாயினும் விருந்து வரின் உவக்கும்’

(நற். 142)

என்ற சங்கப்பாடல் சான்றாகின்றது.

மேலும் ஐங்குறுநூறில், கதிரவன் வருகையைக் கண்டு அதிகாலைப் பொழுதினில் மலரும் நெய்தல் மலரைப் போன்று, விருதினர் வருகையைக் கண்டு முகம் மலர்ந்து வரவேற்று உபசரித்த அத்தலைவியின் குடும்ப ஆளுமையை விளக்கும் விதமாக இப்பாடல் அமைகிறது எனலாம்.

சொல்வன்மையில் ஆளுமை

சங்க கால மகளிர் வீரம், விவேகம் பெற்று தன் சொல், செயல் வெளிபாட்டில் தனித்துவமான ஆளுமையைப் பெற்று விளங்கினர் இதனை விளக்கும் விதமாக

“கல்வரைச் சேக்கை வருடை மான்மறி

சுரை பொழி தீம்பால் அரமாந்தி

பெருவரை நிழல் உகளும் நாடன்

கல்லினும் வலிநன் தோழி

வலிநன் என்னாது மலியும் என் நெஞ்சே”

(குறுந். 271)

என்ற பாடல்வரிகளில் தலைவியை பிரிந்து தலைவன் பொருள் தேடிச் சென்றான். குறித்த காலத்தில் திரும்பி வருவேன் என்றவன் பருவகாலம் வந்தும் தலைவன் வராமையால் தலைவி ஆற்றலாகினாள். இதனைக் கண்ட தோழி ‘கல்லினும் வலிய நெஞ்சன்’ என்று தலைவியை ஆறுதல்படுத்தும் பொருட்டு தலைவனைப் பழித்து தலைவியை ஆற்றிவித்தாள். அப்பழிப்பினை பொறுக்காத தலைவி தனக்கு பல துன்பங்கள் செய்தாலும் தலைவனைப் பிறர் பழிப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவளாய், தன் தோழியை நோக்கி “ஆம் என்னுடைய தலைவர் வினையை முடித்தலின் உறுதிஉடையவர் ஆதலால் கல்லைப் போன்ற வலிமையான நெஞ்சினை உடையவர்” அது தெரியாமல் என் நெஞ்சு தலைவனை நினைத்து கவலையுறுகிறது என்று தன் தோழியின் எதிரான கூற்றினை நல்ல கருத்தாக மாற்றிப் புகழ்ந்த தலைவியின் சொல் வல்லன்மையின் ஆளுமையை அறிய முடிகிறது.

அரசியல் ஆளுமை

காப்பியங்களில் கண்ணன் தூது, அங்கதன் தூது, அனுமன் தூது ஆகியவற்றை அறிவோம். ஆனால் சங்க காலத்தில் ஆடவர் தூது சென்றதாகப் குறிப்புகள் காண்பது அரிது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒளவை மட்டுமே தூது சென்றதான செய்திப் பதிவினை அறியலாம். இதனால் அரசியல் ஆளுமை பெண்பாற்புலவரான ஒளவையின் வழி அறியமுடியும். தொண்டைமான் அதியான் மீது போர்தொடுக்க எண்ணுகிறான். இத்தேவையற்ற போரினால் மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்ட ஒளவை பிராட்டியார் அதியமானுக்காக தொண்டைமானிடம் தூது செல்கிறார். ஒளவையாரை வரவேற்ற தொண்டைமான் தன் படைக்கருவிகளின் அளவற்ற எண்ணிக்கையைக் காட்டி தன் படைபலத்தை மெய்ப்பிக்கிறான். அதைக் கண்ட ஒளவை அவனிடம், ‘மன்னா! உன் படைக் கலங்கள் நெய்தலவப் பெற்றும், மயிலிறகு மாலைகளால் அழகுபடுத்தப்பட்டும் பளபளக்கின்றன. கொடையில் சிறந்த ஏழைகளின் தலைவனான அதியமானின் வேல்கள், வாள்கள் பகைவரை குத்திக் கூர்சிதைந்து, குருதிபடிந்து, கூர்மைப் படுத்த கொல்லனுடைய களத்தில் உள்ளன’ என்றார்.

இந்த நுட்பமான கருத்துணர்ந்த தொண்டைமான் தன் பகையை தணித்து போரைக் கைவிட்டான். இதனை,

“அண்ணல் எம் கோமான் வைந்நுதி வேலே

கொல்துறைக் குற்றில மாதோ!”

(புறம்.95)

என்ற பாடல் வழி இருமன்னர்களுக்காக தூது சென்ற ஒளவையின் அரசியல் ஆளுமையை இப்பாடல் பதிவு செய்துள்ளதனை அறியமுடிகிறது

வீரத்தின் ஆளுமைத்திறன்

மறக்குடி மகளிரின் வீரத்தைப் புலப்படுத்துவது மூதின் முல்லையாகும். தன் நாட்டிற்காக நடந்த போரில் தன் தந்தை மற்றும் கணவனையும் இழந்த ஒரு பெண் இன்று போர்ப்பறையின் சத்தம் கேட்டுத் தன் ஒரே மகனைப் போருக்கு அனுப்புகிறாள். இதனை

‘கெடுக சிந்தை கடிதிவள் துணிவே

மூதின் மகளிர் ஆதல் தகுமே’

(புறம்.279)

என்று ஓக்கர் மாசத்தியார் அப்பெண்ணின் வீரம் கண்டு வியந்ததன் வழி தன் நாட்டிற்கு தன் குடும்பத்தினரை சமூகப்பணிக்கு அற்பணித்த ஆளுமையை நன்கு உணரமுடிகிறது.

இதனைப் போல் ஓளவையாரும்,

‘வாடு முலை ஊறிச் சுரந்தன

ஓடாப் பூட்கை விடலைத் தாய்க்கே”

(புறம்.295)

என்ற வரிகளில் ஒரு தாய் போர்க்களத்தில் தன் மகன் வீர மரணம் அடைந்தச் செய்தியினை பிறர் கூற கேட்கிறாள். போர்களம் சென்ற அவள் தன் மகனை வாரி முத்தமிட்டு மார்போடு அணைக்கிறாள். ஈன்ற பொழுதினும் மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சி அப்போது ஏற்பட்டது. ஆதலால் அவள் மார்பில் பால் சுரந்தாக இப்பாடலில் கூறியுள்ளார். இத்தியாகத்தின் மூலம் தன் மகனை நாட்டிற்காக அற்பணித்த வீர ஆளுமையினை நன்கு அறியமுடிகிறது.

தன்னம்பிக்கையில் ஆளுமை

அதியமான், ஓளவையார் தன்னுடனே இருக்க வேண்டும் என்ற அவாவினால் பரிசில் தராது காலம் நீட்டித்தான். அப்போது ஓளவையின் தன்மானம் என்றும் தகைசால் பண்பினை உணர்த்தும் வகையில்,

“காவினெம் கலனே சுருக்கினெம் கலப்பை

மரங்கொல் தச்சன் கைவல் சிறாஅர்

மழுவுடைக் காட்டகத்தே அற்றே

எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே”

(புறம்.206)

என்ற வரிகள் மூலம் அறிவுடைய புலவர்கள் கொடுப்போரின்றி வறுமையில் மாய்ந்தனர் என்றில்லாத வறுமையற்ற உலகம் இது. அதனால் எம் இசைக் கருவிகளைக் கொண்ட எம் உடைமைகளைக் கட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டோம். மரம் வெட்டும் தச்சனின் மக்கள் மழுவை ஏந்திக் காட்டகத்தே சென்றால் மரம் கிடைக்காமல் போகுமோ! அதுபோல தாங்கள் எத்திசை சென்றாலும் அத்திசையில் சோறும், பரிசும் கிடைக்கும் பெண்களின் தன்மானம் கொண்ட தன்னம்பிக்கை ஆளுமையினை ஓளவையின் பாடல் உணர்த்துவதனை அறிய முடிகிறது.

பெண்கள் தனித்திறமையுடன் திகழ ஆளுமைப்பண்பு மிக மிக அவசியம். சங்க காலப் பெண்களின் வாழ்க்கை நெறியினை வாசிக்கும் போது அவர்களின் திறமை வெளிப்பாட்டிற்கு அவர்களின் ஆளுமையே புகழை நிலை நாட்டியது எனலாம். இல்லறம் தொடங்கி அரசியல், வரையிலும் தன் சொல்வன்மை மற்றும் வீரத்திறனிலும் தனக்கென தனித்த ஆளுமைப்பண்புடன் விளங்கியதனை இக்கட்டுரையின் மூலம் கண்டறியப் பட்டுள்ளது.

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN :2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

கவிஞர் வாலியின் ‘பாண்டவர் பூமி’
காட்டும் சமுதாயம்

POET VALI'S PANDAVAR BHUMI SHOWING
SOCIETY

**Dr.T.K.Anuradha*

Abstract

Literature is the expression of the inner emotion of the monitor. Literature is a reflection of life events and through it social ideas. The poet imagines social problems and creates literature. Any literature that does not reflect society will never succeed. Literature has emerged from society itself. Literature has always been a reflection of society. They sing of the way of life of man from the Sangam period to the present day. In this way, the purpose of this article is to explore the social views found in poet Vali's Pandavar Bhumi in many ways.

Key Words: *Literature, Social Ideas, Sangam, Purpose, Pandavar Bhumi.*

***முனைவர் தா.க. அனூராதா**

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழாய்வுத்துறை, பி.ஜி.பி. கலை

மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

நாமக்கல் - 637 207.

மானிடரின் உள்ளத்து உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடே இலக்கியம். வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளையும் அதன்வழி சமுதாயக் கருத்துக்களையும் பிரதிபலிப்பதே இலக்கியங்கள். கவிஞன் சமுதாயப் பிரச்சனைகளைக் கற்பனை கலந்து இலக்கியங்களைப் படைக்கின்றான். சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்காத எந்த இலக்கியமும் வெற்றி பெறாது. சமுதாயத்தில் இருந்தே இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. எல்லாக்காலங்களிலும் இலக்கியங்கள் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிப்பவையாக அமைந்துள்ளன. அவை சங்ககாலம் தொடங்கி இன்றுவரை மனிதனின் வாழ்க்கை முறையைப் பாடுகின்றன. அவ்வகையில் கவிஞர் வாலியின் ‘பாண்டவர் பூமி’ நூலில் அமைந்துள்ள சமுதாயப் பார்வைகளைப் பல வகையில் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

காதல்

காதல் என்பது மனிதகுலத்திற்குப் புத்துயிரும், புது மலர்ச்சியும், நாகரிகத்தன்மையும், சமுதாய உணர்ச்சியும் வழங்கக்கூடிய முக்கிய சக்தியாகும். அக உணர்வுகளில் காதல் உணர்வு இன்பம் சுரப்பது. வாழ்வில் மோகம், மகிழ்ச்சி, பாசம், பற்று, செம்மை, கீர்த்தி போன்றவற்றை வளப்படுத்த மூலகாரணமாக இருப்பது இவ்வுணர்வையாகும். எனவே தான் காதலுணர்வு வாழ்வின் உயிர்நாடியாகக் கருதப்படுகிறது. பாண்டவர்பூமி எனும் நூலில் அத்தகைய காதலுணர்வுகள் அதிகமாகவே வெளிப்படுகின்றன.

தன்னுடைய காதலை அம்பை பீஷ்மரிடம் கூறுகிறாள்.

இருவரும்

ஒருவரையொருவர்

ஏற்கனவே . . .

விழிகளால்

விழுங்கி விட்டோம்

(பா.பூமி.பா 1 – ப.46)

என்ற கவிதை ‘பருகிய நோக்கெனும் பாசத்தாற் பிணிந்து’ எனும் கம்பரின் வரிகளுக்கு ஈடாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. எனவே காதலிப்போர்க்குக் கண்கள் காட்சிப் பொருளாக மட்டுமல்ல காதலைப் பொறுப்பேற்று வழிநடத்தும் ஆட்சிப்பொருளாகவும் உள்ளது என்பது புலனாகிறது.

சுபத்திரையின் மீது காதல் கொண்ட அர்ச்சுனனின் நிலையை,

தேகம்

தெப்பமானது

உள்ளம்

வெப்பமானது

காதல் என்னும்

கணப்பு

நெஞ்சுக்குள் - தகககவென

நீறு பூத்துக் கிடந்தது

(பா.பூமி. பா.2 – ப.39)

என்று காதலெனும் நெருப்பு நெஞ்சத்தை எரித்து வெப்பப் படுத்தினாலும் தேகம் மட்டும் அவளின் நினைவுகளில் தெப்பமாய் இருந்து நெருப்பாற்றென்னும் காதலில் நீந்தியது என்று கவிஞர் கூறுமிடத்தும், இயல்பான நிலைக்கு மாறான காதலர்களின் நிலை இந்நூலில் அழகாகப் புலப்படுவதை அறிய முடிகிறது.

பீஷ்மரால் கடத்தப்பட்ட அம்பை, அவரிடம் தனது காதலின் உயர்வை எடுத்துக்கூறி, விடுதலை பெற்று, காதலன் சால்வனிடம் வரும்போது,

இப்போது நீ . . .

இன்னொருவன் வேட்டையாடிய

இறைச்சி! அதை

எடுத்து வழித்து – நான்

உண்பது என்பது

இகழ்ச்சி

(பா.பூமி. பா.1 – ப.50)

என்று கூறி அவளை ஏற்க மறுத்து விடுகின்றான் செளபால தேசத்து மன்னன் சால்வன். அங்கே அம்பை காதலில் தோல்வியுற்றவளாய் தோற்றமுறுகிறாள். எனவே, பெண்கள் மட்டுமே காதலில் தோல்வியடைந்துள்ள நிலையைக் காட்டும் பாண்டவர் பூமி அக்காலத்து ஆண் ஆதிக்கத்தையும் நமக்கு மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது.

குடும்ப உறவுகள்

வாழ்வின் உயர்வு தாழ்விற்குக் காரணமாக விளங்குவது உறவுகளின் தன்மையே, அன்பெனும் ஆலமரத்திற்கு உறவுகளே விழுதுகளாய் விளங்குவனவாகும்.

பாண்டவர்களின் புகழ், செல்வம், வீரம் இவற்றைக் கண்ட துரியோதனின் பொறாமை உள்ளத்தை,

பாம்பு கொடியோனுக்கு

பாம்பினும்

பத்துமடங்கு கொடியோனுக்கு

பங்காளிக் காய்ச்சல்

கபகப வென்று ஏறியது

(பா.பூமி. பா.2 – ப.106)

என்று குறிப்பிடப்படுவதன் மூலம் பங்காளி என்னும் அண்ணன் - தம்பி உறவுமுறையும், அதன் இயல்பும் வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

சகுனி துரியோதனனை விளித்து மருமகனே! எனக்கு வாய்த்த மருமகனே! மறுவில்லா மகனே! என்று புகழ்ந்து பாண்டவர்களைப் பகடையால் வீழ்த்திவிடலாம் என்றும், அதற்கான தனது சூழ்ச்சியையும் கூறியவுடன்,

மாமனே! மகா மேதையே !

என்

மண்டைக்கும் வெளியே !

உள்ள மூளையே

(மேலது – ப.110)

என்று பதிலுக்குத் துரியோதனன் சகுனியைப் புகழுமிடத்து மாமன் மருமகன் உறவு உணர்த்தக்கனவாக உள்ளது.

பாண்டவர்பூமியில் பல இடங்களில் வேலையாட்கள் குடும்பத்தின் ஓர் அங்கமெனக் காட்டப்படுகிறார்கள். அவற்றுள்,

சர்மிஷ்டையும்

தேவயாணியும்

சேடியரோடு – தீர்த்தம்

ஆடிக்களித்தனர்

(பா.பூமி. பா.1 – ப.24)

என்று கவிஞர் கூறுமிடம் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். அசுரர்களின் குரு சுக்கிரரின் மகளான தேவயாணியும், அசுரமன்னன் விருஷபர்வாவின் மகள் சர்மிஷ்டையும் பணிப்பெண்களோடு தடாகத்தில் நீராடி மகிழ்ந்தார்கள் என்று கூறுமிடத்து வேலையாட்களும் குடும்பத்தினராகவே மதிக்கப்பட்ட மாண்பு வெளிப்படுவதை உணரலாம்.

அடிமை முறை

பன்னெடுங்காலமாக ஆண்களின் ஆதிக்கத்தில் வீழ்ந்து கிடந்த பெண்கள் அடிமைகளாகவே நடத்தப்பட்டனர். இன்று ஆண்களின் இல்லத் தலைமைக்குப் போட்டியாக வேலைக்குப் போகும் பெண்களின் கூட்டம் அதிகரிக்கிறது. ஆனால் இதற்கு மாற்றாக பாரதகாலப் பெண்களின் அடிமைநிலையைப் பாண்டவர்பூமி படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

கௌரவர்களின் அடிமையெனத் துரியோதனின் அவைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட திரௌபதி சபையோரைப் பார்த்து, ‘மன்னர் என்னை முன்னே தோற்றாரா ? இல்லை தன்னை தோற்றியின் தோற்றாரா? முன் தோற்றாராயின் அடிமைப்படுவேன். பின் தோற்றாராயின் அடிமையாக நியாயம் இல்லை’ என்று புரட்சியாகப் பேசுகிறாள். பீஷ்மர் திரௌபதியை நோக்கி,

கொண்டவனுக்கு – பெண்

கொத்தடிமை – அவன்

கண்டபடி செலவு செய்ய

கைவந்த சொத்துரிமை

(பா.பூமி. பா.2 – ப.149)

அரசியல் நிலை

அரசன் நாவசைத்தால் நாடு அசையும். அவன் கண்பார்வையால் வாழ்வு பெறுவோர் பலர். அரசன் ஒருவன் எல்லோரையும் ஒரு தன்மையாக நோக்காமல் தத்தம் தகுதிக் கேற்ப நோக்குவானாயின் அச்சிறப்பு நோக்கி அவனை விடாமல் வாழ்வோர் பலர். இதனை,

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையாநோக்கின் அது

நோக்கு வாழ்வார் பலர்.

(குறள் – 551)

அரசியல் ஒரு சதுரங்கம். வஞ்சனை நிறைந்த களம், நேர்மைக்கு முதலிடம் இல்லை. திறமைக்கே வெற்றி உண்டு. அரசியல் சதுரங்கத்தின் நுட்பத்தை மந்தரையின் சூழ்ச்சி வாயிலாக இராமாயணத்தில் நாம் அறிந்தது. அதுபோல பாண்டவர் பூமியிலும் சகுனி என்னும் பாத்திரத்தின் மூலம் சூது என்றும் போர்சூழ்ச்சி வெளிப்படுகிறது.

மேலும் கணிகன் ஒருவன் நரியின் கதை மூலம் திருதராட்டினனுக்கு அரசியல் சூழ்ச்சியை உணர்த்துவதையும் காணமுடிகிறது.

பதவிக்கு பங்கம் வந்தால்

பகைவனையும் - தனது

உதவிக்கு அழைக்க வேண்டும்

உதவிக்கு வந்தவனை – பிறகு

உதை கொடுத்து – வைகுந்தப்

பதவிக்கு அனுப்ப வேண்டும்

(பா.பூமி. பா.1 – ப.261)

என்று கணிகன் கூற்றாகக் கவிஞர் வாலி கூறுகின்ற அரசியல் சூசகம் இக்கால அரசியல் கூட்டணி முறைகளையும், அதன் உள்நோக்கங்களையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

சாதிப்பிரிவுகள்

அர்ச்சுனனைத் தன்னோடு சண்டைக்கு அழைக்கும் கர்ணனைப் பார்த்து கிருபாச்சாரியார் குலம் கோத்திரம் கேட்கிறார். அப்போது அங்கிருந்த துரியோதனன் கிருபாச்சாரியாரைச் சினத்துடன் கேட்பதாக அமைந்துள்ளன.

வேதம்

பயின்றிட ஒரு சாதி – வாணிபம்

புரிந்திட ஒரு சாதி

வாள் கொண்டு

போரிட ஒரு சாதி உழைத்துச்

சோறிட ஒரு சாதி . . .

(மேலது – ப.227)

.

நானிலத்தார் ஒவ்வொருவரின்

தோலில் எழுதியிருக்கிறதா

தோற்றுவித்த தெய்வம்

இக்கவிதையில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் எனும் நால்வகை சாதியினர் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

கவிஞர் வாலியின் கவிதைத் தொகுப்புகள் அனைத்துமே கருத்தாழம் மிக்கவை. அதிலும் குறிப்பாக மகாபாரதக் கதையைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள ‘பாண்டவர் பூமி’ வாசிப்பாளரைச் சிந்திக்க வைக்கும் தன்மை படைத்தது. கவிஞர் வாலி தன்னுடைய கவிதைத் தொகுப்பில் மகாபாரத கதாபாத்திரங்கள் கொண்டு கவிதைகளைப் படைத்து அதன்மூலம் இன்றைய சமுதாய நிலைமையையும், பிரச்சனைகளையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN : 2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

ஊர்த்தெய்வத் தோற்றமும் வழிபாட்டு முறையும்

IDOL APPEARANCE AND WORSHIP

*Dr.P.Anantha nayagi

Abstract

It is the opinion of the witnesses that man believes in God because of the feeling that there is a power beyond him. The feeling of superstition may also underlie the appearance of various deity forms. This article aims to highlight that.

Key Words: *Opinion, Witnesses, God, Superstition, To Highlight .*

*முனைவர் ப.ஆனந்த நாயகி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை, நா.க.இரா.அரசு மகளிர்
கலைக் கல்லூரி, நாமக்கல் 637001.

மனிதன் தன்னை மீறிய சக்தி ஒன்று உள்ளது என்னும் உணர்வினாலேயே தெய்வ நம்பிக்கை கொண்டான் என்பது சான்றோர் கருத்தாகும். அந்நம்பிக்கை உணர்வு பல்வேறு தெய்வ வடிவங்களின் தோற்றத்திற்கும் அடிக்கோலியுள்ளது எனலாம். அது குறித்து எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தோற்றத்திற்கான காரணம்

ஊர்த்தெய்வத்தோற்றத்தைப் பொறுத்தவரை சாதிக்கொடுமையால் தெய்வமானோர் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாகி தெய்வமானோர், சந்தேகத்தால் கொலை செய்யப்பட்டு தெய்வமானோர், வஞ்சகத்தால் கொலைசெய்யப்பட்டு தெய்வமானோர், பிழைக்க வழியின்றித் தற்கொலை செய்து தெய்வமானோர், பெண்ணாசையால் கொலைசெய்யப்பட்டு தெய்வமானோர், குல தெய்வத்தால் கொலை செய்யப்பட்டு தெய்வமானோர், சிறப்பாக வாழ்ந்து புகழடைந்து தெய்வமானோர், உடன்பிறப்புகளாலும், பிறராலும் சொத்துக்காகக் கொலையுண்டு தெய்வமானோர், பகைகாரணமாகப் பழிதீர்க்கப்பட்டு தெய்வமானோர் என வரையறை செய்யலாம். சில தெய்வங்கள் இறைவனால் பிறவி செய்யப்பட்டவையாகவும் அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக,

“சாதிய ஆதிக்கத்தால் கொலை செய்யப்பட்ட ஒருவன் தெய்வமாக்கப்பட்டால் அவன் இரண்டு சாதியராலும் வணங்கப்படுவான். அவனைக் கொன்ற ஆதிக்க சாதி ஆவி அச்சம் காரணமாகவும் கொலை

செய்யப்பட்டவனின் சாதியினர் பாதுகாப்புக் கருதியும் ஒரே தெய்வத்தை வழிபடுவதையும் அறியலாம்”
(தெய்வம் என்பதோர், ப.எ: 89)

என்னும் தொ.பரமசிவன் அவர்களின் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது. காரணம் சாதியப்பாடுகளும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் முக்கியக்காரணியாக அமைந்துள்ளது தெரிய வருகிறது.

சங்ககாலத்தில் ஊர்த்தெய்வ வழிபாடு

சங்ககால மக்களின் வாழ்வியல் சூழல்கள் ஊர்த்தெய்வ வழிபாட்டிற்கும் வித்திட்டது எனலாம். காதலும், வீரமும் போற்றத்தக்கதாக மதிக்கப்பட்ட அக்காலத்தில் வீரத்தால் சிறப்புப் பெற்றவர்களும் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டதை அறியலாம். நடுகல் வழிபாடு அதற்குச் சான்றாகிறது. “ஐவ்வாதுமலை நெல்லிவாசல் நாட்டில் உள்ள நெல்லிப்பட்டு ஊரில் ஒரு நடுகல் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அதில் உள்ள வீரனின் கழுத்து மற்றும் வயிற்றுப் பகுதியில் அம்பினால் ஏற்பட்ட காயங்களும் வடிக்கப்பட்டுள்ளன” எனும் செய்தி இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. (தினமணி நாளிதழ் 15.01.2019)

அந்நடுகல் வழிபாட்டில் பீடம் பெயரும் எழுதி, மயிற்பீலிசூட்டி, வாளும் கேடயமும் சார்த்தி அவ்வீரன் விரும்பும் உணவு வகைகளையும் படைத்து வழிபட்டுள்ளனர் நம்முன்னோர். குறிப்பாக ஊர்த்தெய்வமாகப் போற்றப்பெறும் ஆண்தெய்வங்கள் பலவும் வீரனைப்போன்ற தோற்றத்தோடும், கையில் ஆயுதத்தோடும் வீரவளை வீரக்கழல் அணிந்து இருப்பதோடு மது சுருட்டு எனும் புகையிலைப் பொருட்கள் விரும்பத்தகும் பொருள்கள் பலவும் படைக்கப் பெற்றும் வணங்கப் பெறுகின்றன. அக்கால வெறியாட்டு நிகழ்வு போல் சாமியாட்டமும் நற்சொல் கூறுதல் போல் சாமியாட்டமும் கூறும் கூற்றும் அந்நற்சொல்லைக் கேட்க நின்றனும் என சங்ககால நிகழ்வுகளை ஊர்த்தெய்வக் கோவில் நிகழ்வுகள் நினைவுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஊர்த்தெய்வங்களின் பொதுப்பெயர்கள்

ஊர்த்தெய்வங்களின் தோற்றம் மாறுபட்டிருப்பது போல், பெயர்களும் மாறுபட்டே அமைந்துள்ளன. சான்றாக, பெருந்தெய்வப் பெயர்களுக்கும், ஊர்த்தெய்வப் பெயர்களுக்கும் பலவேறுபாடுகளைக் காணலாம். குறிப்பாக, ‘மாடன்’ என்ற சொல் ஆண்தெய்வங்களின் பொதுப் பெயராகவும், ‘இசக்கி’ எனும் சொல் பெண் தெய்வங்களின் பொதுப்பெயராக அமையக் காணலாம். ஆண்தெய்வங்கள் பலவற்றை சுடலைமாடன், தேரடிமாடன், பன்றிமாடன், கழுக்காரமாடன், கட்டுச்சோற்றுமாடன், புலமாடன், வண்ணாரமாடன், ஆத்தடிமாடன், மூர்த்திமாடன் என்றெல்லாம் அழைப்பது போல், பெண்தெய்வங்களை வயல்காட்டு இசக்கி, குலைவாழை இசக்கி, நடுகாட்டு இசக்கி, கள்ளிகாட்டு இசக்கி, முப்பந்தல் இசக்கி, மாமூட்டு இசக்கி, புன்னைக்காட்டு இசக்கி, சுக்குப்பாறை இசக்கி என்றெல்லாம் அழைக்கின்றனர்.

பொதுவாக, மாடன் என்ற சொல் மாடுகளை (ஆநிறை) உடையவன், செல்வத்தை உடையவன் எனும் பொருளையும், இயக்கி எனும் சொல்லின் திரிபே இசக்கி என்றாகி உயிர்களின் செயல்பாட்டிற்குக் காரணமானவர் எனும் பொருளையும் தரக்காணலாம். அதுமட்டுமன்றிச் செங்கிடாய்க் காரன், கருங்கிடாய்க்காரன் சேர்வைக்காரன், மாசானம், கட்டையேறும் பெருமாள் காலசாமி சுயல்புலிங்க ஐயன், மறுகால் தலைகண்ட ஐயன், பொன்னாயிரம் உடைய ஐயன், கேதிரபாலன் சங்கிலிபூதம், வண்டிமலையன், குருசாமி, முத்துப்பட்டன், சிவனணைந்து பெருமாள், கத்திரிக்காய்களான், பலவேசக்காரன், மன்னராசா, பிச்சைக்காலசாமி என்னும் பல ஆண் தெய்வங்களும், முத்தாரம்மன் உச்சினிமாகாளி அம்மன், வெள்ளைமாரி, மஞ்சள்மாரி, கபாலக்காரி, பிரம்மசக்தி, குருபூசைக்காளி, கருங்காளி, வடபத்ரக்காளி, வண்டிமலைச்சி, தோட்டுக்காரி, பூலங்கொண்டாள், சந்தனமாரி எனும் பல பெண்தெய்வ வடிவங்களும் வழிபடப்பெறுகின்றன.

அகால மரணமடைந்தோர் மட்டுமே ஊர்த்தெய்வமாக வணங்கப்பெறுகின்றனர் என்னும் கருத்து ஏற்புடையதன்று இயல்பான வாழ்வில் அமைதியும் நிறைவும் கண்டு முதுமை எய்திய நல்லோரும் வணங்கப்பெறுகின்றனர்.

ஊர்த்தெய்வக் கோவில் அமைப்பு

பெருந்தெய்வக் கோவில்களைப் போன்று ஆகம விதிகளைப் பின்பற்றி ஊர்த்தெய்வக் கோவில்கள் அமைக்கப்படுவதில்லை. ஓர் அறைக்குள் அனைத்துத் தெய்வவடிவங்களையும் நிலைப்படுத்தும் பாங்கைக்

காணலாம். குமரிமாவட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் சுக்குப் பாறை இசக்கி அம்மன் கோவில் மற்றும் சங்கந்தேரி எனும் ஊரில் அமைந்திருக்கும் சிவ சுடலை மாடசுவாமி கோவில்களை அதற்கு சான்றாகக் கூறலாம்.

பெண்தெய்வக் கோவில்களில் முத்தாரம்மன், உச்சினிமாகாளி அம்மன் போன்ற வடிவங்கள் உட்கார்ந்த நிலையில் இருக்கக் காணலாம். இசக்கி அம்மன் வடிவங்கள் நின்ற நிலையிலேயே காட்சி அளிக்கின்றன. ஓர் ஊர்த்தெய்வத்திற்கு மற்றொரு ஊர்த்தெய்வம் காவலாகவும், துணையாகவும் இருக்கும் காட்சியைக் காணலாம்.

பெரும்பாலும் சுடலைமாடன் தனித்த ஊர்த்தெய்வமாகவும், பெண்தெய்வகோவில்களில் காவல் தெய்வமாகவும் அமைந்திருப்பது தனிச்சிறப்பாகும். தனித்தெய்வமாக இருக்கும் கோவில்களில் பலிவாங்கும் தெய்வமாகக் கருதப்பெறும் சுடலைமாடன், காவல்தெய்வமாகப் பிற பெண்தெய்வக் கோவில்களில் நிலை கொண்டிருக்கும் போது பலி வாங்குவதில்லை என்பது அறிய இயலுகிறது.

அதுமட்டுமன்றி, ஊர்த்தெய்வக் கோவில்களில் பல பீடங்கள் அமைத்து உருவமற்ற அருவ வழிபாட்டையும் பின்பற்றி வரக்காணலாம்.

வழிபாட்டு முறைகள்

பெருந்தெய்வக் கோவில்களில் ஆறுகால பூசைகள், குடமுழக்கு போன்ற வழிபாட்டு முறைகள் தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டு வருவதுண்டு. ஆனால் ஊர்த்தெய்வக் கோவில்களில் மந்திரங்களோ ஆகமவிதிகளுடன் கூடிய வழிபாட்டு முறைகளோ இடம் பெறுவதில்லை. தன் வீட்டுத்தெய்வமாகவும், குடும்ப தெய்வமாகவும், குலதெய்வமாகவும் அத்தெய்வங்களை நினைத்து வழிபடுவதோடு, தனது முன்னோர் எனும் மனப்பான்மையும் ஊர்த்தெய்வ வழிபாட்டில் கலந்திருக்கக் காணலாம்.

இவையாவும் ஊர்த்தெய்வ வழிபாடு பெருகி மக்கள் உள்ளங்களில் நிலைபெறக் காரணமாகின்றன எனலாம். எளிய வழிபாட்டு முறைகள் விதிமுறைகளற்ற பூசைமுறைகள் ஆகியவற்றுடன் குடும்பங்களை ஒன்றிணைக்கும் களமாகவும் ஊர்த்தெய்வக் கோவில்கள் இருப்பதால் அச்சம் தரும் தோற்றத்துடன் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் தெய்வ வடிவங்களையும் அன்புடன் கூடிய கனிவான தெய்வங்களாக மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர் என்பது ஆய்வின் வழி அறியலாகின்றது.

ACKNOWLEDGEMENT

இந்த ஆய்வுப்பணி பல்கலைக்கழகமானியக் குழுவின் நிதி உதவியின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் குறுந்திட்ட ஆய்வின்பாற்பட்டது.

Reference No:F MRP_6894/16 (SERO/UGC).

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN : 2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

நோயும் மருத்துவமும்

DISEASE AND MEDICINE

**I.Selvakumar*

Abstract

Every human society has its own medical system. It can be called a social enterprise. Disease and medicine have historically been inseparable. It is Tamil medicine that has gained a lot of excellence by using the plants and vines that grow and grow in our country to cure the diseases that come according to the climatic temperature of our country. In Tamil Nadu Tribal hill people living in villages like Papanayakanpatti, Eyupuli, Atthavalu, Mettukadu and Mamanchi near Kalvarayan hill in Salem district can find folk remedies using the parts of trees, plants, vines, roots, stems, barks, leaves, fruits, etc.

Key Words: *Medical System, Enterprise, Inseparable, Climatic Temperature.*

***இரா.செல்வகுமார்**
எம்.ஏ, பி.எட், எம்.ஏ, எம்.பில்.
பகுதி நேர முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர், மகேந்திரா கலை
அறிவியல் கல்லூரி, காளிப்பட்டி,
நாமக்கல் மாவட்டம்.

ஓவ்வொரு மனித சமுதாயமும் தனக்கென ஒரு மருத்துவ அமைப்பு முறையைக் கொண்டுள்ளது. அதனைச் சமூக நிறுவனம் என்று கூறலாம். நோயும் மருத்துவமும் வரலாற்றில் பிரிக்கமுடியாதன ஆகும். நம் நாட்டின் தட்ப வெப்பநிலைக்கு ஏற்ப வருகின்ற நோய்களைப் போக்க நம் நாட்டிலே முளைத்துச் செளித்து வளரும் செடி, கொடிகளையே மூலிகைகளாகக் கொண்டு பெருஞ் சிறப்பைப் பெற்றிருப்பது தமிழ் வைத்தியமே ஆகும். தமிழ் நாட்டில் சேலம் மாவட்டத்தில் கல்வராயன் மலைக்கு அருகில் உள்ள பாப்பநாயக்கன்பட்டி, ஏழுபுளி, ஆத்தவளவு, மேட்டுக்காடு மற்றும் மாமாஞ்சி போன்ற கிராமங்களில் வாழும் பழங்குடியின மலைவாழ் மக்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தின் அருகில் உள்ள மரம், செடி, கொடிகளின் வேர், தண்டு, பட்டை, இலை, காய், கனி ஆகிய பாகங்களைக் கொண்டு பயன்படுத்தப்படும் நாட்டுப்புற வைத்திய முறைகளை காணலாம்.

நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகள்:

நாட்டுப்புற மருத்துவ முறை கிராமபுர மக்களின் பண்பாட்டோடும் பழக்கவழக்கத்தோடும் சமூக அமைப்போடும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. அவர்களின் நம்பிக்கைக் கேற்ப நவீன மருத்துவ முறைகளையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். பழங்குடி மக்களிடையேயும் நாட்டுப்புற மக்களிடையேயும் இன்றும் நாட்டுப்புற மருத்துவம் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. என்னும் கருத்தை நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வில் டாக்டர் சு.சக்திவேல் கூறியுள்ளார். குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் சிறு சிறு நோய்கள் ஏற்பட்டாலும் மனத்திடமுடன் இருந்து மருந்து கொடுத்து அவ்வப்போது நீக்கிக் கொள்ளும் அறிவும் ஆற்றலும் நமது முன்னோர்களுக்குக் குடும்பப்பழக்கத்திலிருந்தே ஏற்பட்டிருந்தன, இப்போழுது அதை அறவே மறந்துவிட்டோம். அதனால் உறனிழந்து உள்ளமும் உடைந்து, கவலையுற்று வருந்தி, வைத்திய நூல்களை நாடிச் செல்கிறோம்.

“நீர்சருக்கி மோர்பெருக்கி நெய்யுருக்கி உண்பதேல்

பேர் உரைக்கில் போமே பிணி”-என்று கூறுகின்றனர்.

நோயும் மருத்துவமும்:

நோயின் பெயர்: சளி

நோய்க்கான காரணம்:

குளிர்ந்த தண்ணீர் மற்றும் குளிர் பாணம் பருகுவதால் சிறியவர், பெரியவர் மற்றும் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் சளி தோன்றும். மழையில் நனைவதாலும், பனிக்காற்றில் மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டுவதாலும் சளி தோன்ற காரணமாக அமைகின்றது.

மருத்துவ முறைகள்:

1. முடகத்தான் இலையை நன்றாக அறைத்து தேங்காய் எண்ணெய் சேர்த்து உட்கொண்டால் சளி குணமாகும்.
2. கொள்ளு நன்றாக ஊறவைத்து அதனோடு உப்பு, மஞ்சள், பூண்டு, மிளகு மற்றும் சிரகம் ஆகிய மருந்துப்பொருளை சேர்த்து நன்றாக ஆட்டி கொதிக்க வைத்து ஒரு தம்ளர் குடித்தால் சளி குணமாகும் என்று மாமாஞ்சி இராமசாமி கூறினார். இக்கருத்தினை ‘மரமும் மருத்துவமும், என்ற புத்தக்கத்தில் சூசை ராசா கூறியுள்ளார்.

நோயின் பெயர்: நெஞ்சு வலி, முக்கடைப்பு

நோய்க்கான காரணம்:

அதிக கனமாக உள்ள பொருளைத் தூக்குதல் மற்றும் அதிர்ச்சியான தகவல்களை கேட்கும் போது இந்த நோய் வருவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. சளி இருந்தால் முக்கு அடைப்பு ஏற்படும்.

மருத்துவ முறைகள்:

காட்டக்கொட்டைச் செடியின் துளிர் மூன்று, பூண்டு மூன்று, மிளகு மூன்று ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்து நன்றாக அறைத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நெஞ்சு மற்றும் பின்புற முதுகு ஆகிய இருபக்கமும் மருந்தை வைத்து கையால் நன்கு அழுத்தி பிடித்துக் கொண்டு காதில் ஊதுதல் வேண்டும். இவ்வாறு மாலை நேரம் மூன்று நாள் நாள்கள் தொடர்ந்து செய்தால் நோய் குணமாகும். என்று ஆத்தளவு பொண்ணுசாமி கூறினார். இக்கருத்தினை ‘பச்சை இலை வைத்தியம், என்னும் இதலில் சூசை ராசா கூறியுள்ளார்.

நோயின் பெயர்: ஒரு பக்கத் தலைவலி

நோய்க்கான காரணம்:

அதிர்ச்சியான செய்தி கேட்டல், நீண்ட நேரம் சூரிய ஒளியில் இருத்தல், அதிகமாக சிந்தித்தல் மற்றும் தொடர்ந்து புத்தக்கத்தை படித்துக் கொண்டிருந்தாலும் ஒரு பக்கத் தலைவலி வருவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. காதலன் காதலி இருவரும் சந்தித்து பேசிக்கொள்ள வாய்ப்பு கிடைக்காத போது அதிக சிந்தனை காரணமாக ஒரு பக்கத் தலைவலி தோன்றுகின்றனர்.

மருத்துவ முறைகள்:

எலந்தை மரத்தின் இலை, பூண்டு, மிளகு ஆகிய மூன்றையும் நன்றாக அறைத்து கூலாக்கி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இம்மருந்தை தலையில் எந்தப் பக்கம் வலி அதிமாக உள்ளதோ அந்தப் பக்கம் மூன்று வேளை பூசி வந்தால் தலைவலி குணமாகும் என்று ஆத்தளவு இராமசாமி கூறினார். இக்கருத்தினை ‘பச்சை இலை வைத்தியம், என்னும் புத்தக்கத்தில் சூசை ராசா கூறியுள்ளார்.

நோயின் பெயர்: கல்லிரல் நோய்

நோய்க்கான காரணம்:

நெஞ்சு வலி, வயிறு முந்துதல், நெஞ்சில் அடைப்பு இருப்பது போல் தோன்றுதல் இதன் அறிகுறியாகும். காரணம் வெற்றிலை பாக்கு போடுதல் மற்றும் அழுகிய பொருளை உண்ணுவதாலும் கல்லிரல் நோய் தோன்றுகிறது.

மருத்துவ முறைகள்:

வில்வத்தின் இலை, மஞ்சள் மற்றும் கரிசலாங்கண்ணி இம்மூன்று மருந்துப் பொருள்களையும் நன்றாக அறைத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். காலை, நண்பகல் மற்றும் மாலை என மூன்று வேளையும் ஒரு தேக்கரண்டி மருந்துப் பொருளை ஒரு தம்ளர் தண்ணீரில் கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுத்தால் கல்லீரல் நோய் குணமாகும் என்று மேட்டுக்காடு அண்ணாமலை கூறினார். இக்கருத்தினை 'மரமும் மருத்துவமும், என்னும் புத்தக்கத்தில் சூசை ராசா கூறியுள்ளார்.

நோயின் பெயர்: மாலைக்கண் நோய்

நோய்க்கான காரணம்:

மாலைக்கண் நோய் பரம்பரை நோயாக தோன்றுகிறது. வைட்டமின் சத்து குறைவுனாலும் மாலைக்கண் நோய் தோன்றும். இந்த நோய் உள்ளவர்களுக்கு மாலை நேரங்களில் கண் ஒளி மங்கி காணப்படும் அதே இரவு நேரங்களில் கண் தெரியாது என்பது இதன் அறிகுறியாக இருக்கும்.

மருத்துவ முறைகள்:

வில்வத்தின் இலையை நன்றாக கசக்கி சாறு எடுத்து மூன்று நாளைக்கு இரவு நேரங்களில் மூன்று சொட்டு கண்ணில் விட்டால் மாலைக்கண் நோய் குணமாகும் என்று பாப்பநாயக்கன்பட்டி திரு. பாப்பாத்தி கூறினார். இக்கருத்தினை 'குழந்தை நோய்களும் மருத்துவமும், என்னும் புத்தக்கத்தில் கே.எஷ்.லச்சுமணன் கூறியுள்ளார்.

நோயின் பெயர்: வயிற்று வலி

நோய்க்கான காரணம்:

செரிமாணமாகாதப் பொருளை உண்ணுதல், மலச்சிக்கல் ஏற்படுதல் காரணமாக வயிற்றுவலி தோன்றும். காலை எழுந்துடன் பல் துளக்காமல் உணவு உட்கொள்ளவதாலும் வயிற்றுவலி தோன்றுகிறது. குழந்தைகள் வயிற்றைத் தொட்டு அழுதல், வயிற்றை அடிக்கடி தொட்டுப்பார்த்தல் அறிகுறியாக காணப்படும்.

மருத்துவ முறைகள்:

1. வசம்பை விளக்கில் குடுப்படுத்தி விளக்கெண்ணெய் கொண்டு வசம்பில் தேய்த்து அடி வயிற்றில் வைத்தால் வயிற்று வலி குணமாகும்.
2. முருங்கைக் கீரை துளிருடன் உப்புக்கள் சேர்த்து நன்றாக கசக்கி சாறு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அம்மருந்தை கால் தம்ளர் தண்ணீரில் கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுத்தால் வயிற்று வலி குணமாகும்.
3. எலுமிச்சை பழச்சாறுடன் உப்புக்கல் சேர்த்து கலக்கிய நீரை உள்ளுக்குக் கொடுத்தால் வயிற்று வலி குணமாகும் என்று பாப்பநாயக்கன்பட்டி கு.அண்ணாமலை கூறினார். இக்கருத்தினை 'அனுபவம் கண்ட மூலிகை மருத்துவம், என்னும் இதழில் சிங்காரவேலு கூறியுள்ளார்.

நோயின் பெயர்: வயிற்றுப் புண், வாய் புண்

நோய்க்கான காரணம்:

பசி வயிற்றில் அல்லது வெறும் வயிற்றில் சூடாக தேனீர் அருந்துதல், சூடானப் பொருள் உண்ணுவதால் ஓட்டிய குடல் பகுதி விரியும் அப்போது குடலில் சறிய காயம் ஏற்படுகிறது. அதில் சூடானப் பொருள் படுவதால் குடல் வெந்து புண்ணாக மாறுகிறது. வாயில் துர்நாற்றம், பல் ஈறு, உதடு போன்ற பகுதிகளில் புண் தோன்றுதல் அறிகுறியாக இருக்கும்.

மருத்துவ முறைகள்:

1. மணத்தக்காளி கீரையை வாயில் போட்டு மென்று உள்ளுக்குள் விழுங்கினால் வயிற்றுப்புண், வாய் புண் குணமாகும். மணத்தக்காளி கீரையில் பொறியல் செய்து உட்கொண்டால் புண் நோய் குணமாகும்.
2. காட்டக் கொட்டைக் குச்சியில் பல் துளக்கினால் வாய்ப்புண் குணமாகும். காட்டக் கொட்டைப் பால் எடுத்து வாய் கொப்பளித்து உள்ளுக்கு விழுங்கினால் வயிற்றுப்புண் மற்றும் வாய்ப்புண் குணமாகும் என்று ஏழுபுளி வெள்ளச்சி கூறினார். இக்கருத்தினை 'வீட்டுக்கு உதவும் நாட்டு மருத்துவம், என்னும் புத்தகத்தில் இரத்தின சண்முகனார் கூறியுள்ளார்.

நோயின் பெயர்: மஞ்சள் காமாலை

நோய்க்கான காரணம்:

முட்டையின் மஞ்சள் கரு அதிகமாக உண்ணுதல், மஞ்சள் உணவில் அதிகமாக சேர்த்துக் கொள்ளுதல் காரணமாக மஞ்சள் காமாலை நோய் தோன்றும். முகம் மஞ்சள் நிறத்துடன் விம்மி காணப்படும் மற்றும் கண்ணின் வெள்ளைப் படலம் மஞ்சள் நிறமாகக் காணப்படுவது மஞ்சள் காமாலையின் அறிகுறியாகும்.

மருத்துவ முறைகள்:

1. கரிசலாங்கண்ணிக் கீரையை நன்றாக அறைத்து அதன் சாறு எடுத்து தயிரில் கலந்து காலை மற்றும் மாலை என இரு வேளையும் உணவுக்கு முன் உட்கொண்டால் மஞ்சள் காமாலை நோய் குணமாகும்.
2. கீழா நெல்லிக் காய் மற்றும் கீரையை நன்றாக அறைத்து அதோடு பால் கலந்து மாத்திரை அளவு உருண்டைச் செய்து காலை மற்றும் மாலை ஆகிய இரு வேளையும் உணவுக்கு முன் உட்கொண்டால் மஞ்சள் காமாலை நோய் குணமாகும் என்று பாப்பநாயக்கன்பட்டி அண்ணாமலை கூறினார். இக்கருத்தினை 'வீட்டுக்கு உதவும் நாட்டு மருத்துவம், என்னும் புத்தகத்தில் இரத்தின சண்முகனார் கூறியுள்ளார்.

நோயின் பெயர்: பாம்பு கடி,

நோய்க்கான காரணம்:

பாம்பை தொந்தரவு செய்தாலும் துன்பநிலைக்குக் கொண்டு சென்றாலும் பாம்பு கடிக்கும். கட்டு விரியன் பாம்பு, கருநாகம் போன்ற பாம்பு கடித்தால் விசம் அதிகமாக இருக்கும். நல்லப்பாம்பு, சாரைப்பாம்பு கடித்தால் விசம் குறைவாக இருக்கும். எனவே கடித்த இடத்தில் கொக்கிப்பல் பதிந்திருக்கா கண்டறிதல் வேண்டும்.

மருத்துவ முறைகள்:

சிறுநங்கை, பெருநங்கை, கீழநெல்லி மற்றும் கருப்பு வெற்றிலை போன்ற மருந்துப்பொருளை நன்றாக அறைத்து அதனோடு சுண்ணாம்பு சேத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அம்மருந்தை மூன்று நாளைக்கு மாலை நேரம் உட்கொள்ள வேண்டும். ஆதாரமாக உப்பில்லா கஞ்சி உணவாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மேட்டுக்காடு இரா.முருகன் கூறினார். 'வீட்டுக்கு உதவும் நாட்டு மருத்துவம், என்னும் புத்தகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நோயின் பெயர்: அண்டவாதம்

நோய்க்கான காரணம்:

அதிகமாக உடல் உறவுக் கொண்டால் இரும்புச் சத்து குறைந்து அண்டவாத நோய் தோன்றும். அதிக நாள் மாதவிடாய் சுழற்சி ஏற்பட்டாலும் அண்டவாத நோய் தோன்றும். இதன் அறிகுறியாக மாதவிடாய் சீல் நிறத்தில் வெளியேறுதல் மற்றும் அரிப்பு ஏற்படுவதாகும்.

மருத்துவ முறைகள்:

முருங்கை இலை, வெந்தயம், வெள்ளப்பூண்டு, சுழற்சிப் பருப்பு ஆகிய நான்கு மருந்துப் பொருள்களையும் 200 கிராம் எடுத்துக் கொண்டு மை போல் அறைத்து அதை காய்ச்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தினமும் காலை மாலை இரு வேளையும் கொட்டை பாக்கு அளவு மருந்தை சாப்பிட்டால் அண்டவாத நோய் குணமாகும்.

இவ்வாறு மலைபகுதியை சார்ந்து வரும் பழங்குடி இன மற்றும் திராவிட மக்கள் தங்கள் உடலில் தோன்றும் புறநோய் அகநோய்களுக்கு இருப்பிடத்தின் அருகில் உள்ள மரம், செடி, கொடிகளின் மூலம் கிடைக்கும் மருந்துப்பொருளைக் கொண்டு சளி, இரும்பல், பக்கவாதம், தலைவலி,சுலுக்கு, வெட்டுக்காயம், வயிற்றுப்புண், வாய்ப்புண், பொடுகு, வயிற்றுப்போக்கு, தேம்பல், கல்லீரல் நோய், புற்றுநோய், வாதநோய் விசக்கடி நோய்கள் மற்றும் விலங்கு, பறவை போன்ற உயிரினங்களுக்கு தோன்றும் நோய்களையும் அவ்வப்போது மனதிடமுடன் நாட்டுப்புற வைத்திய முறைகளைக் கொண்டு குணப்படுத்தி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பிற மருத்துவ முறைகளெல்லாம் நோய் வந்தப்பின் அதைப் போக்க வழி காட்டியவை ஆகும். ஆனால் தமிழ் மருத்துவ முறை நோய் வராதிருக்கவும் வழிகாட்டுவதாகும். இவ்வுண்மையினை நன்கு அறியலாம்.

“நாட்டுப்புற மருத்துவத்தை நாடுவோம்

நோயின்றி வளமோடு வாழ்வோம்”

நன்றி!!!

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN : 2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

நெய்தல் நிலத்துத் தொழில் வாழ்வியல்

WEAVING IS A LAND BASED INDUSTRY

*Dr.S.Ponmalar

Abstract

The people of the weaving land were called Bharatavas. Their main occupation is fishing. However, since they lived near the sea area full of pearl oysters, they were engaged in pearling, gathering, and salt production. The Bharatavas lived mostly on income from fishing and selling salt.

Key words: Weaving Land, Bharatavas, Main Occupation, Pearl Oysters, Fishing and Selling Salt.

*முனைவர் செ.பொன்மலர்

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

விவேகானந்தா கல்லூரி

அகஸ்தீஸ்வரம்.

அறிமுகம்

“பூவாக நெய்தல்

நிலமாக நெய்தல்

வலையாக நெய்தல்

இதமான கடற்கரையில்

இரங்கலாய் நெய்தல்.....”

நெய்தல் நில மக்கள் பரதவர் எனப்பட்டனர். இவர்களின் தலையாயத் தொழில் மீன்பிடித்தல் ஆகும். எனினும் முத்துச் சிப்பிகள் நிறைந்த கடற்பகுதியை ஒட்டி இவர்கள் வாழ்வதால் முத்துத் தொழிலினையும், சங்கெடுக்கும் தொழிலினையும், உப்பு விளைவித்தல் தொழிலினையும் செய்து வந்தனர். பரதவர்கள் பெரும்பாலும் மீன்பிடித்தல், உப்பு விற்பனையில் வரும் வருமானத்தைக் கொண்டே வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர்.

மீன்பிடி கருவிகள்

பரதவர்கள் ஆழ்கடலில் சென்று மீன்பிடிக்கும் தொழிலினைச் செய்கின்றனர். எனவே கடலினுள் செல்வதற்குத் திமில், அம்பி, தோணி போன்ற படகுகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மேலும் மீன்பிடிக்க வலைகள், தூண்டில்கள் போன்றவற்றையும் பயன்படுத்தி உள்ளனர்.

திமில்

திமில் என்பதற்கு தமிழ்லெக்சிகன் 'கட்டுமரம்' எனவும் catamaram மீன்படகு, மரக்கலம் (iii: 1880) எனவும் பொருள் கூறுகின்றது. திமிலில் வலைகளைக் கொண்டு சென்று கடலில் மீன்பிடிக்கும் செய்தி சங்கப்பாடலில் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. திமில் என்ற சொல் கொடுந்திமில் (அகம். 70:1) தீண்திமில் (அகம். 240:5) நெடுந்திமில் (அகம். 60::3) எனப்பல அடைமொழிகளால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருமுனைகளும் குறுகி வளைந்து உட்பகுதி அகன்றும் காணப்படும். இஃது மரத்தினை சேர்த்து கட்டி வைக்கப்பட்டதால் கட்டுமரம் என்று தற்போது அழைக்கின்றனர். இதனை,

“திமின் மேற்கொண்டு திரைச்சுர நீந்தி” (நற்: 11:6)

என்றப் பாடலடி மூலம் அறியலாம்.

தோணி

பரதவர்கள் மீன்பிடிப்பதற்குப் பயன்படுத்திய சிறிய வகையிலான கலன் படகு ஆகும். இதில் சென்று அவர்கள் மீன்பிடிப்பதை,

“கடல் படாவிந்து தோணி நீங்கி” (அகம். 50:1)

என்றப் பாடலடி மூலம் அறியலாம். தோணி மீன்பிடிப்பதற்கு மட்டுமின்றி நீர்நிலைகளின் இரு கரைக்கும் மக்கள் மாறிமாறி சென்று வரவும் தோணியினைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனை,

“தோணியான் கரைசேர்க்குந்து” (புறம். 343:5)

என்றப் பாடலடி மூலம் அறியலாம்.

அம்பி

தோணியினைப் போன்று மீன் பிடிப்பதற்கும், மக்களை நீர் நிலையின் மறுபக்கம் கொண்டு செல்வதற்கும் பயன்படுகின்றது. இதனை,

“உறவரும் சிறுவரும் உழைமாறு உய்க்கும்

அறத்துறை அம்பியின் மான” (புறம். 381: 23-24)

“வான் வாய்ச் சுறவின் பணித்துறை நீந்தி

நாள் வேட்டு எழுந்த நயனில் பரதவர்

வைகுகடல் அம்பியின் தோன்றும்” (அகம். 187: 21-23)

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

வலைகள்

பரதவர்கள் மீன் பிடிப்பதற்கு அதிகமாக வலைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். வலைகள் தற்போது நைலான் நூல்களினால் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சிறுசிறு கண்ணிகள் காணப்படுகின்றன. பிடிக்கின்ற மீனின் தன்மைக்கு ஏற்ப இக்கண்ணிகள் நெருக்கமாகவும் பெரிதாகவும் காணப்படும். இதனை,

“வரிவலைப் பரதவர் கருவினை சிறாஅர்” (நற். 11:13)

என்றப் பாடலடி மூலம் அறியலாம். மேலும்,

“இருங்குழி முகந்த செங்கோல் அவ்வலை

முடங்குபுற இறவோடு இனமீன் செறிககும்” (அகம். 220:16-27)

இதில் கழியில் பயன்படும் வலைகளில் நேரிய சிறுகோல்களைப் பொருத்திப் பிணைப்பர். அக்கோல் வலை மடிந்து விடாமல் விரித்துப் பிடித்திருக்கும். விரித்திருக்கும் வலையில் மீன்களும் சுறாக்களும் சென்று சிக்கிக் கொள்கின்றன என்றச் செய்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. பெரிய மீன்கள் வலையினைக் கிழித்தமையால் பழுதடைந்த அவ்வலைகளை முறுக்கிய நூலினைக் கொண்டு சரி செய்தனர். இதனை,

“வடிக்கதிர் திரிந்த வல்ஞான் பெருவலை” (நற். 74:1)

என்றப் பாடலடி மூலம் அறியலாம்.

எறியுளி

பழந்தமிழ் மீனவர்கள் வீரம் கொண்டவர்கள். தனித்து நின்று கொடுஞ்சுறா மீன்களை வேட்டையாடிப் பிடிப்பதில் வல்லவர்களாக இருந்துள்ளனர். அவ்வாறு சுறாமீனை வேட்டையாடும்போது ‘எறியுளி’ என்ற கருவியினைப் பயன்படுத்தினர். இதன் முனைப்பகுதி கூர்மையாகவும், விரிந்ததாகவும் அதன் கைப்பகுதியில்

முறுக்கிய கயிறும் கட்டப்பட்டிருக்கும். இதனை சுறாமீது எறியும்போது சுறாவின் மேல் குத்தி நிற்கும். பின்னர் கயிறறைப் பிடித்து சென்றும், இழுத்தும் சுறாமீனை பிடித்து பெருமிதம் கொள்வர். இதனை,

“..... நோன்புரிக்

கயிறுகடை யாத்த கடு நடை எறியுளித்

திண் திமில் பரதவர் எண்கடர்க் கொளீஇ

நடுநாள் வேட்டம் போகி வைகறைக்

கடல்மீன் தந்து காணற் குவைஇ”

(நற். 388:2-6)

“கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்வாள் எறியுளி”

(குறுந். 304:1)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

தொழில் கற்றல்

நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் பரதவர் குடிமக்கள் தங்கள் குழந்தைகளை சிறு வயது முதலே குலத் தொழிலைப் பழக்குகின்றனர். தந்தை கடலில் சென்று மீன்களைப் பிடித்து வருவதைப் பார்க்கும் சிறுவர்கள் தந்தையுடன் மீன்பிடிக்க கடலுக்கு செல்ல ஆர்வம் கொள்வர். தந்தையுடன் கடலுக்கு செல்வதற்கு பெரும் ஆர்வம் கொண்ட சிறுவரை குறித்து நற்றிணைப்பாடல் (நற். 392: 1-4) பின்வருமாறு கூறுகின்றது. கொடிய சுறாமீனை வலையிட்டுப் பிடிக்கின்ற திறமையுடைய தந்தை கடலில் வேட்டைக்குச் செல்வதற்குப் புறப்படுகின்றார். அவன் மகனும் உடன் செல்ல விரும்புகின்றான். ஆனால் தந்தை சிறுவனை உடன் அழைத்துச் செல்லவில்லை. இதனால் அச்சிறுவன் ஏமாற்றமடைகிறான். இதன் மூலம் குலத்தொழிலைக் கற்றுக் கொள்வதில் பரதவர்கள் காட்டும் ஆர்வம் புலனாகிறது.

மீன்பிடித்தல்

பரதவர்கள் காலை நேரத்திலும், இரவு நேரத்திலும் கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்வது வழக்கம். அவ்வாறு மீன்பிடிக்க செல்லும்போது மீன்பிடிக்கருவிகளான வலைகள், தூண்டில், எறியுளி முதலியவற்றைக் கொண்டு செல்வர். இரவு மீன் வேட்டைக்கு செல்லும்போது தீப்பந்தம் ஏந்திச் செல்வதும் உண்டு. இத் தீ ஒளியில் சிறிய மீன்கள் அதிகமாக வட்டமிடும். அதனை சாப்பிடுவதற்கு பெரிய மீன்களும் வரும். அப்போது வலையினை வீசி மீனைப் பிடித்துக் கொள்வர். பின் அதனை கரைக்கு கொண்டு வருவர். இதனை,

“நெடுங்கயிறு வலந்த குறுங்கண் அவ்வலை

கடல்பாடு அழிய இனமீன் முகந்து

துணை புணர் உவகையர் பரத மாக்கள்”

இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி”

(அகம். 30:1-4)

என்ற இப்பாடலின் மூலம் இளைஞர்களும், முதியவர்களுமாகிய பரதர் மக்கள் மீன்பிடிக்கச் சென்று கடலிலுள்ள பலவகையான மீன்களை எல்லாம் ஒன்றாக வரும்படி வலையினை வீசிப்பிடிப்பர். பின் அவ்வாறு பிடித்த மீன்களை, நெற்களத்தில் அறுவடைச் செய்த உழவர்களைப் போன்று பரப்பி வைத்துப் பாதுகாத்தனர்.

இதன் மூலம் பண்டைகால மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்த பரதர் இனமக்கள் தொழிலுக்கு ஆர்வமுடன் சென்றதையும், மீன்களுக்கேற்ப வலை, தூண்டில் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி உள்ள திறமையினையும் அறிய முடிகிறது.

முத்து எடுத்தல்

பரதவர்கள் கடற்கரைப் பகுதியினை ஒட்டி வாழ்வதால் கடலில் கிடைக்கின்ற முத்து, சங்குகளை எடுக்கும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டனர். முத்து, சங்குகள் எல்லா நேரத்திலும் எல்லா கடற் பகுதியிலும் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பிட்ட காலத்தில் மட்டுமே கரையில் ஒதுங்குகின்றன. இதனை,

“..... முழங்கு கடல்

திரைதரு முத்தம் வெண் மணல் இமைக்கும்”

(ஐங். 105: 1-2)

“அலங்கு இதழ் நெய்தல் கொற்கை முன்துறை

இலங்கு முத்து”

(ஐங். 185: 1-2)

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் முற்காலத்தில் கொற்கை என்னும் துறைமுகம் முத்துக்குப் பெயர்போனத் துறையாக விளங்கியுள்ளமை அறிய முடிகின்றது. மேலும் கடலில் முத்துக்கள் மிகுதியாய் இருக்கும் பகுதிகளில் அலைகள் அவற்றை அள்ளிக் கரையில் வீசும். கடற்கரையின் வெண்மணற் பரப்பில்

அம்முத்துக்கள் ஒளிசிந்தும். அவ்வாறு உருண்ட முத்துக்களைத் திரட்டிக் கொண்டு வந்தப் பரதவர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்வதை,

“கண்திரள் முத்தங் கொண்டு ஞாங்கர்த்

தேன் இமிர் அகன் கரைப் பகுக்கும்

கானலம் பெருந்துறைப் பரதவன்”

(அகம். 280: 12-14)

என்றப் பாடல் மூலம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

சங்கு

முத்துக்களைப் போன்று சங்குகளும் கடலின் சிலப்பகுதிகளில் மிகுந்திருந்தன. சங்கில் வலம்புரிச்சங்கு மிகவும் சிறப்பு மிக்கதாகும். இச்சங்குகளும் சில நேரங்களில் கடற்கரைகளில் வெளிப்படுவதும் உண்டு. இதனை,

“வலம்புரி உழுத வார் மணல்”

(ஐங். 193:1)

என்றப் பாடலடி மூலம் அறியலாம்.

கடலில் மூழ்கி சங்கெடுக்கும்போது இவர்கள் பல்வேறு இடையூறுகளைச் சந்திக்கின்றனர். ஆழ்கடலினுள் செல்லும்போது ஊறு விளைவிக்கக்கூடிய சுறா மீன்களை விலக்கிச் செல்வர். இவர்கள் சங்கெடுக்க செல்லும்போது அச்சுறாக்களை அணுக விடாமல் தடுத்துள்ளதை,

“இலங்கு இரும் பரப்பின் றிகுறா நீக்கி

வலம்புரி மூழ்கிய வான் திமில் பரதவர்”

(அகம். 350: 10-11)

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். இதனைக் கனகசபை அவர்கள் முத்தும் சங்கும் எடுக்கக் கடலில் மூழ்கினர். அத்துடன் மூழ்குமிடத்தில் சுறாக்கள் வராமல் தடுப்பதற்குரிய மந்திரமும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர் (1962:86) என்றுக் குறிப்பிடுகிறார். இதிலிருந்து சங்கு எடுப்பதற்கு மூழ்கும் பரதவர்கள் சுறாமீன்கள் தாக்காமல் இருப்பதற்கான மந்திரங்கள் அறிந்து வைத்துள்ளமை புலனாகிறது.

கடலிலிருந்து கிடைக்கும் செல்வங்களான சங்கு, முத்து போன்றவற்றைப் பரதவர்கள் எடுத்து அதனை விலைக்கூறி விற்பனைச் செய்துள்ளனர். இதனை,

“வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகரும்”

(ஐங். 195: 1)

என்றப் பாடலடி மூலம் உணரலாம்.

சங்கு வளையல்

கடலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சங்கிலிருந்து தயார் செய்யப்படும் புழங்கு பொருட்களில் சங்குவளையல் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. சங்கினை அறுத்து சங்கு வளையல்கள் செய்யப்பட்டதை,

“கடற்கோடு அறுத்த அரம்போழ் அவ்வளை”

(ஐங். 194:1)

என்றப் பாடலடி மூலம் அறிய முடிகின்றது.

பவளம்

இதுவும் கடல் செல்வங்களில் ஒன்றாகும். சங்கு, முத்து போன்றவற்றை ஆழ்கடலில் மூழ்கி எடுப்பது போன்று பவளத்தையும் பரதவரால் எடுக்கப்பட்டன. இது சங்க இலக்கியத்தில் ‘துகிர்’ என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“தாழ் அடும்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல

இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகிர் எடுக்கும்”

என்றப் பதிற்றுப்பத்து பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

உப்பளத் தொழில்

கடல் நீரிலிருந்து தயார் செய்யப்படும் பொருளில் உப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதனை கடற்கரைகளிலும், கழிக்கரையிலும் உள்ள உவர் நிலத்தில் சிறு சிறு வயல்கள் போன்று பாத்திகள் அமைத்து அதில் கடல் நீரையும், உப்பங்கழி நீரையும் ஊற்றி உப்பு விளைவிப்பார்கள். இதனை நெய்தல் நில மக்கள் முக்கியத் தொழிலாக கொண்டுள்ளனர். பாத்திகளில் ஊற்றப்பட்ட நீர் சூரியனின் வெப்பத்தால் நீர் வற்றி உப்புகள் மட்டும் பூத்துக் காணப்படும். இவ்வாறு பூத்த உப்புக்களை உணவிற்காக விற்பனை செய்துள்ளனர். மழைக்காலத்தில் இத்தொழில் அதிகளவில் நடைபெறுவதில்லை. ஒழுங்காகப் பகுக்கப்பட்ட சிறுசிறு பாத்திகளிலே கடல் நீரைப் பாய்ச்சி உப்பு விளைவித்தமையினை,

“நேர்கட் சிறுதடி நீரின் மாற்றி

வானம் வேண்டா உழவின்தம்

கானலஞ் சிறுகுடி”

(நற். 254: 10-12)

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். இதில் ‘சிறுதடி’ என்பது உப்பினைக் குறிப்பதாகும்.

உப்பு விறற்றல்

நெய்தல் நிலத்தில் விளைவித்த உப்பினைப் பல்வேறு இடங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று விற்பனை செய்துள்ளனர். சங்க இலக்கியத்தில் உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களை உமணர் என்ற சொல்லால் அழைக்கப்பட்டனர். உமணர்கள் தாங்கள் விளைவித்த உப்பினைப் பக்கத்திலுள்ள ஊர்களுக்கும் வெளியூர்களுக்கும் எடுத்து செல்வதற்கு எருதுகள் பூட்டப்பட்ட வண்டிகளைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். இதனை,

“..... உமணர்

வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றிக்

கண நீரை கிளாக்கும் நெடுநெறிச் சகடம்

மணல்மடுத்து உரலும் ஓசைக் கழனிக்

கருங்கால் வெண் குருகு வெருஉம்”

(நற். 354: 7-10)

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. இதில் உமணர்கள் வெண்மையான கல்லுப்பை எருதுகள் பூட்டப்பட்ட மாட்டு வண்டியில் கொண்டு நெடுமணல் பகுதியினைக் கடந்து செல்லும்போது மணலில் வண்டிச் சக்கரங்கள் அடிக்கடி புதைப்படும். அவ்வாறு புதைந்த வண்டிச் சக்கரத்தை மீண்டும் தூக்கி எடுத்து முன்னோக்கி செல்லும்போது பேரொலி எழுப்புகின்றனர் என்ற செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

நிறைவுரை

“மாலையில் பரிதவிப்பு

காலைவரை காத்திருப்பு

காகிதமாய் மனம்

கடல் நடுவே பயணம்

கந்தலாய் ஆடை

தேகத்தில் படிந்த வாடை

நெய்தலைப் போற்றுவாரில்லை

கடலைத் தவிர ஆதரவுமில்லை....”

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் நெய்தல் நில மக்களின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்துள்ளன. கடல் தொழிலினை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டு வாழ்க்கையை நகர்த்தி வருகின்றனர். வாடைக் காற்றினை வசந்தமாக சுவாசிக்கும் நெய்தல் நில மாந்தர்களின் வாழ்வுநிலை வளம்பெற கடல் வளம் காரணமாக அமைந்தாலும் இத் தொழிலிலும் இடர் இருப்பதினை மறுப்பாரிலர்.

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN : 2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

ஐம்பெருங்காப்பியங்களின் அமைப்பியல்

SYSTEMATICS OF IMPERUNGAPIYAS

*I.Malarvizhi

Abstract

Language is the expression of inner feelings. Language is the bridge of communication. If such a language is destroyed, the race speaking that language will also be destroyed. So it is their duty to preserve the language. Literature is the basis of the language which has been preserved for ages. Foremost among such literatures are Sangam literatures. Copies are capable of comparing them. The structure of copies is explored in this article.

Key Words: *Language, Expression, Communication Destroyed, Preserve The Language.*

*முனைவர் இரா.மலர்விழி

இணைப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்.

முன்னுரை

உள்ளது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது மொழியாகும். கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குப் பாலமாக அமைவது மொழியாகும். அத்தகு மொழி அழிந்தால் அம்மொழி பேசும் இனமும் அழிந்துவிடுகிறது. எனவே மொழியை அழியாமல் காப்பது அவ்வினத்தோரின் கடமையாகும். அழியாமல் பன்னெடுங்காலம் பாதுகாத்து வந்த மொழிக்கு அடிப்படையானது இலக்கியங்களாகும். அத்தகு இலக்கியங்களில் முதன்மையானது சங்க இலக்கியங்கள். அவற்றுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் திறன் வாய்ந்தது காப்பியங்கள். காப்பியங்களின் அமைப்பு இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்

முதன் முதலில் ஐம்பெருங்காப்பியம் என்பது நன்னூலுக்கு மயிலைநாதர் இயற்றிய உரையில் வந்துள்ளது. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் இன்னது என்பது திருத்தணிகையுலாப் பகுதியில் விளங்கும். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்ற ஐந்து நூல்களும் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

காப்பியம் - விளக்கம்

‘காவியம்’ என்பது ‘கவி’ என்ற சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது. ‘கவிஞர்களிடமிருந்து தோன்றியது’ என்பது இதன் பொருள். இதுவே காப்பியம் என்று தமிழில் திரிந்து வழங்கலாயிற்று. அடியார்க்கு

நல்லாரும் காப்பியம் என்பது வடமொழிப் பெயர் என்றனர். இக்கூற்றை அறிஞர் மறுத்துரைப்பர். ‘காப்பியம்’ என்ற சொல் ‘காவ்யா’ என்ற வடசொல்லின் திரிபன்று. தமிழாக்கம் அன்று. காவியம் என்பதே அவ்வாறு தமிழாக்கப்பட்டது. தமிழில் முன்பு காப்பியம் என்ற சொல் வழக்கு உண்டு. காப்பியம், காப்பியாறு, காப்பியக்குடி என்பன முறையே ஊர், ஆறு, குடிப் பெயர்களாக விளங்கின. பல்காப்பியனார், காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், தொல்காப்பியர் என்பவை மக்கட் பெயர்களாக விளங்கின. முன்பு ‘காப்பியம்’ என்பது மொழி மரபுகளைக் காத்தற்குரிய இலக்கண நூலைக் குறித்தது என்பர். அறிஞர் இவ்வாறு ‘காப்பியம்’ என்ற சொல் முன்பு இலக்கணத்தைக் குறித்து, மொழி மரபுகளைக் காக்கும் பெருநூல்களைக் குறித்து, பின்னர் பேரிலக்கியங்களாம் தொடர்நிலைச் செய்யுளையும் அது குறிக்கலாயிற்று.

காப்பியம் இலக்கணம்

காப்பியத்திற்கு முதன் முதலில் தண்டியாசிரியர் இலக்கணம் கூறியுள்ளார். காப்பியம் வாழ்த்துதல், வகைப்படுத்தல், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகியவற்றைக் கூறுவனவாக அமைதல் வேண்டும். தன்னிகரில்லாத தலைவனாகக் காப்பியத் தலைவன் விளங்குதல் வேண்டும். மலை, கடல், ஆறு, நாள், ஞாயிறு, திங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி வர்ணனை கூறப்பட வேண்டும். தலைவன் திருமணம், தலைவியோடு புலத்தல், கலத்தல், மக்களைப் பெறுதல் ஆகியவை கூறப்பட வேண்டும். தலைவன் முடிபுனைந்து அரசாளுதல், பகையரசனுக்குத் தூது அனுப்புதல், படையெடுத்துச் செல்லுதல், போர் புரிதல், வெற்றி பெறல் முதலிய கூறுகள் நூலில் அமைதல் வேண்டும்.

சிலப்பதிகாரம் பெயர்க்காரணம்

சிலம்பு அதிகாரம் சிலப்பதிகாரம் என்றானது. ‘சிலம்பு’ என்ற சொல்லுக்கு ஒலி, மகளிர் காலணி வகை, மலை, பக்கமலை, குகை போன்ற பல பொருள்கள் உள்ளன. அதிகாரம் என்ற சொல்லுக்கு ஆணை, ஆட்சி, முறைமை, உரிமை, இடம், தகுதி, நூற் பிரிவு, நூல், சந்தர்ப்பம், ஞானங்குறைந்து கிரியை அதிகமாகியுள்ள கடவுள் நிலை போன்ற பல பொருள்கள் உள்ளன. சிலம்பிற்கு உரியவளான கண்ணகியின் வரலாற்றை எடுத்து உரைப்பதால் சிலப்பதிகாரம் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று.

சிலம்பால் ஏற்பட்ட முறைமையை அதன் ஆட்சியை, சிலம்பின் தகுதியை, அது தமிழில் பெறும் இடத்தை, சிலம்பின் உரிமையைக் கண்ணகி நிலை நாட்டியபோது ஏற்பட்ட மாற்றத்தை, அதனால் கண்ணகிக்கு ஏற்பட்ட கடவுள் நிலையைக் காப்பியம் கூறுகிறது என்பர் ச.வே. சுப்பிரமணியன்.

ஆசிரியர் வரலாறு

சிலப்பதிகாரத்தின் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் ஆவார். இவர் சேரன் செங்குட்டுவனின் தம்பியாவார். தாய் சோழன் மகள் மணக்கிள்ளி, தந்தை நெடுஞ்சேரலாதன். இவர் துறவு பூண்டதால் அடிகள் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

அடிகள் சைவ சமயத்தினராக இருப்பினும், அருகன், கொற்றவை, திருமால், செவ்வேள் முதலிய தெய்வங்களையும் பாடியிருத்தலால் இவர் யாதொரு சமயத்திலும் வெறுப்பின்றி எல்லாச் சமயங்களையும் மதித்தவர் என்பதை அறிய முடிகிறது. மூவேந்தர்களையும் ஒருங்குசேர இவர் பாராட்டியுள்ளது இவருடைய நடுவுநிலை, மனத்தூய்மை ஆகிய பண்புகளை உணர்த்துகின்றன.

செங்குட்டுவன் பத்தினிக் கோட்டம் அமைத்துக் கண்ணகிக்கு விழா எடுத்த காலத்தில் இலங்கையரசன் கயவாகு அவ்விழாவிருக வந்திருந்தான் என்று வரந்தரு காதையால் அறிய முடிகிறது. எனவே கயவாகுவின் காலம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும் என்பதை இலங்கை சரித்திரத்தால் அறிவதால் இளங்கோவடிகளின் காலமும் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியே என அறிய முடிகிறது.

பதிகம் தரும் செய்திகள்

பதிகம் 90 அடிகளைக் கொண்ட இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. சிலப்பதிகாரப் பதிகத்தின் மூலம் அதன் அமைப்பு, உட்பிரிவுகள், காப்பியத்தின் இலக்கணம், நிறைவு பெற்றமை, ஆசிரியர் பெயர் அரங்கேற்றிய இடம் ஆகியவற்றை அறிய முடிகிறது.

பதிகத்தில் ஆக்கியோன் பெயர் ‘இளங்கோ அடிகள்’ என்பதும், நூல் வந்த வழி சாத்தனார் கூறிய வரலாறு என்பதும், நூலின் பெயர் ‘சிலப்பதிகாரம்’ என்பதும், நூல் வழங்கிய நிலம் ‘மூவேந்தர் நாடு’ என்பதும், நூலிற் கூறிய பொருள் கண்ணகி வரலாறு சார்பாக அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றாவது முதலிய ‘மூன்று’ என்பதும், நூல் கேட்டலால் வரும் பயன் ‘அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைதல்’ என்பதும்,

நூல் செய்யப்பட்ட காலம் 'சேரன் செங்குட்டுவன் காலம்' என்பதும், நூலரங்கேற்றம் செய்தது 'சாத்தனார் முன்பு' என்பதும், களம் 'சேரன் செங்குட்டுவன் அவைக்களம்' என்பதும், நூல் செய்ததற்குக் காரணம் மேற்சொன்ன கருத்துக்களை உலகறியச் செய்ய வேண்டும் என்பது பெறப்பட்டுள்ளன.

சிலப்பதிகாரம் புகார், மதுரை, வஞ்சி ஆகிய மூன்று காண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. புகார்க் காண்டத்தில் மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் முதல் நாடுகாண் காதை வரை பத்துக் காதைகளும், மதுரைக் காண்டத்தில் காடுகாண் காதை முதல் கட்டுரை காதை வரை பதின்மூன்று காதைகளும், வஞ்சிக் காண்டத்தில் குன்றக்குரவை முதல் வரந்தரு காதை வரை ஏழு காதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. 5001 வரிகளை உடையது.

கதைச் சுருக்கம்

புகார் நகரத்து வணிகனாகிய கோவலன் மாதவியின் சேர்க்கையால் பொருள் அனைத்தையும் இழந்தான். கண்ணகியின் காற்சிலம்பை விற்பதற்கு மதுரைக்கு வந்து, பொற்கொல்லனின் சூழ்ச்சியால் கோவலன் கொலைக்களப்பட்டான். இதையறிந்த கண்ணகி பாண்டியனிடம் வழக்குரைத்து அவன் இறந்தபின், மதுரையை எரியூட்டினாள். மதுரைத் தெய்வம் கண்ணகி முன் தோன்றி அவர்களுக்கு உண்டான சாப வரலாற்றையும், பதினான்காம் நாள் அவள் கோவலனை வானோர் வடிவில் காண்பாள் என்பதையும் உரைத்தது. வையையாற்றின் கரையோரமாக மேற்கே கடந்து சென்று மலை நாட்டிலுள்ள நெடுவேள் குன்றில் வேங்கை மரத்தின் நிழலில் நின்றாள் கண்ணகி. கோவலன் அங்கு வந்து கண்ணகியை விண்ணுலகிற்கு அழைத்துச் சென்றான்.

மணிமேகலை பெயர்க்காரணம்

காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் வாழ்ந்த மாசாத்துவான் மகனான கோவலனுக்கு ஆடல், பாடல், அழகு என்ற மூன்று பண்பு நிறைந்த மாதவி பெற்ற மணிமேகலை என்னும் பெண்ணின் நல்லாளின் வரலாற்றை எடுத்துரைப்பதால் இக்காப்பியத்திற்கு மணிமேகலை என்று பெயரிடப்பட்டது. இதனை 'மணிமேகலையின் துறவு' என்றும் அழைப்பர். இது புத்தமதக் காப்பியம் ஆகும்.

ஆசிரியர் வரலாறு

மணிமேகலையின் ஆசிரியர் மதுரைக் கூல வாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார். இவரும் இளங்கோ அடிகளும் சம காலத்தவர். 'சாத்தனார்' பெயர் ஆய்வுக்குரியது. 'சாத்து' என்ற சொல் அன் விகுதி பெற்று சாத்தன் என்றாகியது (சாத்து, அன்). 'சாத்து' என்ற சொல் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பயிலப் பெறுதல் காணலாம். நிறைந்த பொதிகளைக் கழுதைகள் மீது ஏற்றிவிட்டு வாணிக திரள் இயங்குதல் பேசப்படுகிறது. ஈண்டு வரும் 'சாத்து' வாணிகத் திரள் என்று பொருள் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர்.

சாத்து, சாத்திடை, சாத்தாய் போன்ற சொற்கள் வாணிகர் என்ற பொருளில் வந்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. இதிலிருந்து சங்க காலத்தில் 'சாத்தன்' என்ற இனம் வாணிகத் தொழில் புரிந்தது என்றும், அவ்வினத்தில் தோன்றிய புலவரே சாத்தனார் என்பதும் பெறப்படும்.

பதிகம் தரும் செய்திகள்

பதிகம் 98 வரிகளையுடையது. அகத்தியனின் கமண்டலத்தைக் காகம் கவிழ்க்க ஓடிய காவிரியால் 'காவிரிப் பூம்பட்டினம்' என்ற பெயரையும் பெற்றது. இப்பழம் பதியில் இந்திரவிழா அறைந்தது முதல் பவத்திறம் அறுக என மணிமேகலை தவம் புரிந்தது வரை முப்பது பிரிவுகளாக மணிமேகலை என்னும் நூலை கூல வாணிகன் சாத்தனார் இயற்றியுள்ளார். இளங்கோவடிகளும் கேட்டார் என்பது மணிமேகலை பதிகத்தின் கருத்தாகும்.

சிலப்பிகாரப் பதிகத்தில் இளங்கோவடிகளின் கொள்கைகளை வெளிப்படையாக அறிவதுபோல மணிமேகலைப் பதிகத்தில் சாத்தனாரின் கொள்கைகளை அறிய முடியவில்லை. சிலம்பின் பதிகத்தில் இளங்கோவடிகளின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. ஆனால் மணிமேகலைப் பதிகத்தில் கூல வாணிகன் சாத்தனார் என்று ஆசிரியரின் தொழிலும் பெயரும் மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளன எனலாம்.

கதைச் சுருக்கம்

கோவலன் கொலையுண்ட செய்தி அறிந்த மாதவி தன் மகள் மணிமேகலையோடு புத்த மதத்தைத் தழுவினாள். ஒருநாள் மலர் பறிக்க உவவனம் சென்ற மணிமேகலையை உதயகுமாரன் கண்டான். அவள் அவனுக்கு அஞ்சிப் பளிங்கறைக்குள் புகுந்தாள். அவன் சென்றபின் மணிமேகலை தெய்வம் மணிமேகலையை மணிபல்லவத் தீவில் கொண்டு சேர்த்தது. மணிமேகலை புத்தபீடிகையால் பழம் பிறப்புணர்ந்து தீவ திலகையின் உதவியால் அமுதசுரபியையும் பெற்று ஆகாய வழியாக பூம்புகார் வந்து

அறவண அடிகளிடம் அறமுணர்ந்தாள். பின் அவள் ஆபத்திரனிடம் அமுது பெற்று உணவு அளிக்க முற்பட்டாள். அரசரின் அகந்திருத்தி சிறைக்கோட்டத்தை அறக் கோட்டமாக்கினாள்.

மணிமேகலை உதயகுமாரனுக்கு உயரிய நீதியுணர்ந்தினாள். ஆனால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை. அவள் காயசண்டிகை உருவத்தில் உலவினாலும் உதயகுமாரன் அவளைப் பின் தொடர்ந்தான். இதையறிந்த காயசண்டிகையின் கணவர் தனது மனைவியிடம் இளவரசன் தகாத முறையில் பழகுவதாக எண்ணி வாளால் அவனை வெட்டி வீழ்த்தினான். சோழ அரசி இராசமாதேவி மணிமேகலையைச் சிறைசெய்து துன்புறுத்தினாள். பின் உண்மையுணர்ந்து அரசி மணிமேகலையிடம் மன்னிக்க வேண்டினாள். அரசியிடம் 'எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிருக்க வேண்டும்' என்று கூறி வஞ்சி நகர் சென்று அறவண அடிகளின் அருளுரை கேட்டுத் தவம் புரிந்து வாழ்ந்தாள் மணிமேகலை. இதுவே மணிமேகலையின் கதைச் சுருக்கமாகும்.

சீவகசிந்தாமணி பெயர்க்காரணம்

முதலில் சீவகனுக்கு இட்ட பெயர் சிந்தாமணி என்பதாகும். கந்துக்கடன் குழந்தையை வாரி அணைக்கையில் நம்பி தும்மும் பொழுது மரக்கிளை மறைவிலிருந்து ஒருகரல் சீவ என்றது. (சீவிப்பாயாக, வாழ்வாயாக). 'சீவ' என்பது வியங்கோள் பொருளில் வந்த வடசொல்லாகும். எனவே 'சிந்தாமணி' என்பது சீவகனின் வரலாற்றைக் கூறுவதாகும். 'சிந்தாமணி' என்பது நெஞ்சில் பொதிந்து வைத்தற்குரிய சிறப்புடைய ஒரு மணியாகும். அதுபோல அறிவுப் பொருளனைத்தும் ஒருங்கே இக்காப்பியம் வழங்குவதால் 'சிந்தாமணி' என்று பெயர் பெற்றது என்று அறிய முடிகிறது. இந்நூலில் திருமணக் காட்சிகள் மிகுதியாக காணப்படுவதால் இதனை 'மணநூல்' என்றும் அழைப்பதுண்டு.

ஆசிரியர் வரலாறு

சீவக சிந்தாமணி வடமொழியில் உள்ள சத்திர சூடாமணி, சத்திய சிந்தாமணி, ஸ்ரீபுராணம் முதலிய நூல்களில் உள்ள கதையைத் தழுவி இயற்றப்பட்டதாகும். சீவக சிந்தாமணியின் ஆசிரியர் திருத்தக்கத் தேவர் ஆவார். இவர் சோழர் மரபினர். கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கும் ஏழாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்று தெரிகிறது. இவர் திருத்தகு மகாமுனிவர், திருத்தகு முனிவர், திருத்தக்க மகாமுனிகள் என்னும் பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுவர். இவர் பாடிய முதல் சிறுநூல் 'நரி விருத்தம்' ஆகும். இவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர். இளமைத் துறவி. இவர் காமச் சுவை ததும்ப எவ்வாறு பாட இயலும் என்று சிலர் ஐயுற்றபோது தேவர் தீயில் பழுக்கக் காய்ச்சப் பட்ட இரும்பின் துண்டினைக் கையிலே ஏந்தித் தம்முடைய நல்லொழுக்கத்தைப் பலரும் அறியும் வண்ணம் செய்தார் என்று கூறுவர். இதற்குச் சான்று இல்லை. தேவரைப் பற்றிய கன்னபரம்பரைச் செய்தியே மேற்கூறியவையாகும். 'சீவகசிந்தாமணி' பதின்மூன்று இலம்பகங்களாக வகுக்கப்பெற்று, மூவாயிறத்து நூற்று நாற்பத்தைந்து செய்யுட்களைக் கொண்டுள்ளது. இதில் சமண சமயக் கருத்துக்கள் பரவிக் காணப்படுகின்றன.

பதிகம் தரும் செய்திகள்

பதிகத்தை நூலாசிரியரே செய்துள்ளார் என்பதை முதற்பாட்டால் உணரலாம். சீவக சரிதம் கூறலுற்றேன் என்று தொடங்கி நாமகள் இலம்பகம் முதல் முத்தியிலம்பகம் ஈதாக வரும் விரிவான வரலாற்றைத் தொகுத்துத் திருத்தக்கத் தேவர் தம்மொழியாகவே கூறுகிறார்.

கதைச் சுருக்கம்

சச்சந்தனுக்கும் விசயைக்கும் பிறந்த மகன் சீவகன். இவன் பிறந்த அன்றே சச்சந்தன் மறைந்தான். இவன் தன் தாயைவிட்டுப் பிரிந்து கந்துக்கடன் என்பவரால் வளர்க்கப்பட்டான். அச்சணந்தி என்பவரிடம் எல்லாக் கலைகளும் கற்றான். விசயை தண்டக வனத்துத் தவப் பள்ளியில் நோன்பு நோற்குநூற்றான்.

'சீவகன்' ஆசிரியரால் தன் பிறப்பை அறிந்து ஆசிரியர் பணித்ததற்கேற்ப தகுந்த காலம் வரும்வரை தன் பிறப்பின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்துக் கொண்டான். இவனுக்குரிய அரசரிமையைக் கட்டியங்காரன் தனதாக்கிக் கொண்டான். சீவகனும் வளர்ந்து சிறப்புற்றான்.

பின்னர் இராசமாபுரத்து வணிகர் குலப்பெண் காந்தருவத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை ஆகிய எண்மரை மணம் முடித்தான். தகுந்த காலம் பார்த்துக் கட்டியங்காரன் இறந்தபின் ஏமாங்கத நாட்டுக்கு சீவகன் அரசன் ஆனான். சீவகன் முதுமை எய்தினான். தன் மூத்த மகன் சச்சந்தனை அரசனாக்கினான். பின்பு நோன்பு ஆற்றி இன்ப நிலையாகிய சிவகதி பெற்றான். அவன் மனைவியும் துறவு பூண்டனர்.

வளையாபதி பெயர்க்காரணம்

வளையாபதி என்ற பெயர் ஏற்பட்டதற்கான நேரிடையான சான்று இல்லை. இது ஒரு சமண நூல். நூலாசிரியரை பற்றிய குறிப்பு தெரியவில்லை.

கதைச் சுருக்கம்

வளையாபதிக் கதை வைகை புராணத்தின் முப்பந்தைந்தாம் அத்தியாயத்தில் காணப்படுகிறது. 'நவ கோடி நாராயணன்' என்னும் வைர வணிகன் பிற்பட்ட குலப் பெண்ணொருத்தியை மணந்ததால் அவளை வணிகர் குலத்தினர் வெறுத்தனர். அவன் அவளைப் பிரிந்து அயல்நாடு சென்று பொருளிட்டி பூம்புகாரில் தம் குலப்பெண் ஒருத்தியுடன் வாழ்ந்து வந்தான். முன்பு தொடர்பு கொண்ட பெண்ணுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து, தந்தையை அறிந்தது. வணிகர் அவையினர் நவ கோடி நாராயணனின் மகனே இவன் என்று முறை வழங்கினர். பின் அவன் தன் தாயோடு தந்தையைச் சேர்க்கிறான். இதுவே வளையாபதியின் வரலாறு ஆகும்.

வளையாபதி நூல் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை. மொத்தம் 72 பாடல்கள் மட்டும் கிடைத்துள்ளன.

குண்டலகேசி

'குண்டலகேசி' (சுருண்ட கூந்தலையுடையவள்) என்ற பெயர் கொண்ட வணிகப் பெண்ணின் கதையை விளக்கும் காப்பியம் ஆகும். அதன் ஆசிரியர் நாதகுத்தனார். மொத்தம் 19 செய்யுட்கள் மட்டும் கிடைத்துள்ளன.

கதைச் சுருக்கம்

'குண்டலகேசி' சைன சமயத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவள். தன்னைக் கொல்ல முயன்ற கணவனைக் கொன்று ஒழித்த பிறகு பௌத்தத் துறவி ஒருவரிடம் உபதேசம் பெற்றுச் சைனத்தை எதிர்த்துப் பௌத்த சமயத் தொண்டு செய்து உயர்நிலை பெற்றாள். இதுவே குண்டலகேசியின் வரலாறு ஆகும். குண்டலகேசியின் கதை வைசீக புராணத்தில் 34வது சருக்கத்தில் காணப்படுகிறது.

முடிவுரை

ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் தோன்றிய சூழல் மூலம், அவற்றின் இன்றியமையாமை புலப்படுகிறது. காப்பியக் கதையுடன் தங்களின் மதக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதே நோக்கமெனப் புலவர்கள் எண்ணினர். வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகியன முழுமையாகக் கிடைக்காதது தமிழர்களின் நலனுக்குச் சிறிது குறைவே.

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN :2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

ஐங்குறுநூற்றுத் தலைவனின் மனப்போராட்டம்

THE STRUGGLE OF THE INGURUNOORU'S LEADER

**Dr.Thevanan*

Abstract

Literature emerged as an expression of human thinking ability. These literatures stand as a symbol of a society over time. Sangha literature is thus the oldest symbol of the Tamil race. The reason for this is that the Tamilian divides his life into internal and external. Western psychology principles are applied in these associational practices. This article compares Curley's approach-access struggle with the Five Hundred Leaders mindset in Sangha literature.

Key Words: *Literature, Expression, Human, Symbol of A Society, Associational Practices.*

* முனைவர் தேவனன்

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை, பெரியார்

பல்கலைக்கழகம், சேலம்-11.

மனிதனின் சிந்திக்கும் திறனின் வெளிப்பாடாய் தோன்றியதே இலக்கியம். இவ்விலக்கியங்கள் காலம் கடந்து ஒரு சமூகத்தின் அடையாளமாய் நிற்கிறது. அவ்வாறு தமிழ் இனத்தின் பழமையான அடையாளமாய் விளங்குவது சங்க இலக்கியமாகும். இதற்கு காரணம் தமிழன் தன் வாழ்வினை அகம், புறம் எனப்பகுத்து வாழ்ந்ததேயாகும். இச்சங்க பனுவல்களில் மேலைநாட்டு உளவியல் கோட்பாடுகள் பொருந்தியுள்ளது. அக்கோட்பாடுகளில் கர்லீயின் அணுகுதல் - அணுகுதல் போராட்டத்தை சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ஐங்குறுநூற்றுத் தலைவன் மனநிலையோடுப் பொருத்திப் பார்க்கும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

உளவியல்

உளவியல் (Psychology) என்னும் சொல் கிரேக்க மொழிச் சொற்களான 'ஸைக்கி' 'லோகஸ்' மூலமா உருவாக்கப்பட்டதே ஆகும். 'ஸைக்கி' (Psyche) என்ற சொல்லுக்கு உயிர் என்றும் 'லோகஸ்' என்ற சொல்லுக்கு அறிவியல் (Science) என்றும் பொருளாகும். ஆரம்பகாலத்தில் உளவியல் என்பது 'ஆன்மா', 'மனம்' போன்றவற்றை ஆராய்வும் இயலாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் வெகு காலத்திற்கு முன்பே இக்கூற்றைக் கைவிடப்பட்டு மனித நடத்தையைப் பற்றி ஆராயும் துறையே உளவியல் என்றாயிற்று. அடிப்படை எதுவாக இருப்பினும் உளவியல் (Psychology) என்பது நடத்தை பற்றிய அறிவியல் ஆகும். சங்க இலக்கியங்களில் இத்தகைய உணர்வு நிலைகள் மிகுதியாக காணப்படுகிறது.

அணுகுதல் - அணுகுதல் போராட்டம்

மனித வாழ்வில் பெரும்பாலான மனமுறிவுகளுக்குச் சூழ்நிலைகளும் அமைய இயலாத இலக்குகளுமே பெருங்காரணமாய் அமைகிறது. ஒருவன் விரும்பிய இரண்டு இலக்குகளை ஒரே நேரத்தில் அடைய முயலும் போது தான் அணுகுதல் - அணுகுதல் போராட்டம் நிகழ்கிறது. இந்நிகழ்வினால் மனதளவில் எவ்வாறு தோய்ந்து போய்விடுகிறார்கள் என்பதனை தலைவனின் இடைச்சுரத்துப் பாடல்களின் வாயிலாக காணலாம்.

தலைவன்

அகத்திணையில் தலைவனுக்கு தனிச்சிறப்பிடம் உண்டு இதனை தொல்காப்பியர்

“பெருமையும் உரனும் ஆடுஉ மேன” (தொல் - களவு - 07)

என்ற நூற்பா வழி பழி, பாவத்திற்கு அஞ்சி, அறிவுடன் திகழும் குணம் கொண்டவனே தலைவன் என்கிறார். வள்ளுவரும் பின்வருமாறு ஆணின் குணத்தை

“சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ

நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு” (குறள் - 422)

எனும் குறட்பாவில் பகர்கிறார்.

தலைவனின் உள்ளப்போராட்டம்

தலைவனின் உள்ளம் எப்பொழுதும் தலைவியின் இன்ப வாழ்வின் நினைவால் மட்டுமே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. தலைவியுடன் உள்ளப்பொழுதும் அவளைப் பிரிந்த வேளையிலும் தலைவியின் நினைவே அவனின் மனம் முழுவதும் நிறைந்துள்ளது. களவுக் காலத்தில் வரைவு நீட்டிப்பதின் மூலமாகவும் கற்பில் பொருள் நாட்டம் கொண்டு பிரிவு நீட்டிப்பதின் மூலமாகவும் தலைவனின் உள்ளப்போராட்டம் நிகழ்கிறது.

தலைவன் திருமணத்திற்காக பொருள் தேடிச் செல்லும் பொழுது தலைவியை எண்ணி துயறும் நிலையினை

“வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகரும்

கடல்கெழு கொண்கன் காதன் மடமகள்

படலின் பாயல் நல்கியோளே” (ஐங்கு - 195)

என்ற பாடலில் தலைவியை நினைந்தே வாடும் தலைவனைக் காணமுடிகிறது. இடைச்சுரத்தில் தலைவனின் உள்ளத்தில் தலைவி பற்றிய சிந்தனையால் மனம் கலங்கி வாடுகிறான். இந்நிலையை,

“ஆள்வினைக் கெழுந்த அசைவு இல் உள்ளத்து

ஆண்மைவாங்க காமந்தப் பகவைபடு நெஞ்சம்” (அகம் - 339)

மேலும்

“வேட்டச் செந்நாய் கிளைத்தாண் மிச்சில்

குளவி மொய்த்த அழகற் சில்நீர்

வளையுடைக் கையள் எம்மொடு உணீஇயர்

வருகதில் அம்ம” (குறுந்-56)

என்ற அடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. தலைவன் பொருளீட்டும் நோக்கத்தில் தலைவியைப் பிரிகின்றான். ஆனால் செல்லும் வழியெல்லாம் அவளின் நினைவு துன்புறுத்த தன் பயணத்தைக் கைவிட்டு விடலமா என்ற எண்ணம் தோன்றும் போது வருந்தி நிற்கின்றான். இதனை,

“இருங்கண் ஞாலத்து ஈண்டுதொழில் உதவிப்

பெரும்பெயல் பொழிந்த வழிநாள் அமையத்து

பல்பொறி அரவின் செல்புறம் கடுப்ப

யாற்றுஅறல் நுணங்கிய நாட்பத வேனில்

இணர்துதை மாஅத்து புணர்குயில் விளித்தொறும்

நம்வயின் நிணையும் நெஞ்சமொடு” (நற்-157)

என்ற வரிகள் பகர்கின்றன. தலைவியைப் பிரிந்து ஈட்டும் பொருளினைக் காட்டிலும் அவளிடம் நுகரும் இன்பமே சிறந்ததெனக் கருதுகிறான் தலைவன்.

பாலை வழியும் தலைவனும்

தலைவியைப் பிரிந்து பாலையின் கொடுமையான வழியில் தலைவன் செல்கிறான். பாலையின் வெம்மையைக் காட்டிலும் தலைவியின் பிரிவு வேதனையானது என்பதனை

“நெடுங்கழை முனிய வேனி னீடிக்

கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்

வெய்ய வாயினை முன்னே யினியே யொண்ணுதலரிவை” (ஐங்கு - 321)

என்ற வரிகளின் மூலம் காணமுடிகிறது. தலைவியின் குணநலன்களையெல்லாம் நினைத்து தன் மனதினை அவ்வபோது ஆறுதல் அடையும் நிலையை

“வள்ளையிற்றுச் செந்நாய் வயவறு பிணவிற்குக்

கள்ளியங் கடத்திடைக் கேழல் பார்க்கும்

வெஞ்சுரக் கவலை நீந்தி

நெஞ்சநீ நயந்தோள் பண்பே”

(ஐங்கு - 323)

மேலும்

“நீமருங் கறுத்த நிரம்பா வியவி

னின்னா மன்ற சுரமே

இனிய மன்றயா ணொழிந்தோள் பண்பே”

(ஐங்கு - 326)

என்ற பாடல்களில் அறியமுடிகிறது. இதனை கம்பர் காதலியின் நற்குணங்களில் உள்ளத்தை குளிர நினைந்திருக்கும் வேளையில் பாலையின் வெம்மையெல்லாம் சிறுமையாய் போகிவிடும் என்பதனை

“வைய நுகர் கொற்றவனு மாதவனுமல்லார்

கைகடலை புக்கன கருத்துளவு மெல்லாம்

தெய்வமென வற்றவுடல் சிந்தை வயமன்றோ”

(கம்பரா- 34)

எனும் பாடல் பகர்கிறது.

பொருளிட்டத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த பாலை நிலத்தில் உறங்கும் வேளையில் தன்கனவில் ஆரூயிர்க் காதலியாகிய தலைவியை கண்டு ஆறுதலடைகிறான்.

“சிறிதுகண் படுப்பினுங் காண்குவென் மன்ற

நுள்ளென் கங்கு னளிமனை நெடுநகர்

வேங்கை வென்ற சுணங்கிற்

நேம்பாய் கூந்தன் மாஅ யோளே”

(ஐங்குறு - 324)

மேலும்

“போகில் புகாவுண்ணாது பிறிதுபுலம் படரும்

வெம்பலை யருஞ்சுர நலியா

தெய்வெங் காதலி பண்புதுணைப்பெற்றே”

(ஐங்குறு - 325)

“களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்

இழந்த நாடுதந் தன்ன

வளம்பெரிது பெறினும் வாராலன் யானே”

(அகம் - 199)

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல் தான் மேற்கொண்ட போரில் வெற்றிக்கொண்டு பெற்ற நாட்டைக் காட்டிலும் மிகுதியான செல்வம் கிடைக்குமாயின் மூங்கிலைப் போல வளைந்தனவாக ஒத்திருக்கம் எம் தலைவியை விட்டு எப்படி பிரிவேன் என்று தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் வருந்துகிறான். அதுபோலவே

“அரிதுசெய் விழுப்பொருள் எளிதினின் பெறினும்

வாரேன் வாழி என் நெஞ்சே” (அகம் - 149)

என்று இவ்வடிகளும் புலப்படுத்துகின்றன. பொருளீட்டும் எண்ணம் ஒருபுறம், மறுபுறம் தலைவியின் பிரிவுநிலை குறித்த கவலையில் பொருள் தேடிப்பிரியும் நிலையைத் தவிர்கின்ற தலைவனைத் தொல்காப்பியர்,

“செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே

வன்புறை குறித்தல் தவிர்ச்சியாகும்”

(தொல் - 185)

என்று சுட்டுகின்றார். திருவள்ளுவரும்

“கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்

பொய்க்காய்வு காய்தியென் நெஞ்சு”

(குறள் - 1246)

என்று பொருள் பிரிவினால் ஏற்படும் தலைவனின் துயர்நிலையைக் கூறுகின்றார்.

முடிவுரை

தலைவி மீது கொண்ட அளப்பரிய காதலை பிரியவிடாமல் பொருளீட்ட தலைவனது மனமானது தடுக்கிறது. இதற்கு காரணிகளாய் அவளது அழகு நலங்கள் அமைகின்றன. உள்ளப்போராட்டங்களில் உள்ளமுறிவானது கவலையைத் தூண்டுகிறது. இவ்வாறான உளவியல் ஆளுமைகள் சங்க இலக்கியத்தில் நிறைந்துள்ளன என்பதைத் தலைவனின் வாழ்வியல் வழியாக உணரமுடிகிறது.

லிட்஫ெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN : 2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

சிலப்பதிகாரத்தில் கைம்மை நோன்பு - பெண் இருப்பு

KAIMMAI NONPU IN SILAPATHIKARAM - FEMALE EXISTENCE

**Dr.S.Aranganathan*

Abstract

Tamil literature has a long history. We see that its growth and expansion are taking place in various dimensions. Techniques are very important in literature. It can be said that beyond the various techniques of fiction, imagination, metaphor, and metaphor, it is the confluence of the real language called Vaupapa. But it can never be accepted that literature or art is without progress. It is a fact that any creation is the present continuation of the dead. There is no doubt that discipline is the holy grail of progress.

Key Words: *Literature, Long History, Growth And Expansion, Techniques of Fiction, Imagination , The Dead , Holy Grail of Progress.*

* முனைவர் சு.அரங்கநாதன்

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழியல் மற்றும் பண்பாட்டுப்பலம்

தமிழ்நாடு திறந்தநிலைப்

பல்கலைக்கழகம்

சென்னை - 15

தமிழ் இலக்கியம் என்பது பன்னெடுங்கால வரலாற்றை உடையது. அது வளர்ச்சியும் நீட்சியும் பல்வேறு பரிமாணமாக வெளிப்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். இலக்கியத்தில் உத்திகள் என்பது மிக மிக அவசியமாகின்றது. புனைவு, கற்பனை, உவமை, உள்ளுறை என்ற பல்வேறு உத்திமுறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு அது வெளிப்படை என்னும் எதார்த்த மொழியின் சங்கமம் என்ற சொல்லலாம். ஆனால் இலக்கியம் அல்லது படைப்பு என்பது முன்னேற்பாடு இல்லாத ஒன்று என்பதை ஒரு போதும் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. எந்த ஒரு படைப்பும் இறந்தகாலத்தின் நிகழ்காலத் தொடர்ச்சி என்பதே நிதர்சனமான உண்மை. சிலப்பதிகாரம் என்பதே முன்னேற்பாட்டின் பிரதிஷ்டை என்பதில் ஐயமிருக்காது. ஆனால் அது ஒரு இறந்தகாலத்தின் நிகழ்காலத் தொடர்ச்சி என்பதோடு அது எதிர்காலத்தின் புரட்சிப் பறை என்றளவிற்கு அது கருத்தாழமும், சொற்பொருட்ச் செறிவினையும் உடையது. சிலப்பதிகாரம் என்பது சாதாரண மக்களின்

அதாவது கண்ணகி, கோவலன் என்ற இருவரின் கதையல்ல. அது கண்ணகி, கோவலன் என்ற ஆண், பெண் என்னும் குறியீட்டுநிலையைச் சார்ந்தது.. இப்படித்தான் தமிழிலக்கியம் மட்டும் அல்ல உலக இலக்கியங்கள் அனைத்தும் பார்க்கப்படவேண்டும்.

தமிழ் இலக்கிய வகைமைகளில் நீண்ட நெடிய பாடல்களாக, பல்வேறு நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கியதாக, கிளைக்கதைகள் கொண்டதாக அமைந்திருப்பது காப்பிய இலக்கியம். இவ்விலக்கியங்களின் தோரண வாயில் சிலப்பதிகாரம் ஆகும். இச்சிலப்பதிகாரம் மூன்று அடிப்படைகளைக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது.

“அரைசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்று ஆவதாஉம்

உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோ ரேத்தலும்

ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பதாஉம்”

இச்சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் மூன்று காண்டங்களும் 30 காதைகளும் என உட்பிரிவுகள் திறம்பட பகுக்கப்பட்டு அதனுள் வரவேண்டிய கதைநிகழ்வுகள் கணக்கிடப்பட்டு காப்பியத்தில் பாத்திரங்கள் எங்கு பேசவேண்டும், ஆசிரியர் எங்கெல்லாம் தனது கருத்துரைகளை இடவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் எந்த ஒரு பகுதியையும் நீக்கி விட முடியாது. காரணம் அது உடலின் அனைத்து உறுப்புகளைப் போன்றது. அதில் ஒன்றை நீக்கிவிட்டால் அது ஊனமுற்றுவிடும். அந்த நிலையில் 18-வது காதை துன்பமாலையும், 19-வது காதை ஊர்கூழ்வரியும் காப்பியத்தில் மிக முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகிறது. கோவலன் இறந்த அந்த மாலைப்பொழுதின் பெருந்துன்பத்தையும் அதன் பின் பாண்டியன் அவைக்கு நீதிகேட்கச் செல்வதற்கு முந்தைய கதை நிகழ்வு இவ்விரண்டு பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் கண்ணகி தன் துன்பநிலையை எடுத்துரைப்பது ஒருபுறமும், அதன் உட்பிணைப்பில் பெண்களின் நிலையையும் இளங்கோவடிகள் முன்வைப்பது பெண் இருப்பை அவர் கேள்விக்குள்ளாக்கி விடை காண முயற்சி செய்வதே என்பதை நிறுவுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

துன்பமாலை

துன்பமாலை என்னும் காதை கோவலனின் இறப்பினைக் கண்ணகிக்கு கொண்டு சேர்க்கும் பொருட்டு அமைக்கப்பட்டது. அதாவது ஆய்ச்சியர் குரவை முடிந்து பெண்ணொருத்தி அங்கே பேசப்படும் கொலைச்செய்தியைக் கண்ணகியிடம் கூறுவதாகும். இதில் கண்ணகியின் ஆற்றொணா துயரம் சொல்லப்படுகிறது.

துயர மொழியினைக் கூற வந்த பெண் தயங்க நிற்கும் போதே, கண்ணகி அவளிடம் மதுரைக்குச் சென்ற காதலன் வரக்காணேன். அதனால் நெஞ்சு கலங்கித் துன்புறுகிறது. மூச்சும் கொல்லன் ஊதும் துருத்தியும் தோல்வியுறுமாறு அழல் எழ உயிர்க்கின்றது. ஆதலால் அயலார் கூறியது யாதோ? என்று கண்ணகி தன்னிலையை உரைக்கின்றாள்.

“காதலன் காண்கிலேன் கலங்கினோய் கைம்மிகும்

ஊதுலை தோற்க உயிர்க்குமென் நெஞ்சன்றே

ஊதுலை தோற்க உயிர்க்குமென் நெஞ்சாயின்

ஏதிலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழீ!”

(துன்பமாலை-12-15)

இப்படி தொடர்ந்து 15 வரிகள் கண்ணகியின் தன்னிலைப் புலம்பலாக இருக்கிறது. அதாவது நல்ல பகற் பொழுதிலேயே நடுங்கச் செய்யும் துன்பம் மிகுதியாயிற்று. அதுவுமின்றி என் கணவனைக் காணாது உள்ளம் பெரிதும் வருந்துகிறது. மேலும் என் கணவன் வரக்காணேன் ஆதலால் இனி எனக்கோர் அடைக்கலமும் எண்டோ? ஏன் தலைவனுக்கு யாரோ வங்சகம் செய்து விட்டார்கள் என்றே என் நெஞ்சம் மயங்குகிறது. என்று கண்ணகி கோவலன் இறந்தச் செய்தியை அறிவதற்கு முன்னரே துயரமுற்று புலம்புவதைப் பார்க்க முடிகின்றது.

“அன்பனைக் காணாது அலவுமென் நெஞ்சாயின்

மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழீ”

(துன்பமாலை18-19)

ஒரு கட்டத்தில் கண்ணகியின் மனதில் கோவலனுக்கு மிகப்பெரிய துன்பம் நேர்ந்துள்ளது என்பதைக் கூறுகிறாள். இது கண்ணகி கோவலன் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த அன்பின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றது. அதாவது என் கணவன் வரக்காணேன்! ஆதால் இனி எனக்கோர் அடைக்கலமும் உண்டோ? என்கிறாள். இது புலம்பெயர்ந்த கண்ணகியின் நிலை மாத்திரமல்ல. புலம்பெயர்ந்து தனிமைப்படுத்தப் பட்ட எந்த ஒரு பெண்ணின் நிலையும் இதுவாகத்தான் இருக்க முடியும். மேலும், என் தலைவனுக்கு யாரோ வஞ்சகம் செய்து விட்டார்கள் என்றே கண்ணகி நெஞ்சம் மயங்குவது அடிமனத்தில் இயல்பாக உருவாகும் உலகநடப்பியல் நிகழ்வின் வெளிப்பாடாக பார்க்க முடியும்.

“தஞ்சமோ தோழீ தலைவன் வரக்காணேன்

வஞ்சமோ உண்டு மயங்கும் என் நெஞ்சன்றே” (துன்பமாலை:20-21)

இவ்வாறு தன்னிலை குறித்த கண்ணகியின் புலம்பல் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்ற நிலையில், அரசன் உறையும் அரண்மனையிலிருந்த அழகு பொருந்திய சிலம்பினைச் சிறிதும் சத்தம் இல்லாமல் கவர்ந்த கள்வன் என்று கூறி ஒலிக்கும் வீரக்கழல் புனைந்த ஊர்க் காவலர் கோவலனைக் கொலை செய்தனர் என்றாள் தோழி.

“அரைசுறை கோயில் அணியார் ஞெகிழம்

கரையாமல் வாங்கிய கள்வனாம் என்றே

குரைகழல் மாக்கள் கொலைகுறித்தனரே” (துன்பமாலை:25-28)

கோவலன் கொலைக்களப்பட்டச் செய்தி கேட்ட கண்ணகியின் நிலை இங்கே தன்நிலையாகவே பார்க்கத்தக்கது. அதாவது கண்ணகியின் தன்நிலை இங்கே பொங்கி எழுதலில் தொடங்குகிறது. உண்மையில் ஒரு பெண்ணின் நிலை உளவியல் அடிப்படையில் இழப்பு என்பது பொங்கிஎழும் எழுச்சியின் பார்ப்பட்டது. அதன் பின்னர் விழுந்தாள், அழுதாள், கதறி மயங்கினாள் என்பது கண்ணகியின் தன்நிலையாகும்.

“பொங்கி எழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்

திங்கள் முகிலோடும் சேண்நிலங் கொண்டெனச்

எங்கணா என்னா இனைந்தேங்கி மாழ்குவாள்” (துன்பமாலை:30-33)

இதனைத் தொடர்ந்து நடைமுறை வாழ்வில், அதாவது சாமான்ய பெண்களின் நிலைப்பாட்டையும், அதிகாரக் கட்டுமானத்தையும் தகர்த்தெறியும் சொல்லாடலை இளங்கோவடிகள் கண்ணகி என்னும் பெண் குறியீட்டின் மூலம் முன்வைக்கிறார்.

“இன்புறு தங்கணவர் இடர்எரி யகமுழகத்

துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல

மன்பதை அலர்தூற்ற மன்னவன் தவறிழைப்ப

அன்பனை இழந்தேன்யான் அவலம் கொண்டழிவலோ

நறைமலி வியன்மார்பின் நண்பனை இழந்தேங்கத்

துறைபல திறமுழ்கித் துயருறு மகளிரைப்போல

மறனொடு திரியும்கோல் மன்னவன் தவறிழைப்ப

அறனெனும் மடவோய் அவலம்கொண் டழிவலோ

தம்முறு பெருங்கணவன் தழலெரி யகமுழகக்

கைம்மைகூர் துறைமுழ்குங் கவலைய மகளிரைப்போல

செம்மையின் இகந்தகோல் தென்னவன் தவறிழைப்ப

.....” (துன்பமாலை: 34-44)

என்று கண்ணகி அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறாள். தனக்கு ஏற்படும் துன்பக்கேடுகளை ஏற்று, காரணங்களைத் தேடாமல், அதிகாரத்திற்கு அடிபணிந்து, சமூக அடக்குமுறைக் கோட்பாடுகளை ஏற்று முடங்கிக் கிடக்கும் பெண்களைப் போல நான் இருக்க மாட்டேன் என்பது கண்ணகியின் தன்நிலை. இங்கே பிற மகளிரின் நிலை என்பது சமூக அடக்குமுறையில் காணப்படும் பெண் நிலை.

மேலும், உடன்கட்டை ஏறுதலையும், கைம்மை நோன்பினையும் உடைத்தெரியும் புரட்சிப்பெண்ணாக கண்ணகியின் கோபக் கனல் இருக்கிறது. அன்றைய சமூகக் கட்டுமான நிறுவனத்தில் உடன்கட்டையும், கைம்மை நோன்பும் இங்கே 20 வரிகளுக்கு மேலாக விவாதப் பொருளாக இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. இப்பிறவியில் புகழை விட்டு நீங்கிப் கள்வனின் மனைவி என்ற பழியினை ஏற்று அவலம் கொண்டு அழுது அழிந்துவிடுவேனோ? ஏன்ற வினா கண்ணகிக்கு மாத்திரமாக இளங்கோவடிகளால் பாத்திருக்க முடியாது.

“காணிகா,

வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்டும்

ஆய மடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டமின்

ஆயமடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டைக்க

பாய்திரை வேலிப் படுபொருள் நியறிதி

எனும் வரிகள் சிலப்பதிகாரத்தின் லட்சிய வரிகள் அதாவது பெண் அடிமைத்தனம், பெண் அடக்குமுறை, பெண் குறித்த பண்பாட்டுச் சொல்லாடல்கள், பெண்விடுதலை என்ற இளங்கோவடிகளின் அதிகார மையத்திற்கு எதிரான குரலாக ஒலிக்கிறது. இதில் “தம்மோடு பொருந்திய பெருமைமிக்க கணவன் சுடுகின்ற

தீயிலே மூழ்கவும், பல நீர்த்துறைகளில் மூழ்கிக் கைம்மை நோன்பு கொண்டு வருந்தும் மகளிரைப் போல, நீதியினின்றும் நீங்கிய கோலையுடைய பாண்டியன் தவறு செய்ய, இம்மையிலும் புகடை விட்டு நீங்கிப் பழி ஏற்று அவலம் கொண்டு அழுது அழிவேனோ?” என்பது கண்ணகியின் வஞ்சினம். இதில் இளங்கோவடிகள் அதிகார கட்டுடைப்பைச் செய்கிறார்.

இங்கே கண்ணகியின் கோபம் தன்னிலை குறித்ததாகப் பார்க்க முடியாது. காரணம் கண்ணகி எனும் கதாபாத்திரத்திற்குள் இளங்கோவடிகள் தன் எண்ணங்களையும் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார் என்றே சொல்ல வேண்டும். இவ்வரிகளைத் தொடர்ந்து கண்ணகியின் குமுறலும், கோபமும் நீள்கிறது.

“காய்கதிர்ச் செல்வனோ என்கணவன்

கள்வனோ அல்லன் கருங்கயல்கண் மாதராய்

ஒள்ளெரி உண்ணுமிவ் வூரென்ற தொருகுரல்”

மேற்சொன்னவாறு அல்லலுற்று ஆற்றாது அழும் கண்ணகி “எல்லோரும் காணுங்கள்! தீமை நீங்கும் பொருட்டு, குரவைக் கூத்தினுள் வந்து திரண்ட ஆயர்குல மகளிர் எல்லாரும் கேளுங்கள்! “காய்கதிர்ச்செல்வனே! பரந்த அலைகளையுடைய கடலை வேலியாக உடைய இவ்வுலகில் நிகழ்வனவற்றையெல்லாம் நீ அறிவாய்! ஆதலால் நீயே சொல்! ஏன் கணவன் கள்வனா?” எனக் கேட்டு உள்ளம் தைந்தாள். அப்போது, “கரிய கயல் போலும் கண்களையுடைய மாதே! நின் கணவன் கள்வன் அல்லன், அவனைக் கள்வன் என்று கூறிய இவ்வூரைத் தீ பற்றியுண்ணும்!” என்று ஒரு குரல் விண்ணிலிருந்து ஒலித்தது.

இங்கே இளங்கோவடிகள் தனது காப்பியக் கதை நிகழ்விற்கும், கதை நகர்த்தலுக்கும் அசரீரி எனும் உத்தியைப் பயன்படுத்துகிறார். இது அவரது படைப்பாற்றலையும், கதைத் தொடர்ச்சிக்கான உத்திப் பயன்பாடாகவும் பார்க்க இயலும்.

ஆனால் அது ஒரு படைப்பின் நிறைவிற்கான முறை என விவாதத்திலிருந்து விலக்களிக்கலாம். ஆனால் கண்ணகி குறித்த சொல்லாடல் முழுவதும் அதாவது துன்பமாலை முழுவதும் கண்ணகி எனும் பெண் பாத்திரம் உரையாடும் எதிர் பாத்திரங்கள் அனைத்தும் பெண்பாத்திரங்களாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. பெண்விடுதலை குறித்த சொல்லாடல்களை சங்ககாலம் தொடரே நாம் இலக்கியங்களில் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக பாரதியிலிருந்து, பெரியார், இன்றைய பெண்ணியக் கவிஞர்கள் என அது மிகப்பெரிய அவதாரம் எடுத்திருக்கிறது.

கண்ணகி தன் கணவன் கள்வன் அல்ல என்பதை பெண்களிடம் மட்டும் விவாதிப்பது ஏன் என்ற கேள்வி எழுகிறது? அது அந்த கதை நிகழ்வில் அங்கு பெண்கள் மட்டும் இருந்தார்கள் என்று எளிய விளக்கம் கொடுத்து தப்பிவிடலாம். ஆனால் அவ்வுரையாடல் கதைநிகழ்வுகளைத் தாண்டி ஏதோ அழுத்தமான பதிவுகளைத் தர முயல்கிறது என்றே தோன்றுகிறது.

காரணம் இளங்கோவடிகள் படைத்திருக்கும் துன்பமாலை வரிகள் வெறும் செய்தியாக, அதாவது கண்ணகியின் துன்பநிலை குறித்த கோபக் குமுறலாக இல்லை. மாறாக இளங்கோவடிகள் ஒரு ஒப்பீட்டை முன்வைக்கிறார். அதனை பின்வருமாறு விளக்கிக்கொள்ள முடியும்.

கண்ணகி தன் கணவனை இழந்ததற்கு துன்பப்படுதல்

கண்ணகி தன் கணவன் கள்வன் அல்ல என நிரூபிக்க சபதம் எடுத்தல்

தவறிழைத்த பாண்டியனைக் கேள்விக் குள்ளாக்குதல்

பிற மகளிரைப் போல் அடங்கிக் கிடப்பதில்லை என வஞ்சினம் உரைத்தல்

பிற மகளிரைப் போல் விதவை கோலம் பூண்டு கைம்மை நோன்பிருக்க முடியாது எனல்

இவ்வாறு தன்னிலை குறித்த கண்ணகியின் சொல்லாடலில் இறுதி இரண்டு சொல்லாடல்கள் இளங்கோவடிகளின் சமகாலத்திய பெண் நிலையின் வெளிப்பாடு என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் பல்வேறு நிகழ்வுகள், செய்திகள் பல என காப்பியம் முழுவதும் நிரம்பக்கிடக்கின்றன. ஆனால் துன்பமாலை குறித்த செய்திகள் விவாதத்திற்கு உரிய பகுதியாக அமைந்துள்ளது. காரணம் கைம்மை நோன்பு குறித்த பெண் இருப்பு கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம். இங்கே கைம்மை நோன்பு குறித்த எதிர்நிலைச் சொல்லாடலில் கண்ணகியின் கோபமும் வாதமும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாதம் கைம்மை நோன்பு குறித்தக் கட்டுடைப்பாகும், ஆனால் அடுத்து சில வார்த்தைகளில் அக் கைம்மை நோன்பு மீள் கட்டமைப்புச் செய்யப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். அதாவது கணவனின் (ஆணின்) கொலைக்காக பெண் வாதிடுகிறாள். இது ஒருபுறம் நாயத்தின் பார்ப்புது என்றாலும் இத்தனைக்கும் கோவலனின் (ஆணின்) அனைத்துத் தவறுகளும் தான். ஆனால் இதையெல்லாம் மன்னிக்கக்

கூடியவளாக, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவளாக, சமூகத்தில் ஆணுக்கு ஏற்பட்ட கலங்கத்தைக் களையும் தாயுள்ளமாகவே கண்ணகியின் கைம்மை நிலை மீள் கட்டமைப்புச் செய்யப்படுகிறது. இதை ஆணாதிக்க மீள் கட்டமைப்பாகவே கருதமுடியும்.

பயன்கொண்ட நூல்கள்

1. சிலப்பதிகாரம், மூலமும் தெளிவுரையும் - ஜெ. ஸ்ரீசந்திரன், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், ஏ. ஆர்.காம்பளக்ஸ், 141 உஸ்மான் சாலை, தி.நகர். சென்னை.17.
2. சிலம்பில் சில மணிகள் - முனைவர் ச.வே. சுப்பிரமணியன், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 53, புதுத் தெரு, சிதம்பரம் - 608001.
3. தொல்காப்பியம் தெளிவுரை - முனைவர் ச.வே.சுப்பிரமணியன், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600108
4. திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை, பூம்புகார் பதிப்பகம், 127, (ப.எண் 63) பிரகாசம் சாலை, சென்னை - 600108.

லிட்ரெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN : 2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

A REVIEW OF RECENT RESEARCHES ON EMPLOYEE ENGAGEMENT: A CONCEPTUAL STUDY

A REVIEW OF RECENT RESEARCHES ON EMPLOYEE
ENGAGEMENT:

A CONCEPTUAL STUDY

***S.R.Venkatachary**

Abstract

A conceptual Study is proposed that considers the Employee Engagement and its relationship with work attitudes, work behaviors and work outcomes. The engaged employees are not just committed, not just passionate or proud. They are “Line of Sight” on their own future and on the “Organisations Vision, Mission, Core values and goals”. They are “enthused” and “in gear” using their talents and discretionary efforts to make a difference in their employer’s quest for sustainable business thrust. The results of this study indicate higher result from favorable employee engagement through a favorable work attitudes, behaviors and work outcomes and organizational commitment. This paper explains the concept of employee engagement and its importance, history of its evolution and recent researches.

Keywords: *Employee Engagement, Work Attitudes, Work Behaviors, Work Outcomes, Overall Job Satisfaction.*

***S.R.Venkatachary**

Research Scholar, Department
Of Management Studies
Madurai Kamaraj University
Madurai.

1.0 INTRODUCTION

Nowadays, every organization is focusing on the performance and efficiency of their employees. Performance and quality of services of employees are depends on the work engagement through their employee job satisfaction, job involvement and job performance. Customer satisfaction is a vital and essential component of business operations for every organization.

1.1 EMPLOYEE ENGAGEMENT

Employee Engagement can thus be defined as the level of commitment and involvement as employee has towards his/her organization and its values. Employee engagement refers to positive feelings held by the employees about their work and the motivation and efforts they put into their work. It leads to positive employee behavior that leads to organizational success. Employee Engagement means a person who is fully involved in, and enthusiastic about his or her work. Engaged employee's cares about the future of the company and are willing to invest the discretionary effort to see that the organisation succeeds. The employee engagement is a very complex phenomenon and is influenced by many factors. Such as:

Work attitudes such as Organizational Commitment, Career Commitment, Job Satisfaction and Job Involvement.

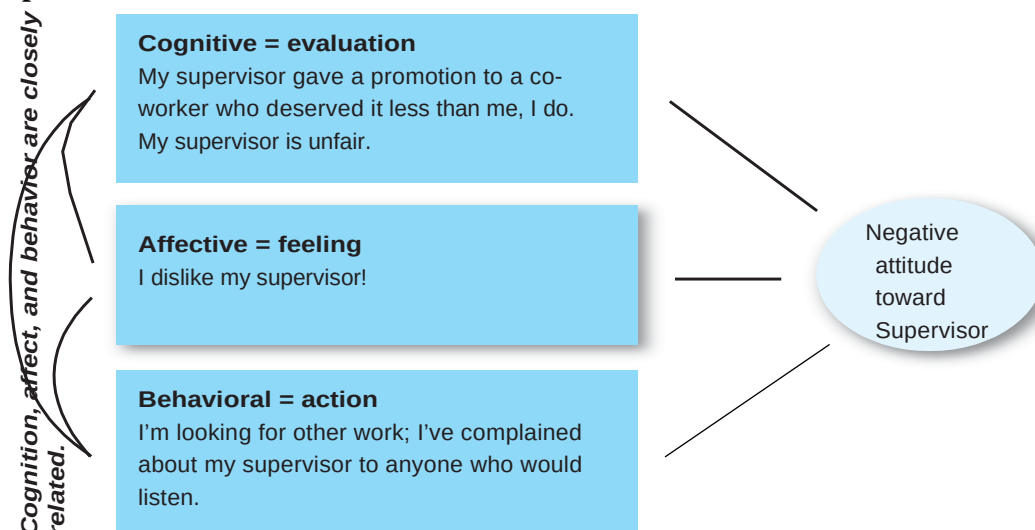
Work Outcomes such as Job Performance and Withdrawal Intentions.

“Work Attitudes and Work Outcomes” together known as “Work Behaviour”.

1.2 WORK ATTITUDE

Our behavior at work often depends on how we feel about being there. Therefore, making sense of how people behave depends on understanding their work attitudes. An attitude refers to our opinions, beliefs, and feelings about aspects of our environment. We have attitudes toward the food we eat, people we interact with, courses we take, and various other things. At work, two particular job attitudes have the greatest potential to influence how we behave. These are job satisfaction, organizational commitment, job satisfaction and job involvement.

The Components of an Attitude

Much of the research has looked at three attitudes:

1. Job Satisfaction,
2. Job Involvement, and
3. Organizational Commitment

Few other important attitudes are:

1. Perceived Organizational Support and
2. Employee Engagement.

1.3 WORK OUTCOMES

It refers to “voluntary acts of creativity and innovation” comprising “constructive efforts by individuals to identify and implement changes with respect to work methods, policies, and procedures” to improve organizational effectiveness. Work outcomes is nothing, but final output given by employees through their job performance by improving/reducing the productivity/turnover and customer satisfaction, which depends on their level of job satisfaction/involvement.

1.4 OVERALL JOB SATISFACTION

It is an overall and general opinion of the employees towards their engagement and job satisfaction and in turn will produce motivation, involvement and retention of employees and finally quality service to customers.

2.0 PURPOSE OF THE STUDY

The systematic literature review is done on the recent empirical researches on employee engagement.

3.0 OBJECTIVES OF THE STUDY

1. To illuminate the conceptual research on employee engagement.
2. To illuminate the recent researches on employee engagement.

4.0 RESEARCH METHODOLOGY

The paper is conceptual research & descriptive paper in nature. Data collected for this paper is basically from secondary sources. This paper examines the recent empirical research on employee engagement from 2015 to 2018.

5.0 RECENT RESEARCH ON EMPLOYEE ENGAGEMENT

Yadava Bapurao Jeeve, Christina Oppenheimer, Justin Konje., (2015) had conducted the study on “Employee engagement within the NHS: a cross-sectional study”. They have conducted a cross-sectional study within the National Health Service (NHS) Teaching Hospital in the UK. All participants were working age population from both genders directly employed by the hospital. UWES has three constituting dimensions of work engagement as vigor, dedication, and absorption. they conducted the study using UWES-9 tool. Outcome measures were mean score for each dimension of work engagement (vigor, dedication, absorption) and total score compared with control score from test manual.

Alima Akhtar, (2016) had done work on “EMPLOYEE ENGAGEMENT: does it matter for employee performance?”, This study contributes to academic literature by extending the knowledge of engagement-performance relationship under the tenet of Social Exchange Theory (SET). Moreover, it may provide a roadmap for future researchers towards understanding the linkage between employee engagement and employee performances. Employee engagement is critical to achieve the competitive advantage which, ultimately, affects the employee performance in the contemporary knowledge-based economy. The purpose of this study is to propose a model assists to understand the impact of employee engagement on various employee performance measures such as innovative work behavior, organizational citizenship behavior, organizational commitment, job satisfaction, task performance, turnover intention, counterproductive work behavior and absenteeism.

Dr. Alaa Amin Hassan Omar, (2016) had done work on “Employee Engagement: A Review of the Recent Empirical Literature”. This paper contributes to employee engagement literature as more tractable recent empirical research for future research This review highlighted much of the known scholarly literature on employee engagement .and provide preliminary information needed to begin theoretical or framework development and to encourage more rigorous research on the concept of employee engagement.

Angus C. H. Kuok a, Robert J. Taorminab, (2017) had conducted the study on” Work Engagement: Evolution of the Concept and a New Inventory”. This paper examines to provide a more integrated framework for the study of work engagement, the literature on this concept was reviewed in order to develop a clearer definition of this construct that (instead of being based on the separate construct of burnout) is based on the original theory of work engagement, which allowed a new, more precise measure of work engagement to be created. The new work engagement items were tested to assess their psychometrics. Their integrity was tested via exploratory and confirmatory factor analyses, which retained 18 items for a three-component model having satisfactory fit indexes with three 6-item subscales named Cognitive, Emotional, and Physical Work Engagement. The reliabilities and validities of the new scales were also empirically tested, with reliabilities ranging from .78 to .91; and correlation tests yielded statistical support for the convergent, divergent, and concurrent validities of the new measure. The scales were also tested for application to organizations, with Self-Efficacy as a positive predictor that explained 10% to 16% of the variance for all three work engagement measures. Also, the three work engagement scales were all negative predictors of, and, together, explained 12% of the variance for Turnover Intention. Moreover, work engagement and burnout were empirically shown to be independent constructs.

Whitney Berta at al., (2018) had done work on “Relationships between work outcomes, work attitudes and work environments of health support workers in Ontario long term care and home and community care

settings”. Our overarching study objective is to further our understanding of the work psychology of Health Support Workers (HSWs) in long-term care and home and community care settings in Ontario, Canada.

Rebecca Jones (2018) had conducted research in “The Relationship of Employee Engagement and Employee Job Satisfaction to Organizational Commitment” at Walden University. The purpose of this quantitative correlation study was to determine if there is a relationship among employee engagement, employee job satisfaction, and employee organizational commitment. The independent variables were employee engagement and employee job satisfaction. The dependent variable was employee organizational commitment. The targeted population included members of the NYSSCPA Northeast Chapter in Albany County, New York. Due to the complexity of the regulatory accounting framework, long hours, burnout, and routine tasks, employees in public accounting experience low engagement, satisfaction, and commitment (Yakin & Erdil, 2012). These complexities make the members of the NYSSCPA an appropriate population for this study (Chong & Monroe, 2015). This research may have implications for positive social change by determining how differing levels of employee engagement and job satisfaction influence organizational commitment.

6.0 CONCLUSION

This study is done to understand the concept of Employee Engagement, which is gaining great importance in the field of Human Resource Management. Employee Engagement identifies and builds the most relevant attitudes to facilitate employee feel part of the organization which in turn improve performance of both employee and organization. “Managers are people who do not do different things but do things differently” is a common quote of managers. employee engagement had gained much popularity in recent years. Though, there is increasing contributions of few empirical researches on the concept of employee engagement yet, there is a remain room for more rigorous research. This paper contributes to employee engagement literature and researches for future research, which provides preliminary information needed to begin theoretical or framework development to encourage more rigorous research on employee engagement. There is a significant research opportunity exist on the concept of employee engagement.

REFERENCES

1. Harter, J. K., Schmidt, F. L., & Hayes, T. L. (2002). Business-unit-level relationships between employee satisfaction, employee engagement, and business outcomes: A meta-analysis. *Journal of Applied Psychology*, 87, 268–279.
2. Kahn, W. A. (1990). Psychological conditions of personal engagement and disengagement at work. *Academy of Management Journal*, 33, 692–724.
3. Macey, W. H. & Schneider, B. (2008). The meaning of employee engagement. *Industrial and Organizational Psychology*, 1, 3–30.
4. Maslach, C., Schaufeli, W. B., & Leiter, M. P. (2001). Job burnout. *Annual Review of Psychology*, 52, 397–422.
5. Saks, A. M. (2006). Antecedents and consequences of employee engagement. *Journal of Managerial Psychology*, 21, 600–619.

லிட்ரெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN :2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

AUVAIYAR, THE INTELLECTUAL GIANT

AUVAIYAR, THE INTELLECTUAL GIANT

***Dr.M.Kala**

Abstract

In the annals of Indian history, very few women could be singled out as great contributors for the arts and letters. Kuntavai Nācciyār, the elder sister of Rājārāja I, was a patron par excellence of the arts. Kuntavai was more than a rājaguru to Rājārāja (985-1016 CE). Cempiyan Mātēvi, mistress of Gaṇḍarāditya[1] (949-57 CE), the great grandmother of Rājārāja, was another great patron of the early Cōla temples. Her image is reported from the Kōṇērīrājapuram temple[2]. Auvaīyār is a unique personality in the history of Tamil literature, who was benevolent by disposition, an advisor to the Mūvēntar of ancient Tamiḻakam, and a poetess of eminence. Two personalities of the same name are reported[3]. One was a contemporary of the Mūvēntar of the Caṅkam age (c. 3rd century BEC to 3rd century CE)[4], and the other a medieval poetess of name and fame, author of a number of didactic works.

Key Words: Indian History, Contributors, Unique, Ancient.

***Dr. M.Kala**

Assistant Professor of History

Department of History

Govt College for Women (A)

Kumbakonam.

The biography of Ayvaīyār is not traceable in any literature. The Apitāna Cintāmaṇi (pp. 367-75) presents a comprehensive account based on literary works and oral narratives. Besides, A Tamil movie, Auvaīyār (1950s), starred by the matinee idol, K.B. Sundarāmbāl, coherently pictures the myths relating to Avvaīyār. This movie says Auvaīyār spent her last days with children, preaching morals, arāṇeri. I am told Dr. Jeyapriya-Rajaraman, my doctoral colleague in the Tamil University of Tañcāvūr has recently completed an article on the Ātticcūṭi[5]. Following, the model the present article strives to present the Romanization and English redaction of the parables listed in the Koṇṇarivēntaṇ. Professor Kamil V. Zvelebil (1974: 125) says learned Christian missionaries such as B. Ziegenbalg have rendered yeoman service by translating the sayings of Auvaīyār in European languages. In any case, the Romanization and an English summary may

not be available in any history of Tamil literature. The present article is exactly at this point. The article may be of some guidance to non-Tamil scholars who strive to know about Auvaiyār and her contribution to literature.

Auvaiyār and Murukaṇ are associated with the Paḷamutircōlai, an aṇupaṭaivīṭu, celebrated in the Tirumurukāruppaṭai[6]. Murukaṇ, the Tamil God[7], taught not only a moral to Auvaiyār by playing with a “fruit of wisdom” but also imparted the meaning of the praṇavamāntra to his own father, Śiva (Fig. 3). This event is associated with the paṭaivīṭu, Cuvāmimalai, close to Kumbhakoṇam. Though few articles by western scholars are available on this city of temples[8], nothing scientific has come out on Cuvamimalai. These events are rendered in sculptural form in Paḷamutircōlai temple, rebuilt during the last century (Figs. 1-2).

Koṇraiventan

Koṇraivēntan denotes Lord Śiva. Koṇrai (Cassia fistula, Indian Laburnum) is the Lord’s favourite[9]. This work lists 91 maxims[10].

Romanization

anṇaiyum pitāvum munṇari teyvam
 ālayam toḷuvatu cālavum naṇru
 illaṇa mallatu nallaṇa maṇru
 īyār tēṭṭai tīyār koḷvar
 uṇṭi curukkutal peṇṭirk kaḷaku
 ūruṭaṇ pakaikkiṇ vēruṭaṇ keṭum

 eṇṇu meluttum kaṇṇenat takum
 ēvā makkaḷ mūvā maruntu
 aiyam pukiṇum ceyvaṇa cey
 oruvaṇaip parri yōrakat tiru
 ōtali naṇrē vētiyark koḷukkam

 auviyam pēcuta lākkattiṇ kaḷivu
 aḷkamuṇ kācuṇ cikkaṇat tēṭu
 karpeṇap paṭuvatu corriṇam pāmai
 kāva rāṇē pāvaiyark kaḷaku
 kiṭṭā tāyiṇum veṭṭēṇa maṇa
 kīḷō rāyiṇun tāḷa vurai

 kurram pārkkir curra millai
 kūram pāyiṇum vīriyam pēcēl

 keṭuvatu ceyyiṇ viṭuvatu karumam

 kēṭṭi luṇuti kūṭṭu muṭaimai

 kaip poruḷ taṇṇiṇ meyporuḷ kalvi

English meaning

Mother and father are the first known gods
 It is good to offer prayers to (gods in) temples (and gods)
 Living outside the family is not dharma[11]
 Earnings of misers are snatched away by the wicked (people)
 Woman’s beauty is to cut short food, not eating gluttonously
 Enmity with the village ruins one’s root (i.e. personal relationship)

 Numerals and letters are the eyes
 Get things done before parents advice you
 Do the righteous deeds even if you beg to eat
 Get the friendship of the good-natured, and be faithful 10
 good manners for the brāhmaṇas is better than uttering the Vedas

 To talk enviously of others ruins one’s own character
 Collect money and grains devoid of wastage
 Chastity is not to disregard the advice of husbands
 The beauty of women is to act unfaltering from chaste life
 Sharply forget unattainable objects or objectives
 Talk humbly even if you address low people (lower than your status)

 If you find fault, no kith and kin is with you
 Even if you possess a sharp weapon (arrow, now bomb), do not boast/terrorize

 If your friend harms you, better to give up such companionship 20

 If you are determined at the time of a fall, you will win in the long run[12]

 Wisdom is the wealth; do not depend on material ‘money’ in hand

kor̥rava naṛita luṛṛit̥at tutavi
 kōṭcevik kuṛṛalai kāṛruṭa neruppu
 kauvai colli neṅvarukkum pakai
 cantatik kaḷaku vantagey yāmai
 cāṇṛō reṅkai yīṇṭōt kaḷaku
 civattaip pēṇiṛ ṛavattir̥ kaḷaku
 cīrait tēṭi nērait tēṭu
 cur̥rattir̥ kaḷaku cūḷa viruttal
 cūtum vātum vēṭaṇai ceyyum
 ceytava maṛantāṛ kaitava māḷum
 cēmam pukiṇum yāmat tuṛaṅku
 kaiyot tiruntā laiya miṭṭuṇ
 cokka reṅpava rattam peṛuvar
 cōmpa reṅpavar tēmpit tirivar
 tantaicoṇ mikka mantira millai
 tāyir̥ ciṛantor̥u kōyilu millai
 tiraikaṭa lōṭiyum tiraviyam tēṭu
 tīrāk kōpam pōrā muṭiyum
 tuṭiyāp peṇṭir̥ maṭiyi neṛuppu
 tūṛrum peṇṭir̥ kūr̥reṇat takum
 teyvaṇ cīṛir̥ kaitava māḷum
 tēṭā taḷikkir̥ pāṭā muṭiyum
 taiyum māciyum vaiyakat tuṛaṅku
 toḷutūṇ cuvaiyi nūḷutū ṇiṇutu
 tōḷa nōṭu mēḷaimai pēcēḷ
 nallinaḱka malla tallar̥ paṭuttum
 nāṭeṅkum vāḷak kēṭonru millai
 niṛkak kar̥ral cor̥riṛam pāmai
 nīrakam poruntiya vūrakat tiru
 nuṇṇiya karumamu meṇṇit tuṇi
 nūṇmuṛai terintu cīlat toḷuku

Familiarity with rulers of the land (kings) lends you timely help
 Listening to tale-bearers pours into your ears wind mixed with fire
 Talking ill of others makes you unfriendly to the righteous
 For good progeny, it is good to live with your wife
 Parents are happy when others say their children are scholars[13]
 the beauty of meditation is to praise the Lord Śiva[14]
 If you wish to lead a noble life, cultivate the soil (plough the earth and the mind)[15]
 The best kin are those that attend on auspicious and bad occasions 30
 Gambling and ill-motivated scheming pain the mind
 If the learnt/studied arts are forgotten that results in ignorance
 Even if employed in armed forces, sleep during mid-night
 If you are prosperous, better to eat after offering alms (to sādhus)
 The rich (by thought and deed) could get anything they like
 The lazy suffers due to poverty
 There is no advice other than the words of your father
 There is no temple than the mother[16]
 Earn wealth going beyond the seas
 Unquenchable fury results in war 40
 If women are not worried (when their men are in trouble), they are fire in men's purse
 Women are Yamī that find fault with (or scold) their husbands[17]
 If the gods are wrathful, there is no remedy
 If you do not earn (wisdom-wealth) that results in dismay
 During the Tai and Māci months sleep in houses roofed with palm-leaves
 Earning food by cultivating the soil is better than serving others
 Do not divulge your poverty to friends
 If you do not have good friends, you get into troubles
 If the nation is prosperous, there is no harm
 Full education is not to falter from given words 50 Be true to your words.
 Live in a land of water
 Think, meditate before you get engaged in any work[18]
 Learn the scriptures, follow the righteous way
 tarumam vellum “dharma wins (the race)”

neñcai yolittoru vañcaka millai

nērā nōṇpu cīrā kātu

naipava reṇṇu noyya vuraiyēl

nōṇpen patuvē koṇṇutiṇ ṇāmai

paṇṇiya payirir punṇiyan teriyum

pālō tāyinun kāla maṇintun

piṇṇamaṇai pukāmai yaṇameṇat takum

pīram pēṇi pāran takum

pulaiyuṇ kolaiyuṇ kaḷavun tavar

pūriyōrk killai cīriya oḷukkam

perrōrk killai curramuṇ ciṇamum

pētamai[21] yeṇṇpatu mātark kaṇikalam

paiyac ceṇṇāl vaiyan tāṇkum

pollāṇ[*] keṇṇaṇa yellān tavar

[*] oruvaiyūm pollāṇku collātē

pōṇaka meṇṇpatu tāṇuḷan tuṇṭal

maruntē[23] yāyiṇum viruntō ṭuṇ

māri yallatu kāriya millai

miṇṇuk kellām piṇṇukku maḷai

mīkama ṇillā marakkala mōṭātu

muṇṇpakal ceyyir piṇṇpakal viḷaiyūm

mūttōr coṇṇa vārttai yamirtam

mettaiyir paṭutta nittiraik kaḷaku

mēḷic celvam kōḷaiṇṇāṭu

moḷivatu maṇṇukki ṇaḷivatu karumam

mōṇa meṇṇpatu ṇāṇa varampu

vaḷavaṇ[25] āyiṇu maḷavaṇin taḷintun

vāṇaṇ curuṇkiṇ ṇāṇaṇ curuṇkum

viruntilōrk killai poruntiya oḷukkam

vīraṇ kēṇmai kūram pākum

uravō reṇṇkai yiravā tiruttal

ūkka muṭaimai yākkattirku kaḷaku

veḷḷaik killai kaḷḷac cintai

vēntaṇ cīri ṇāntuṇai yillai

No artfulness comes not known to you

Artificial vows are unyielding

Do not talk silly if the listener keeps silence due to modesty

vow is not to kill animals for food; during viratam do not eat meat (Tiruppāvai 2)

The sprout of sown seeds tell your goodness, cf. viṇai vitai tiṇai vitai

Even if milk-rice, eat at the appropriate time

Dharma is not to visit others houses (for sexual gratification) 60

He who drinks mother's milk little, bears any weight[19]

Do not commit yourself to meat-eating, murder and stealing[20]

Exemplary conduct is not the ethics of the low-born

Those blessed with the grace of God have no kin and anger

The ornament for woman is perseverance

Slow and steady is the worldly order[22]

Avoid all evil tale-bearing (terrorism)

Food is what is hard-earned, earn to eat

Even if it is devāmrta eat with a guest

If there is no rain, no work exists⁷⁰

Rain comes after lightening

The ship will not move without a pilot

What you do early in the morning yields result later in the evening

Sayings of the elders are amṛta

Solace is to sleep on a cushion-bed[24]

Wealth earned by the plough (by serfs) is not belittled

Violating the prescriptions of elders results in utter ruin

Silence is the frontier of wisdom

Even if a king as the Cōḷa, be frugal to eat food

Philanthropy is less when the rains fail[26] 80

Those that do not entertain hospitality are devoid of exemplary manners

Friendship of a hero is a shield (for protection)

Men of will-power do not beg even if poor

Determination is the stepping-stone for creative works

The white-mind does not think as a burglar

There is no resort if the king is furious

vaiyan tōrun teyvan tolu	Worship all gods on earth
otta viṭattu nittirai kol	Sleep in a peaceful place
ōtātārk killai yuṇarvoṭu moḷukkam	If you do not read moral books, you not cultivate manners ⁸⁹

Some effort is under progress to present the sayings of Auvaiyār in a language audible to the scholarly community who do not know Tamil. Some sayings in the above list pertain to kings and rulers of the land. They should follow, emulate and set an exemplary model. Cf. The Bhagavat Gītā (4.11),

Mama vatmārnuvartante manuṣyaḥ Pārtha sarvāśaḥ

“Pārtha, Arjuna people follow me treading the path I have shown”[27]

Some sayings are about thieves and burglary. Today, the politicians are the owners of public property. They may not listen to the legitimate demands of teachers of morals. Some may preach Auvaiyār and Vaḷḷuvar, and follow the path of adharma. Tītum nanṇum pirar tara vārā “good and bad are not creation of others”. You are the maker of your own evil. “Lord forgive them”, they are going the other way.

“The world is too much with us; late and soon, / Getting and spending, we lay waste our powers; / Little we see in Nature that is ours; / We have given our hearts away, a sordid boon! / The sea that bears her bosom to the moon; / The winds that will be howling at all hours, / And are up-gathered now like sleeping flowers; / For this everything we are out of time.”

Though the English poet wrote in the 18th-19th century, the words are one with the spirit of Auvaiyār. We are really “out of time”, the politics of the DKs.

Notes and references

- 1] Himself a great patron of temples, he was the author of Tiruvicaippā, included under the IX Tirumurai, which says the golden vimāna (poṇṇamapalam, kanakasabhā) of Tillai was endowed by his father Parāntaka I (907-55): ceṇkōr cōlaṇ kōliventan poṇṇaniṇṭa... aṇi tillai ampalam (v. 8). See Ca. Vē. Cuppiramaṇiyaṇ, Paṇṇiru Tirumurai (Maṇivācakar Nūlakam: Chennai 2007), p. 762. For the poṇṇampalam see R.K.K. Rajarajan, Pañcanṛtyasabhās: Dancing Halls Five, Religions of South Asia (UK), Vol. 8: 2, pp. 197-216.
- 2] R.K.K. Rajarajan, “Cōla Inscriptions of Rājārāja in Tañcāvūr: Iconography of Śiva”, In Silhouette of South Indian History, Archaeology, Epigraphy, Culture & Tourism (University of Madras, Seminar Paper, Chennai 2016), fig. p. 18. See also R.K.K. Rajarajan, “Forgotten Glories and Vanishing Memories - Paḷayārai and its Temples”, Historical Monuments: History, Culture, Heritage & Beyond (Amity University, U.P.), pp. 46-62.
- 3] Kamil V. Zvelebil, Tamil Literature (Otto Harrassowitz, Wiesbaden), pp. 39, 119, 125.
- 4] R.K.K. Rajarajan, “The Hoysala Mystery in Caṅkam Literature”, The Quarterly Journal of the Mythic Society, Vol. 105: 2 (2014), pp. 9-19.
- 5] “War of words for Wisdom: Paḷamutircōlai, Murukaṇ, Auvaiyār and Ātticcūṭi”, Romanian Journal of Indian Studies (2019 forthcoming). The photos published in the present article are by the courtesy of Dr. Jeyapriya-Rajarajan.
- 6] An integral wing of the Paṭṭuppāṭṭu, this work coherently pen-pictures the glories of Murukaṇ, Tamil Vēlaṇ, Kumaraṇ or Kaṭampaṇ as located in the six paṭaivīṭus. They are as follows: Centūr - Cūrapatmaṇ-vatam, Paraṅkuṇṇam - marriage with Devasenā, Palamutircōlai - Murukan-Auvaiyār episode for fruit of wisdom, Paḷani - the Lord standing as mendicant, Moṭṭai-āṇṭi, Cuvāmimalai - Gurumūrti, and Tiruttaṇi - taking the hand of Vaḷḷi.
- 7] See figure 2, Murukaṇ with Vaḷḷi and Devasenā, an amalgam of northern and Tamil Murukaṇ traditions. Vide, K.V. Zvelebil, “Vaḷḷi-Murukan: A Drāviḍian Myth”, Indo-Iranian Journal, Vol. 19 (1980), pp. 227-46.
- 8] Vivek Nanda, Dallapiccola and Michell, “The Rāmasvāmi Temple, Kumbhakoṇam” South Asian Studies (UK), Vol. 13, pp. 1-16. See the articles of professors Raju Kalidos and R.K.K. Rajarajan in the same number of this Journal.

- 9] Cuntaramūrtti Nāyaṇār's hymn beginning with *ponṇār mēṇiyaṇē* ("Thou, golden hued" (Tēvāram 7.24.1) says the Lord is decorated with the *koṇṇrai* flowers, *miḷir koṇṇrai aṇintavaṇē*.
- 10] The text followed is *Koṇṇraivēntaṇ* edited by Na. Mu. Vēṇkaṭacāmi Nāṭṭār, Kaḷakam: Chennai 1975. I am thankful to Dr. R.K.K. Rajarajan who obtained a copy of the text from the Gandhigram Rural University Library.
- 11] Cf. *sannyāsa* and *vānaprastha* according to the Āryan *varṇāśrama-dharma* that is questioned in the *Ciṇṇiya Tirumaṭal* and *Periya Tirumaṭal* of Tirumaṅkai Ālvār. Vide, R.K.K. Rajarajan, R.K. Parthiban & Raju Kalidos, *Hymns for Cosmic Harmony 'Nālāyirativviyappirapantam'* Four-Thousand Divine Revelations (Romanization, English Summary and Transcendence), 4 vols. (New Delhi: Jawaharlal Nehru University 2017(MS), Vol. IV, pp. 2232-2286.
- 12] Lost wealth comes back to you.
- 13] See *Kuṛaḷ* 69.
- 14] Cf, the title of the book, *Koṇṇraivēntaṇ*, the author seems to be a Śaiva.
- 15] See *Kuṛaḷ* 1033.
- 16] The Mother Goddess is *Tāyār* in Viṣṇu temples.
- 17] John Milton who was a blind poet had a termagant wife.
- 18] *Enṇit tuṇika karumam/ tuṇintapiṇ enṇuvam enṇatu ilukku* (*Kuṛaḷ* 467).
- 19] Contextually, one who has strong will power could bear other's burden.
- 20] This is the professional ethics of some castes and tribes, e.g. *kaḷḷaṇ*, literally means "thief", cf. *pañcamahāpātakas* of *Manu-smṛti*. Vide, Raju Kalidos, "Are there Criminal Gods in the Hindu Pantheon. A Case Study of the Kāla-Bhairava Image at Prathīṣṭhānapura", *Journal of the Institute of Asian Studies*, Vol. VI: 2 (1989), pp. 19-35.
- 21] *Petamai* is not ignorance.
- 22] "Hasten slowly" is the Roman maxim.
- 23] *Maruntu* gives various meanings in contemporary usage, e.g. "medicine".
- 24] This is beyond the imagination of a saint-poetess. Saints and seers do not resort to soft beds.
- 25] 'Vaḷavaṇ' is a Cōḷa royal designation (see article cited in note 2).
- 26] *Māriyillaiyēl Kāriyum uṇṭu* "if there is no rain, there is the philanthropist, Kāri".
- 27] Raju Kalidos, "Sthalaśayanam for Reconsideration", *The Quarterly Journal of the Mythic Society*, Vol. 109: 4 (2018), p[p]. 77 [75-78].

லிட்ரெரி ஃபைண்டிங்ஸ்

பல்துறை ஆய்வுக்கான பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

LITERARY FINDINGS

A Peer Reviewed International Journal of Multidisciplinary Research - ISSN : 2278-2311

VOL: 12

JANUARY - 2023

ISSUE: 1

DEVADASI SYSTEM

DEVADASI SYSTEM

* Atula B Aier

* Atula B Aier

Asst. Director (SLQAC)

Higher Education,

Nagaland,

Kohima.

Abstract

Devadasi system is a practice that was prevalent in parts of South India, particularly in the state like Tamil Nadu, Andhra Pradesh, Karnataka and parts of Maharashtra. This paper attempts to trace the evolution of Devadasi system, their contribution to art and culture, decline, legacy and rehabilitation of the Devadasis in 20th century.

Key Words: *Devadasi System, Temple Culture, South India, Classical Dance, Bharatanatyam, Cultural Heritage, Social Stigma, Rehabilitation, Temple Rituals, Legal Prohibition.*

The Devadasi is a Sanskrit term which means servant of Deva (God) or Devi (Goddess). Devadasis were women dedicated to serving deities in temples and were often involved in temple rituals and dances. Devadasi is practiced in various parts of India as per which a young girl is devoted and married to a deity before she reaches puberty. She then acts as a caretaker to the temple and deity she has been devoted to. She performs all rituals including dance and music in honor of the deity. Originally, the girls learned and practiced the arts like Bharatanatyam, Odissi or other classical dance forms, apart from taking care of the temple and engaging in rituals. They traditionally enjoyed a high status in society as music and dance were integral parts of worship in temples. They were committed to the deity. Later, after the involvement of the Mughal and British in the country, many temples were broken and their status in the society deteriorated. Devadasis were exploited and degraded. The children of Devadasis were also made to learn music or were dedicated to the temples.

Origin: The Devadasi system does not have its origin in a specific empire but evolved over many centuries in the Southern regions of India. It was associated with Hindu temple culture and existed in various forms for a long time. The earliest mention of similar practices can be traced back to ancient Hindu scripture and temple traditions. The system developed over time and was influenced by culture, social and religious factors rather than being directly associated with a particular empire.

In some historical cases, scholars and patrons patronized Devadasis in the context of temple arts and dance. Devadasis were traditionally associated with performing temple dances and rituals and they received

support from temples, nobility and patrons who appreciated their art forms. Notable historical figures, including some scholars, poets and artists supported and patronized Devadasis for their contributions to the arts and culture of the time. For example, they were introduced to the development of classical dances forms like Bharatnatyam. The relationship between scholars and devadasis varied greatly depending in the historical and cultural context.

Status of Devadasis: The status of devadasis varied significantly over time and across different regions in South India. In its earliest form, the Devadasi system was associated with a high social and religious status. Devadasis were seen as consecrated women dedicated to serving deities in temples through music and dance. They played a significant role in temple rituals and were often respected for their artistic contributions.

Traditionally, Devadasis were not allowed to marry. They were dedicated to serving deities in temples and were expected to lead a celibate life in the service of the temple. Their dedication was considered a form of marriage to the deity or temple, and this commitment precluded them from entering into regular marital relationships.

However, it's important to note that the Devadasi System evolved over time, and in some cases, Devadasis may have had partners or relationships outside marriage, often due to the exploitation and social challenges they faced. In the later stages of the Devadasi System, it became associated with the sex they had, leading to a significant departure from its original religious and cultural aspects. In modern times, with the abolishment of the system and the legal protection of the rights of Devadasis, they have the freedom to remarry and lead a regular family like any other individual.

Prominent Devadasis: Several prominent Devadasis made significant contributions to Indian classical dance and music. While the Devadasi tradition gained recognition for their artistic talents. Some of notable devadasis are:

i) **Rukmini Devi Arundale:** Though, Rukmini was not a traditional Devadasi, she was a pioneering figure in the revival of Bharatanatyam a classical dance form. She was instrumental in transforming the perception of the dance from its association with Devadasis and elevating it to the status of a respective art form. ii) **Balasaraswati:** Balasaraswati was a celebrated Bharatanatyam dancer and musician from the Devadasi tradition. She was known for her artistry and played a crucial role in the renaissance of Indian classical dance. iii) **Meenakshi Sundaram Pillai:** He was a male musician and composer closely associated with the Devadasi tradition. His composition is still performed in Bharatanatyam recitals. iv) **Kamala Lakshmi Narayanan:** Kamala was a renowned Bharatanatyam dancer who contributed to the popularization of the dance form. She was a part of the Devadasi tradition but transitioned to a more modern dance career. These individuals faced various challenges and controversies during their association with the Devadasi tradition. Their contributions to India classical arts are still widely recognized and celebrated.

Contributions of Devadasis to India culture and Arts: i) **Classical dance forms:** Devadasis played a crucial role in the development and preservation of classical dance forms, such as Bharatanatyam, Odissi and Kuchipudi. They were early practitioners of these art forms and passed down their knowledge and traditions. ii) **Cultural Heritage:** Devadasis were keepers of cultural heritage, safeguarding ancient dance and musical tradition that have been integral to India's cultural identity. iii) **Music and composition:** Many Devadasis were accomplished musicians and composers. They created and performed music and compositions that continued to influence classical music in India. iv) **Religious and Temple Rituals:** Devadasis had a unique role in temple rituals, enhancing the spiritual and aesthetic aspects of religious ceremonies. They were an integral part of the temple eco-system. v) **Revival and Promotion:** Some prominent figures, like Rukmini Devi Arundale, played a significant role in reviving and promoting classical dance forms, effectively removing the stigma associated with Devadasis and elevating these art forms to national and international recognition.

Devadasi and South Indian Dynasties: The Devadasi System was prevalent in various regions of South India and was not limited to a specific dynasty. It existed over a long span of time and evolved over the centuries. However, it was notably associated with temple culture and various South India dynasties and kingdoms had an impact on its development and practices.

Some of the dynasties and regions where the Devadasi System had a historical presence include the Chola dynasty, the Vijayanagara Empire and parts of Andhra Pradesh, Tamil Nadu, Karnataka and Maharashtra. It is important to recognize that the system evolved and changed over time and the practices were influenced by different cultural and regional factors.

Decline of Devadasi System: In the later stage, Devadasi system underwent changes and became associated with sex, trade and exploitation, leading to a significant departure from its original religious and cultural aspects. Many Devadasis were pushed into a life of poverty and were subject to social stigma. This led to the system being criticized and in the mid-20th century, the Devadasi System was officially banned in India.

In 1947, the Indian government passed legislation to prohibit the Devadasi System, and subsequent laws have sought to protect and rehabilitate former Devadasis. While the practice has been officially banned, its legacy still has social and cultural implications in some regions. The Devadasi system is still in existence in rudimentary form, but under pressure from social activism at different times, some State Governments outlawed it. Andhra Pradesh passed Devadasis Act in 1988 and Madras passed Devadasis Act in 1947. However, this practice is illegally being done in a few parts of India till date.

Rehabilitation of Devadasis: The Rehabilitation of Devadasis is a complex and on-going process that involves various efforts by the Government, Governmental organizations, and social activists. Some of the key aspects of the rehabilitation process are:

i) **Legal framework order:** Laws have been enacted in India to ban Devadasi System and protect the rights of the women who were part of it. These laws provide legal basis for rehabilitation efforts. ii) **Education:** One of the primary rehabilitation efforts is to promote education and skills training to Devadasis and their children. This empowers them to gain economic independence. iii) **Economic empowerment:** Various programs aim to provide vocational training, jobs opportunities, and financially self-reliant. iv) **Healthcare:** Access to healthcare, including reproduction and sexual health services, is an aspect of rehabilitation as many Devadasis faced health-related challenges due to their previous circumstances. v) **Social Awareness:** Raising awareness about the rights and dignity of Devadasis and combating social stigma is a crucial part of rehabilitation. vi) **Counselling and Support:** Providing mental health support and counseling to help Devadasis overcome the psychological impact of their past experiences. vii) **Community integration:** Efforts to reintegrate Devadasis into society and reduce discrimination against them. viii) **Advocacy:** Various NGOs and activists work on advocating for the rights of Devadasis and monitoring the implementation of rehabilitation programs.

Rehabilitation is a long-term process and it varies from regions and local initiatives. The goal is to help Devadasis lead a life of dignity, free from exploitation and discrimination and to empower them to become economically self-sufficient and socially integrated members of the society.

Conclusion: Though the Devadasi system became controversial and problematic in its later stages, it is important to acknowledge the positive contribution made by Devadasis to India's cultural and artistic heritage. Their legacy lives on through the classical arts they nurtured and preserved.

References:

1. A. K. Prasad. Devadasi System in Ancient India: A Study of Temple Dancing Girls of South India. H.K. Publishers and Distributors, Delhi, 1990.
2. K. Sadasivan. Devadasi System in Medieval Tamil Nadu. CBH Publications, Trivandrum, 1993.
3. Jeevanandam, S. (2021). "Devadasi System and its caste dynamics". International research journal of Tamil, 3(3), 89-96.
4. The Karnataka Devadasis (prohibition of Dedication) Act, 1982.
5. The Andhra Pradesh Devadasis (Prohibition of Dedication) Act, 1988.
6. Kersenboom-Story, Saskia C. Nityasumangali: Devadasi Tradition in South India. MotilalBanarsidass, 1987.
7. Sriram, V. The Devadasi and the Saint: The life and Times of Bangalore Nagarathnamma. EastWest Books, 2007.
8. Sadasivan, K, Devadasi System in Medieval Tamil Nadu. CBH Publications, 1993.